அமைதியும் ஆனந்தமும்

பாகம் -3

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

701 ஸ்லோகங்களும்

தமிழ்ப்பாடல்களாய்
இயற்றியவர்

ஆச்சார்ய
ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

அமைதியும் ஆனந்தமும்

பாகம் - 3

(அத்தியாயம் : 13 முதல் 18 வரை)

ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஐக்கியம்

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை

701 ஸ்லோகங்களும்

மூலம்

ஶ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா

தமிழ்ப்பாடல்களாய்

இயற்றியவர்

ஆச்சார்ய

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

தமிழில் பாடல்களாய் இயற்றியவர்

ஆச்சார்ய
ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

Print Type : E-Book in PDF format

First Edition : 2023

Revised Edition: 2025

For Suggestions and Corrections,

Please email to: Shri. K.Balachandran   omsivakbc@yahoo.co.in

குருபரம்பரா
GURUPARAMPARA

பூஜ்ய குருதேவ்
ஸ்வாமி சின்மயானந்த மகாராஜ்

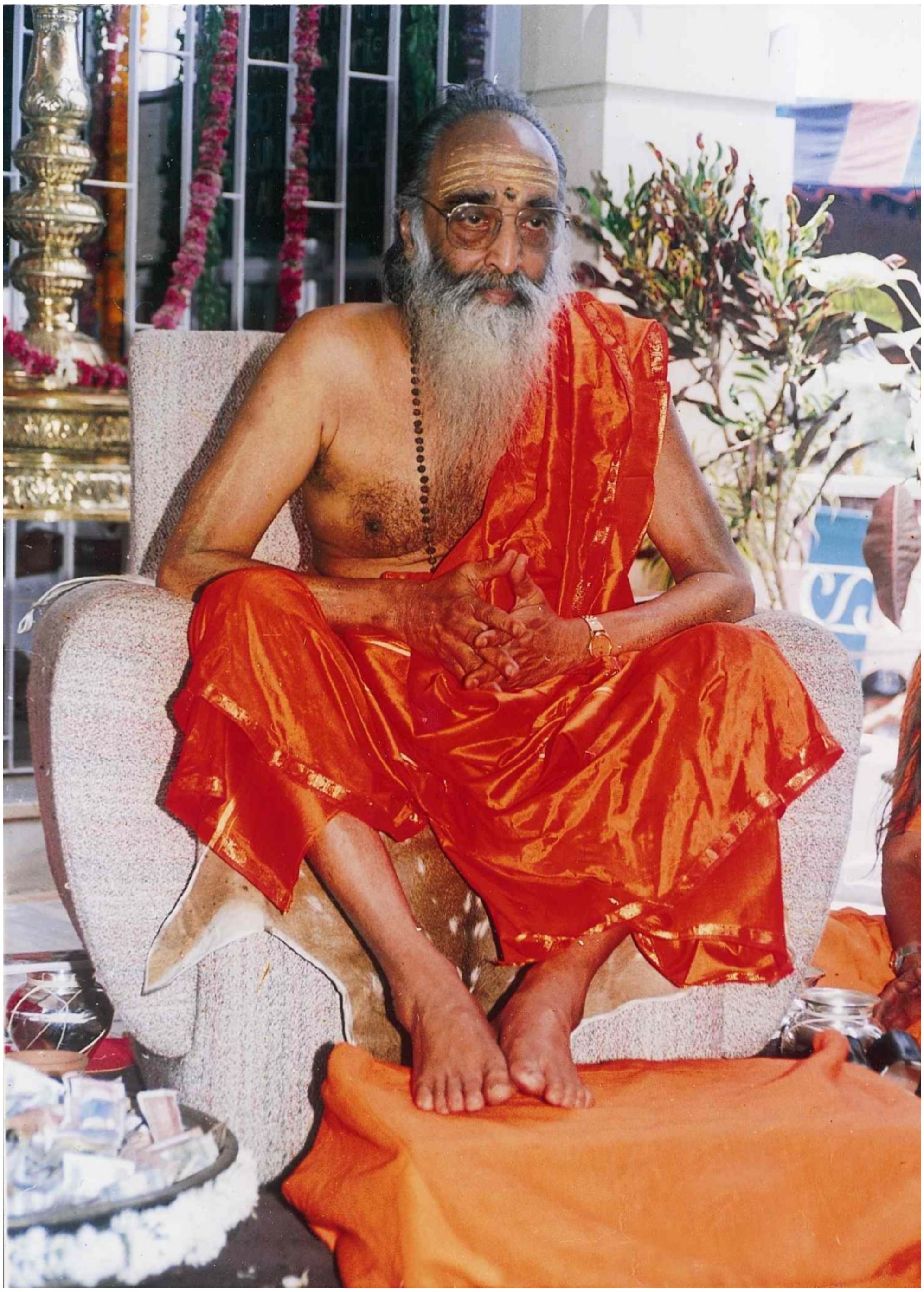

08-05-1916 to 03-08-1993

ஹரி: ஓம்!

குருஜி

ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தாஜி

சின்மய மிஷன்

ॐ

Dear Krishnatmananda,

Hari Om!

I am glad that you have completed the project of the Geeta as Tamizh songs. Congratulations!

With Love & Om,

Tejomayananda

ஓம் தத் ஸத்

|| சமர்ப்பணம் ||

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும்

பூஜ்யகுருதேவ் **ஸ்வாமி சின்மயானந்த மகராஜ்**
அவர்களுக்கும்

பூஜ்யகுருஜி **ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தாஜி**
அவர்களுக்கும்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் ஸ்லோகங்களை
தமிழ்ப்பாடல்களாய் சமர்ப்பிக்கின்றோம்

இக்கீதையை உபதேசித்தருளி, அதைப் படித்தும், புரிந்துகொண்டும், அதன்படி வாழவும் வழிகாட்டியருளிய
ஆச்சார்யர்

ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி
அவர்களின் திருப்பாதங்களில்
இக்கீதைத் தமிழ்ப்பாமாலையை
அர்ப்பணிக்கின்றோம்

சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஸ்ரீ சந்நிதானம் அவர்களின் ஆசியுரை

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी
Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

दक्षिणाम्नाय शृङ्गेरी श्रीशारदापीठाधीश्वर
जगद्गुरु शङ्कराचार्य श्रीश्रीश्रीभारतीतीर्थमहास्वामिकरकमलसञ्जातानां
जगद्गुरु श्रीश्रीश्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनामनुग्रहसन्देशः

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தைப் போதிக்கும் நூல்களுள் ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை மிகவும் முக்கியமானது. அர்ஜுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு உலகோரனைவருக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவே இதை உபதேசம் செய்திருப்பது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு. இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்வில் எதிர்கொள்ள வேண்டிவரும் சவால்களுக்கான தீர்வு இதில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் படிப்பதன் மூலம் மனிதன் தன்னுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடியத் திறனைப் பெறுகிறான். இந்த ஒரு நூலைச் சரியாகப் படித்து இதில் உபதேசித்தபடி வாழ்வதின் மூலமே ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை பயனுள்ளதாக்கிக் கொள்ளமுடியும். இதில் பகவான் செய்துள்ள உபதேசங்களைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்காக ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராசார்யாள் கீதாபாஷ்யத்தை இயற்றி நம்மை அனுக்கிரஹித்துள்ளார்கள். இதை ஒரு தகுதிவாய்ந்த குருவினிடம் கற்றுணர்ந்து அதன்படி தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் முயற்சி செய்யவேண்டும். இவ்விஷயத்தை மனதில் நன்றாகப் பதித்துக்கொண்டு சின்மயா மிஷனைச் சேர்ந்த ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள் கீதையைப் படித்து அதை வெகுகாலம் அனுஸந்தானம் செய்து "அமைதியும் ஆனந்தமும்" என்ற தலைப்பில் கீதையிலுள்ள சுலோகங்களை தமிழில் சிச்சிறு பாடல்களாக எழுதியுள்ளார். தமிழில் கீதையின் பொருளைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புபவர்களுக்காக இப்புத்தகத்தைப் பிரகடனம் செய்வது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்துள்ள ஸ்வாமிகளுக்கும் மற்றும் இதைப் படிக்கும் ஆஸ்திக பெருமக்களுக்கும் சிரேயஸ் கிடைக்கட்டும் என்றும் ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

श्रीः

शृङ्गगिरिः
शोभकृद्वत्सरकन्यामासकृष्णत्रयोदशी
गुरुवासरः १२.१०.२०२३

इति नारायणस्मरणम्
विधुशेखरभारती
शृङ्गेरीजगद्गुरु श्रीश्रीश्रीभारतीतीर्थ महास्वामिनां करकमलसञ्जातः

சகடபுரம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ பெரியவா அவர்களின் ஆசியுரை

ஸ்ரீவித்யா பாது மாம் ஸதா

ஸ்ரீஸ்ரீ ஜகத்குரு பதரி சங்கராச்சார்ய மஹாஸம்ஸ்தானம்

சகடபுரம்-ஸ்ரீவித்யாபீடம், ஸ்ரீக்ஷேத்திர சகடபுரம்

ஸ்வஸ்தி! ஸ்ரீமதகிலஜகத்வித்யோதமானஹ்ருத்யானவத்யாத்யவித்யாத்யுதிகத்யோதீக்ருதபேதவித்யானாம்; ப்ரணவமனுஸ்மரணார்ஹணாப்ரணயப்ரீணிதஸ்மரஹரண-பவதரணநதசரண-ஜிதகரண-சர்வாணீரமணரமணீயசரணஸ்ரீபர்ணானாம்; ஸர்வஸர்வம்ஸஹாஸன்சரணதேவபரிசரண-வித்யாசரண-ஸ்தவகரண-பக்தசித்பரணஸமேதிதஸதாதாஸனாதனதர்மதாம்னாம்; பாஷண்டமதஷண்டகண்டனோத்தண்டப்ரகாண்டபாண்டிதீஸம்மண்டிதாசாமண்டலானாம்; ஆர்யவர்யபாராசர்யவசஃகார்யபாஷ்யஸபர்யாபர்யாயமோதிதார்யதுர்யாணாம்; அபிரூபவல்லபஸம்பாயகஸபாஸம்பாவிதகலாஸம்ப்ருதாம்பேபவபூபாமினிப்ரூபங்காபிமானஸம்பேதகானாம்; விகதநீதிவஸுமதீபதிஸுநீதிபோதனாதிநிக்ருதயசோதநானாம்; நிகிலவிபுலாதலஸஞ்சலனஸஞ்சாலிததாசபலகோலாஹலபலாவலேபவிதலனவிலாஸகலிதவிமலவேதாந்தமதமதல்லிகாஸமுல்லாஸிதோபலப்திமல்லேகானாம்; மஹாமோஹக்ராஹநிர்ஹரணஹரிப்ரஹரணாயமானானாம்; தனித்வஸ்தஸமஸ்தநாஸ்திகஸ்தோமவிஸ்த்ருதவாக்விஸ்தராணாம்; ஸத்யோகநிஷ்ட ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்யஸச்சர்யபகவதாசார்யஜகத்குருஸ்ரீஸ்ரீசங்கரபகவத்பூஜ்யபாதானாம்; ஸச்சிஷ்யவர்யஸ்ரீமஜ்ஜகத்குருத்தராம்னாயஜ்யோதிஷ்பீடாதீச்வர ஸ்ரீமதாசார்யஸ்ரீதோடகபகவத்பாதப்ரவர்திதஸ்ரீமத்வேதாந்தஸத்குருபரம்பராவிப்ராஜமானயோகிராஜ ஸ்ரீஸ்ரீஸத்யதீர்த்தமஹாமுனிந்தரஸத்ஸம்பரதாயவிலஸிததுங்கபத்ராதீரநிவாஸஸ்ரீசகடபாதாக்யமஹர்ஷிபரிபாவிதாச்ரமஸ்ரீக்ஷேத்ரசகடபுரவராதீச்வர ஸ்ரீசத்குருதத்தாத்ரேய-ஸ்ரீசந்த்ரமௌலீச்வர-ஸ்ரீவித்யாவிச்வேச்வரஸ்ரீவித்யாம்பிகாஸ்ரீமத்ராஜராஜேச்வரிதேவ்யம்பா-ஸ்ரீஸந்தானவேணுகோபாலக்ருஷ்ணதிவ்யபாதபத்மாரதகஸ்ரீவித்யாபீடாதீச்வரபரமபூஜ்யபாதஸ்ரீமஜ்ஜகத்குருஸ்ரீஸ்ரீராமசந்த்ரானந்ததீர்த்தமஹாஸ்வாமிகுருகரகமலானுக்ரஹஸஞ்ஜாத

ஜகத்குரு ஸ்ரீவித்யாபிநவ ஸ்ரீக்ருஷ்ணாநந்ததீர்த்தஸ்வாமிபி:

அஸ்மதந்தேவஸதாம் ஸ்ரீமதாம் கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி
ஸ்ரீதேவதாராதனஸமயே காலத்ரயவிரசிதா: சுபம்யுதரா ஆசீ:பரம்பரா: ஸமுல்லஸந்துதராம்.

பகவத் கீதா கிஞ்சித் அதீதா..... எனவும், கேயம் கீதா நாம ஸஹஸ்ரம்..... எனவும் பஜகோவிந்தத்தில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் அருளியுள்ளார்கள். இத்தகைய உலக ப்ரசித்தி மிக்க கீதையானது வாழ்வியல் பாடமாகும். கீதையை முறையாகப் படித்தவர்களுக்கு வாழ்வை சுலபமாக வாழத்தெரியும் அளவிற்கு ஞானம் கிட்டும்.

கீதாஸ்ரயேSஹம் திஷ்டாமி கீதா மே சோத்தமம் க்ருஹம் ।
கீதா ஜ்ஞானமுபாஸ்ரித்ய த்ரீந்லோகாந் பாலயாம்யஹம் ॥

கீதையை அண்டி நான் வாழ்கிறேன். கீதைதான் என்னுடைய சிறந்த விடு, கீதையின் ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு நான் மூவுலகங்களையும் காக்கிறேன் என வராஹ புராணத்தில் பகவான் அருளுகின்றார். இந்தகைய மஹா கீர்த்தி உடைய ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை நீங்கள் எளிய நான்கு வரி தமிழ்ப்பாக்களாக உரையாக எழுதியுள்ளது அறிந்து சந்தோஷமடைகின்றோம். பக்தியும், தமிழ் ஆர்வமும் கொண்ட அன்பர்கள் இதனை ஓதியுணர்ந்து கீதையின் பொருளினை உள்வாங்கி வாழ்வில் சிறந்தோங்கிட உதவியாக இந்நூல் அமையும். நீங்கள் மென்மேலும் இது போன்ற அறப்பணிகளில் ஈடுபட்டு, சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள நற் செயல்களைச் செய்திட அம்பாளின் சரண கமலங்களைப் பிரார்த்தித்து ஆசிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

சுபக்ருத் வருஷம்
5-2-2023, ஞாயிற்றுக்கிழமை
மாக பூர்ணிமா

இதி ஸ்ரீநாராயண ஸ்ம்ருதய:

ஆசியுரை

ॐ

THE DIVINE LIFE SOCIETY (REGD.)

(ESTABLISHED: 1936)

Propagates Yoga and Vedanta and the Ethical and Spiritual Culture of India. Promotes Universal Love, the Unity of Religions, the Ideal of Brotherhood, and the Spirit of Service among Mankind.

(*Founder:* H.H. SRI SWAMI SIVANANDA)

P.O. SHIVANANDANAGAR – 249 192, DISTT. TEHRI-GARHWAL, UTTARAKHAND, HIMALAYAS, INDIA

Phone: (0135) 2430040, Fax: (0135) 2442046, *Rly. Stn.:* RISHIKESH, *N.Rly.*)

website: www.sivanandaonline.org **E-mail:** generalsecretary@sivanandaonline.org

ॐ

ஆசியுரை

"**ம**ண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை"

என்ற மறையோர் வாக்கின்படி நாம் இப் புவி வாழ்க்கையை வாழ்ந்திட வழிகாட்டித் தரும் வேதநெறிகளை, விளக்கித் தருபவை அறநூல்கள். அவற்றுள் ஒன்றான "பகவத்கீதை", திருப்பாற்கடலில் பாம்பணை மீது அறிதுயில் கொள்ளும் பரமன், பார்த்தனுக்கு அன்று போர்க்களத்தில் உபதேசித்து அருளியது ஆகும். இந்நூலினை மெஞ்ஞானிகள் போற்றுவது போலவே இக்கால அணு விஞ்ஞானிகளான, ஐன்ஸ்டைன், ஓப்பன்ஹைமர் போன்றோரும் போற்றுவது இதன் தனிச் சிறப்பினை பறைசாற்றுகின்றது. இந்நூல் உலகின் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உலகப் பொதுமறையாக விளங்குவது, மனித குலம் செய்த புண்ணியமே ஆகும். அருமறைகள் நிறைந்து நிற்கும் தொன்மையான தமிழ் மொழியிலும் இந்நூல் முன்பு பலரால் தமிழ் ஆக்கப்பட்டு, தமிழர்களின் சிந்தனைக்கும், வந்தனைக்கும், செயற்பாட்டிற்கும் விருந்தாக அமைந்துள்ளதை நாம் காண்கிறோம். காலத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒரு மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது, காலத்தை வென்று நிற்கும் அதன் தன்மையை காட்டுகின்றது. எனவே தற்கால தமிழில், தமிழர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் எளிய தமிழில் பகவத்கீதையை வழங்கும் முயற்சியே, சின்மயதாசன் திரு சுவாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்தரின் இந்த நூல். 'இல்லந்தோறும் பகவத் கீதை' என்ற கீதா ஞானயக்ஞ பணியை பல்லாண்டுகள் புரிந்த அனுபவத்தின் பயனாக, சுவாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்தர், கீதையை இனிய எளிய பாடல்களாக ஆக்கித் தந்துள்ளார். வாழ்க்கை கடலில், ஆசைப் புயலில் சிக்கித் தவிக்கும் மனித உள்ளங்களுக்கு கரையேறும் சாத்தியத்தை காட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக இந்நூல் அமைய எல்லாம் வல்ல கீதாச்சாரியன் அருளை வேண்டுவோம்.

(சுவாமி பத்மநாபானந்த)
பொதுச்செயலர்,
தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க தலைமையகம்,
ரிஷிகேசம்.
நாள்- 20 - 2 - 2022

ஆசியுரை

உ

ப்ரஹ்மைவ ஸத்யம்

SRI SWAYAMPRAKASA AVADHUTHA SADASIVA TRUST

Sri Sri Judge Swamigal Adhishtanam, East 7th Street,
PUDUKKOTTAI-622 001
Phone: 04322-221440, 222128
Email: sribhuvaneshwari@gmail.com

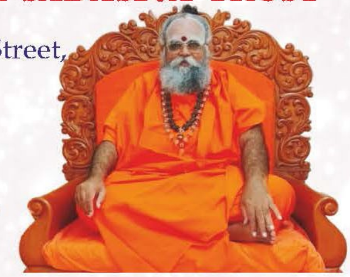

ஆசியுரை

Date : 07/04/2023

பார்தா2ய ப்ரதிபோ3தி4தாம் ப4க3வதா நாராயணேன ஸ்வயம்

வ்யாஸேன க்3ரதி2தாம் புராணமுனினா மத்4யே மஹாபா4ரதம்

அத்3வைதாம்ருதவர்ஷிணீம் ப4க3வதீமஷ்டாத3ஶாத்4யாயினீம்

அம்ப3 த்வாமனுஸந்த3தா4மி ப4க3வத்3கீ3தே ப4வேத்3வேஷிணீம்

போற்றத்தக்க முனிவராகிய வியாஸரால் மஹாபாரதத்தின் நடுவில் வைக்கப்பட்டவளும், அர்ஜுனனுக்காக பகவான் நாராயணனாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டவளும், அத்வைதமாகிய அமுதத்தை வர்ஷிப்பவளும், பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டவளும், ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் எதிரியும் ஆன பகவத் கீதை என்ற அன்னையை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

கீதையின் பெருமையை இந்த ஸ்லோகம் கூறுகிறது. ஸாக்ஷாத் பகவானான நாராயணனாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டது. அதே நாராயணனின் அம்சமே ஆன வியாஸரால் மகாபாரதம் என்ற நூலில் நடுவில் பதக்கம் போல பிரகாசிக்கிறது.

பகவத்கீதை ஒரு தத்துவ நூல் ! பாண்டவர்கள் ஐவரும் மனிதனின் ஐம்புலன்கள்; ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவற்றைச் செலுத்தும் நம் மனம்; கௌரவர் நூற்றுவர் மனித மனத்தில் ஒளிந்திருக்கும் கணக்கற்ற தீய குணங்கள்; கௌரவரின் பார்வையற்ற தந்தை நம் குருட்டுப் புத்தி;

பாசம் மேற்கொண்ட அர்ச்சுனன் தன் உற்றாரைப் போரில் கொல்வதா என்ற மயக்கத்துடன் இருந்தபோது (மாயை வசப்பட்ட ஆத்மா ஞானத்தை அடையும் வழியில் தயங்கி நிற்கும் போது) ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனின் அறியாமை எனும் மயக்கத்தைப் போக்கி, தொடங்கிய யுத்தத்தை செய்துமுடிப்பது தான் சரியானது என்று போதிக்கிறார்.

உபநிஷதங்கள், ப்ரம்ம சூத்திரம், பகவத்கீதை ஆகிய மூன்று நூல்களும் ப்ரஸ்தானத்ரயம் என்று குறிக்கப் படுகின்றன. நம் ஸநாதன தர்மமான ஹிந்துமதத்தை வேதமதம் என்று சொல்வர். வேதங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஸாரமாக உபநிஷதங்கள் காப்பாற்றி வைக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. உபநிஷதங்களின் தன்மை என்ன அதன் போக்கு எத்தகையது என்று இயம்புவது ப்ரம்மசூத்திரம். அதில் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களை எல்லாம் தெளிவுபட விளக்குவது பகவத் கீதை.

ஸர்வோபநிஷதோ3 கா3வோ தோ3க்3தா4 கோ3பாலநந்த3ந:

பார்தோ2 வத்ஸ: ஸுதீ4ர்போ4க்தா து3க்3த4ம் கீ3தாம்ருதம் மஹத்!

பசுக்களாக உபநிடதங்கள் நிற்க, அவைகளிடம் பால் கறப்பவனாக கோபாலநந்தனன், பாலைப் பருகும் பசுங்கன்றாக பார்த்தன், அதனால் கிடைத்தது அமுதமான பாலாகிய கீதை!

5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு சொன்ன உபதேசங்கள் எல்லா காலத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்தது தான் இந்த தனிச்சிறப்பு. ஒருவரின் அனைத்து விதமான பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வாக இந்த உபதேசம் அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மைகள் ஆகியவற்றை இந்த நூல் எடுத்துச் சொல்கிறது. ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு என்னவெல்லாம் சந்தேகம் வருமோ அவை அத்தனைக்கும் விளக்கமாக பதிலளித்துள்ளார் பகவான் கிருஷ்ணர். அதனாலேயே அனைத்து நூல்களுக்கும் தலைமை நூலாக பகவத் கீதை விளங்குகிறது.

சங்கரர்,ராமானுஜர், மத்வர் ஆகிய மூன்று ஸம்ப்ரதாய ஆசாரியர்களும் இந்த நூல்களுக்குத் தத்தமது பார்வையின் அடிப்படையில் உரை எழுதியிருகிறார்கள்.

பிற்காலத்தில் பால கங்காதர திலகர், வினோபாவே, காந்திஜி, அரவிந்தர், ஸர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன், சின்மயானந்தர், சித்பவானந்தர் ஆகியோர் ஸ்ரீபகவத் கீதைக்கு விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள்.

மஹாகவி பாரதியாரும் தீந்தமிழில் பகவத் கீதையை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

அந்த வரிசையில் அளவில்லாப் பெருமை கொண்ட பகவத் கீதையை சின்மயா மிஷனைச் சேர்ந்த நம் அன்புக்குரிய ஸ்வாமி க்ருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி, பகவத் கீதையின் 700 ச்லோகங்களையும் 700 தமிழ்ப்பாடலாக இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூல் ஆன்மீக ஸாதகர்களுக்கு மட்டுமல்லாது, `சொல்லும் பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்' எனும்படி தீந்தமிழ் அறிந்தோர் அனுபவித்து உணரும்படி இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நூலாசிரியருக்கு நமது வாழ்த்துக்கள் என்றென்றும் உரித்தாகுக!

இந்நூலினை படித்து இன்புறும் எல்லா பக்தர்களுக்கும், ஸாதகர்களுக்கும் பரமானந்த வாழ்வு நிலைத்திருக்க ஜகன்மாதா ஸ்ரீ புவனேச்வரி தேவியை பிரார்திக்கிறேன்.

ஆனந்தம் சுபம் மங்களம் ! ஜய புவனேச்வரி!

ஸ்ரீ ப்ரணவாநந்த ஸ்வாமின:
ஸ்ரீ புவனேச்வரி அவதூத வித்யா பீடம்
புதுக்கோட்டை

நூன்முகம்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை ஓர் ஆனந்த வர்ஷிணி – துக்க நிவாரணி

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை மிகப் பழமையான ஓர் நூல். பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரால் நேரடியாக அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. எவ்விதம் சஹஸ்ரநாமம் என்றால் "விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம்" என்று அறியப்படுகிறதோ, அவ்விதமே கீதை என்றாலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை என்று அனைவருக்கும் தெரிந்த ஓர் நூலாகத் திகழ்கிறது.

"ஏகம் சாஸ்திரம் தேவகீ புத்ர கீதம்" என்று சிவபெருமான் பார்வதியிடம் கூறியதாக ஒரு கீதாமாஹாத்மிய ஸ்லோகம் பறைசாற்றுகிறது. பகவத்கீதா கிஞ்சிததீதா . . . யமேனநசர்ச்சா" என்று பஜகோவிந்தத்தில் ஆதிசங்கரர் கீதையை யாரொருவன் சிறிதளவே படித்தாலும், யமனிடம் யாதொரு பயமுமில்லை என்று பறைசாற்றுகிறார்.

பலமகான்கள் கீதைக்கு விரிவுரைகளை எழுதியுள்ளனர். மேலும், பலவிதங்களில் அதன் பொருள்களும், பயன்களும் நூலாகவும், பாடல்களாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இக்கீதை நூல்களை ஆராய்ந்தால் எதற்காக அது உபதேசிக்கப்பட்டது என்பதில் அனைவருக்கும் ஓர் ஒருமித்த எண்ணமும், கருத்தும் உள்ளதை நாம் நன்றாக அறிய முடிகின்றது. அது யாதெனில், **"சோக-மோகம்"** எனும் சம்சார சமுத்திரத்தில் [சுகதுக்கமெனும் துன்பக்கடலில்] மூழ்கித் தவிக்கும்

அனைவரையும், மூழ்காமல் உய்வித்துக் கரையேற்றும் பொருட்டு, அர்ஜுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு இந்த ஞானசாரத்தை [வேத / வேதாந்த சாரத்தை] கீதையென்னும் ஞானாம்ருதமாக நமக்கு பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் உபதேசித்துள்ளார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் இக்கீதையில் 'கர்மோபதேசம், பக்தியுபதேசம், யோகோபதேசம், தியானோபதேசம் என இவ்விதம் பலப்பல உபதேசங்கள் இருப்பினும், தம்புரா சுருதி போன்று அனைத்தினூடேயும் ஞானாம்ருத உபதேசமானது ஆதாரச் சுருதியாயுள்ளதை ஞானியர் பலர் அறிந்துளர்.

ஒருமுறை **ஸ்ரீ சிருங்கேரி மகாசன்னிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்** பக்தர்களின் பிராத்தனைக்கு இரங்கி 'சின்மய கைவல்யா- சேலம்' எனுமிடத்திலுள்ள ஸ்ரீபிரம்ம கிருஷ்ணர் சன்னிதிக்கு 2012-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் எழுந்தருளி ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவிற்கு புஷ்பார்ச்சனை செய்தபின் குழிமியிருந்த பக்தர்களை ஆசீர்வதித்தார்கள். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்படும் சமயம் சின்மயமிஷினின் திட்டங்களைப் பற்றி நான் மகாசன்னிதானம் அவர்களிடம் கூறியபோது,அவர்கள் அனைவரையும் பார்த்து "ஸ்வாமி சின்மயானந்தரால் மற்றும் அவருடைய பெருமுயற்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சின்மய மிஷன் வாயிலாக உபநிஷத்துகளின் மற்றும் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் சாராம்சமானது ஆங்கில மொழியில் பலருக்கும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டதனால், ஸம்ஸ்கிருத மொழி அறியாதபோதும் அவர்களால் கீதையின் சாராம்சத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதன்படி வாழ்க்கையை நடத்த முடிகிறது" என்று கூறி அருளினார்கள்.

அங்கு கூடியிருந்தோரிடம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையைப் படித்துப் பயன் பெறுமாறு உற்சாகமூட்டினார்கள். இதைவிட மிகப்பெரிய அனுக்கிரகம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

அதேபோல், **காஞ்சி மஹாபெரியவா என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்** முன்பு ஒருமுறை மைலாப்பூரில் தங்கியிருந்த பொழுது, குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயானந்த மஹராஜின் ஞானவேள்வியானது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அங்குள்ள சிலர் காஞ்சி மஹாஸ்வாமிகளிடம் 'ஸ்வாமி சின்மயானந்தர் கீதையையும், உபநிஷத்துகளையும் அதன் அர்த்தங்களையும் ஆங்கிலத்தில் அனைவருக்கும் விளக்கிச் சொல்கிறார்; அவரை இவ்விதம் செய்யக்கூடாதென்று கண்டிக்க வேண்டும்' என்று முறையிட்டனர். அப்பொழுது, காஞ்சி மகாபெரியவா "நாமும் கற்பதில்லை, சொல்லிக் கொடுப்பதுமில்லை. பிறர் சொல்லிக் கொடுப்பதையும், கற்பதையும் கண்டிக்கச் சொல்வது எவ்விதம் சரி, அது தவறல்லவா" என்று வலியுறுத்தி யதார்த்தமாகக் கூறினார்.

எனவே, இவ்விதம் பல மகான்களால் பாதுகாக்கபட்டு வருகின்ற இப்பகவத்கீதை எனும் சாஸ்திரத்தின் ஶ்லோகங்களின் அர்த்தத்தை எளிதில் படித்தும், புரிந்துகொண்டும் வாழ தமிழ்ப்பாடல்களாய் திருஅருளாலும் குருஅருளாலும் வெளித்தோன்றியதே இப்புத்தகம்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை தமிழ்ப்பாடல்களாய்த் தோன்றிய விதம்

இவ்விதம் பலப்பலவிதமான பெருமைகளைக், கொண்ட ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின்பால், எமக்கு ஈர்ப்பு ஏற்படுவதற்கு ஓர் முக்கியக் காரணமாய் அமைந்தவர் எனது - தமிழ்நாடு சின்மய சாந்தீபநீ சாதனாலய – ஆச்சார்ய, ஞானப்பிழம்பு, சொல்வளச் செல்வர், தவத்திரு ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள். எங்களின் சின்மய பிரம்மச்சாரி ஆன்மிக குருகுலப் பயிற்சியானது நிறைவுறும் சமயம் [மூன்று வருடம் 1990-1993], ஆச்சார்யரானவர் ஓர் வழிகாட்டுதலை வழங்கினார்.

“கடந்த மூன்று வருடங்களாக ‘ப்ரம்ம சத்தியம் ஜகத் மித்யா’ என்ற வேதாந்த சாரத்தைச் சந்தேகமறக் கற்றுக் கொண்டீர்கள். இனி உங்களின் சாதனைப் பயணத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒரு வேதாந்த நூலை விருப்ப நூலாக ஏற்றுக்கொண்டு, வாழ்நாள் முழுவதும் அதன் கருத்துக்ளை ஆழமாக மீண்டும் மீண்டும் படித்தும், சிந்தித்தும் தெளிவுபெற வேண்டும்” என்று உபதேசித்தார். ஆச்சார்யர் அனைத்து வித்யார்த்திகளையும் தாங்கள் விருப்பப் பாடமாகப் பயில விரும்பும் நூலைத் தேர்வு செய்யுமாறு பணித்தார். ‘திருவாசகம், திருப்புகழ், உபநிஷத்’ என்று ஆளுக்கு ஒரு நூலை வித்யார்த்திகள் தேர்வு செய்தனர்.

எமது முறை வரும் பொழுது, எதை எடுப்பது என்று சிந்திக்காமல், “ஆச்சார்யரே! தாங்களே கூறுங்கள்” என்று வேண்டினேன். **அவர் “நீ ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை எடுத்து, நன்றாய் வாழ்நாள் சாதனை நூலாகப் பயில்”** என்றார்.

ஆச்சார்யரின் வார்த்தைகளைச் சிரமேற்கொண்டும், மனதில் நன்கு பதித்துக் கொண்டும், ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை நன்றாகப் படித்தும் அதன் ஆழமான கருத்துக்களைப், புரிந்துகொள்ள முயன்று வந்தோம். அவ்விதம் கற்றறிந்த விஷயங்களை ஞான வேள்விகளாகவும், தொடர் வகுப்புக்களாகவும் அனைவரிடமும் பகிர்ந்து கொண்டு வருகின்றோம்.

ஜனவரி 2017-ல் குருஜி தேஜோமயானந்தாஜி அவர்களின் அனுக்கிரகத்தால், வேதாந்த மனனத்திற்காக, ரிஷிகேசத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்வாமி சிவானந்த மஹராஜ் அவர்களின் ஆசிரமத்தில் ஒரு வருட காலம் தங்கியிருந்தோம். அச்சமயம், கீதை ஸ்லோகங்கள் முழுவதையும் தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்ற **முழுக்க முழுக்க ஓர் ஆத்ம சாதனையாகச் செய்ய வேண்டும் எனும் எண்ணம்** சங்கல்பமாய் நவம்பர் மாதத்தில் தோன்றியது.

கீதையின் ஸம்ஸ்கிருத மூல ஸ்லோகத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் பொருளும் வெளிப்படும் விதத்தில் தமிழ்ப்பாடல்களாய் அமைக்க விரும்பினோம். கோவையாகவும், அதேசமயம் அழகாகவும் அமைய வேண்டும் என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையும், குருதேவரையும் வேண்டி இத்தமிழ்ப்-பாடல்களை இயற்றத் துவங்கினோம். அதன்பொருட்டு, பகவான் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் கீதை பாஷ்யம், குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் கீதைப் பேருரைகள், ஸ்ரீ தபோவனத்தின் வெளியீடான சங்கர பாஷ்ய தமிழாக்கம், கீதா பிரஸ்ஸின் தத்துவ விவேக உரை, ஸ்வாமி சித்பவானந்தரின் கீதை விளக்கம், ஸ்வாமி தயானந்த ஸரஸ்வதியின் வீடுதோறும் கீதை விளக்க நூல், ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாரியரின் சங்கர பாஷ்யம் ஆங்கில உரை,

ஸ்ரீ ஞானேசுவரரின் உரை, , , , , போன்ற பல மகாத்மாக்களின் உரைகளைப் படித்து, அவற்றின் பொருள்களை மனதில் இருத்தி, தமிழ்ப்பாடல்களாய் வெளிக் கொணர்ந்தோம்.

தினமும் ஐந்து ஶ்லோகங்களைத் தமிழ்ப் பாடல்களாக இயற்றி, இறைவனுக்கு **"கீதை ஶ்லோகங்களை தமிழ்ப் பாமாலையாக"** அர்ப்பணித்து வந்தோம்.

இதில் ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால் "ஸ்ரீகங்காமாதா இமயமலையிலிருந்து சமவெளிக்கு இறங்கி வரும் இடமான **ரிஷிகேசத்தில் துவங்கிய** ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் அனைத்து ஶ்லோகங்களையும் [701] தமிழில் இயற்றுவது என்ற இவ்வாத்ம சாதனை நிறைவு பெற்ற இடம் **உடுப்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சன்னிதி**யாக அமைந்தது" என்பதுதான்.

முதற்கண், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும், பூஜ்ய குருதேவ் ஸ்வாமி சின்மயானந்த மகராஜ் அவர்களுக்கும், பூஜ்யகுருஜி ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தா அவர்களுக்கும் இத்தமிழ்ப் பாடல்களை அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

இக்கீதையைப் படித்தும், புரிந்து கொண்டும், அதன்படி வாழவும் வழிகாட்டியருளிய ஆச்சார்யர் ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி அவர்களின் திருப்பாதங்களில் இக்கீதை தமிழ்ப்பாமாலையை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஆச்சார்யரின் வழிகாட்டுதலாகிய, "நீ ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை எடுத்து நன்றாக வாழ்நாள் சாதனை நூலாகப் பயில்" என்ற அறிவுரையானது, இவ்வாறு தமிழ்ப்பாடல்களாய்த் தோன்றியது கண்டு திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம்.

இத்தமிழ்ப் பாடல்களைக் கணினியில் முழுமையாகத் தட்டச்சு செய்து பலமுறை திருத்தங்களையும் சீரமைப்புகளையும் பெருமுயற்சியோடு செய்து உதவிய **முனைவர் திரு. கி. பாலசந்திரன்** சென்னை, அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எவ்விதப் பிரதிபலனையும் எதிர்பாராது, சிரத்தையுடன் இப்பணியைச் செவ்வனே செய்த அவருக்கு இறைவன் நல்ஆரோக்கியத்தையும், ஆத்மஞானத்தையும் பூரணமாய் அருளப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இத்தமிழ்ப்பாடல்களில் எழுத்துப்பிழை, இலக்கணப்பிழை முதலிய பல பிழைகளையும் திருத்தம் செய்த சேலம் **பண்டிதர், புலவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சர்மா** அவர்களுக்கு ஆத்மார்த்தமாக நன்றி நவில்வதைத் தவிர என்ன கைம்மாறு செய்வோம். அவருக்கு இறைவன் நல்ஆரோக்கியத்தையும், ஆத்மஞானத்தையும் பூரணமாய் அருளப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கணினியில் பதிவேற்றம் செய்திருந்தாலும், கொரோனா காரணமாக இரண்டு வருட காலமாக புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளிக்கொணர இயலவில்லை. தற்சமயம், இறையருளாலும், குருவருளாலும், நல்லன்பர்களின் உதவியுடன் 'இ-புத்தக'மாக வெளியிடப்படுகிறது.

இப்பாடல்களைக் கணினியில் நூலாக வடிவமைத்து, ‘இ-புத்தக’மாக வெளிக்கொணர்வதற்கு பெருமுயற்சியுடனும், முழு ஈடுபாட்டுடனும் பணியாற்றிய **திரு.வெங்கடாத்ரி** அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அவருக்கும் அவர் குடும்பத்தினருக்கும் நல்ஆரோக்கியத்தையும், வளமையையும் அருளிட இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்நூலை இயன்றவரை பிழையில்லாமல் வெளிக்கொணர முயன்றுள்ளோம். இந்நூலைப் படித்துப் பயில்பவர்கள் பிழைகளைக் கண்டால், அதை முனைவர் பாலசந்திரனின் **omsivakbc@yahoo.co.in** என்ற மின்னஞ்சலுக்கு [இ-மெயில்] அனுப்ப வேண்டுமாய், பணிவுடன் விண்ணப்பிக்கின்றோம்.

சுபம். ஹரி ஓம்!

ஓம் நமோ நாராயணாய.

சகடபுரம்

01-01-2023

.

பாயிரம்

ஹரி ஓம்

ஆச்சார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீ கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்களின் செய்யுள் வடிவில் மொழி பெயர்த்தமைக்கப்பட்ட "ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை" என்னும் பெருநூலுக்கு அன்னாரின் மெய்யொழுக்க மாணாக்கன் சேலம் கிருஷ்ணசர்மா அளித்த பாயிரம்.

" வையம்	துலங்கி	வளமுறத்	தோன்றச்
செய்யும்	திறமிது	வெனக்கை	யற்ற
தனஞ்சயன்	தனக்கு	மாயவன்	நவிற்றிய
குணமிகு	கீதைப்	பொருண்மை	யதனை
அவனிவாழ்	தமிழர்	அகங்கொண்டு	தெளியக்
கவனமார்	தமிழ்ப்பா	தகவுற	யாத்துத்
தந்தனர்	கிருட்டிணாத்	துமாநந்த	சரசுவதி
செந்தமிழ்	வடமொழி	மெய்ப்பொருள்	வல்லோர்
ஸ்ரீமத்	பகவத்	கீதை	எனும்பெயர்
மாட்டெறிந்	தியற்றிய	பனுவற்	றிறத்தொடு
பிறவிச்	சுழல் தனை	வீட்டுந்	
திறங்கொளுத்	தினராற்	சின்மயற்	றொழுதே "

அணிந்துரை

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை இத்தமிழ்ப்பாடல்களாய் வெளிக் கொணர்ந்துள்ள ஆச்சார்ய ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள், **1997-ம்** வருடம் கோவை சாயிபாபா காலனியிலமைந்த ஒரு பள்ளியில் “கீதையைத் தொடர் வகுப்புகளாக” இருமாதங்களுக்கு “ஒரு வாரம் - ஒரு அத்தி-யாயம்” என்ற முறையில் போதித்து வந்தார். அதில் கலந்து கொண்டு கீதையை முறையாகக் கற்கவும், பின்னர் அவரின் மாணாக்கனாக ஆகும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அச்சமயத்திலிருந்து அவர் எனக்கு வழிகாட்டி வருகின்றார்.

ஒருமுறை அவர் மே **2015-ல்,** தொலைபேசியில் அழைத்து குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயனந்தர் அவர்களின் நூற்றாண்டு [1916-2016] விழாக் கொண்டாட்டத்தின் அங்கமாக சேலத்தில், “**இல்லந்தோறும் கீதை**” என்ற மகாஞான வேள்வியில், ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை தமிழில், சின்மய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆச்சார்யர்களின் துணைகொண்டு தினந்தோறும் ஒரு இல்லத்தில் இரு பாடல்கள் என 365 இல்லங்களில் விளக்க இருப்பதாகவும், அதைக் குறுந்தகட்டில் பதிவுசெய்ததைக் கேட்டுவிட்டு, இரு ஶ்லோகத்திற்கு ஒரு பக்கம் என்ற அளவில் தொகுத்துத் தருமாறும் பணித்தது எனக்குப் பேராச்சர்யத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தந்தது.

வாழ்நாள் சாதனை - விழாமலர்

நூலாகத் தொகுக்க வேண்டுமென்றால் அதைப்பற்றிய அறிவும் இருந்தாக வேண்டுமென்பதால், 20 ஆசார்யர்களும் நாள்தோறும் கூறிய கீதைக் கருத்துக்களை சற்றுஆழமாக ஆராயத் துவங்கினேன். இது எனது வாழ்நாள் சாதனையாக அமைந்தது. இவ்வாறுதான், நான் என் ஆன்மீகச்சாதனைப் பணியை அவர் அனுக்கிரகத்தால் துவக்கினேன். இச்சிறுபணி ஜூன் 2016-ல் முடிந்து, அது **நூற்றாண்டு விழா மலராகச்** சின்மய மிஷன், சேலம் மையத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

தொகுப்புரையை அவரிடம் மாதாமாதம் அனுப்பிவிட்டு இடையிடையில் நேரிலும் சென்று கலந்தாலோசித்து வந்தேன்.

இவ்விழாவின் நிறைவு சமயத்தில், ஒருமுறை ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் சுருக்கமாக ஒரு பக்கம் என்ற அளவில் பாடல்களாக இயற்றியளித்தால் சாதகர்களுக்குப் பயனுள்-ளதாக அமையும் என்று பேசினோம். உடனே அன்றிரவே அவரும் கவிதை நடையில் சொல்லச் சொல்ல, நான் அதை எழுதினேன். பின்னர், அதுவே **"ஞானச்சிதறல்" என்ற சிறுநூலாக அந்நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிடப்பட்டது. அதை அவர் சுமார் ஆறு மணி நேரத்திற்குள் இயற்றினார் என்பது மிக்க ஆச்சர்யமான விஷயம்.**

இவ்வாறு "ஞானச்சிதறல்" வெளிவந்த பிறகு, "இதை ஏன் விரிவாக்கி கீதையின் **அனைத்துச் ஶ்லோகங்களையும் தமிழில் பாடல்களாக இயற்றக்கூடாது?**" என்ற எண்ணம் அவரிடம் எழுந்தது. அதன்பின், அவர் "தினமும் ஐந்து பாடல்களை இயற்றுவேன்" என்று **2017** நவம்பர் மாதத்தில் சங்கல்பம் செய்துகொண்டு, கீதையின் **ஸம்ஸ்கிருத மூல ஶ்லோகத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் பொருளும் வெளிப்படும் விதத்தில் தமிழ்ப் பாடல்களாக** அமைக்க விரும்பி, கோவையாகவும், அதேசமயம் அழகாகவும் அமைய வேண்டும் என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரை வேண்டித் தமிழ்ப்பாடல்களாக இயற்றத் துவங்கினார். அதை அவ்வப்-பொழுது அவர் எனக்குக் கைபேசி மூலம் பகிர, நான் கணினியில் தட்டெழுத்து செய்து வந்தேன். **இவ்வாறுதான், இந்த ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் 701 ஶ்லோகங்களும் தமிழ்ப் பாடல்களாக ஒரு வருடத்தில் உருப்பெற்றது**. அவரின் இச்சங்கல்பம் இன்று ஓர் புத்தகமாக உருவெடுத்தது, ஆன்மீக சாதனையாளர்களுக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதம் என்று கருதுகிறேன்.

நூலின் சிறப்பு அம்சம்

இந்நூலின் சிறப்பு அம்சங்களாக நான் கருதுவதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்:

- இக்கீதையின் தமிழ்ப்பாடல்கள் ஆதிசங்கரர் எழுதிய கீதை பாஷ்யத்தின் கருத்துக்களை முழுமையாகப் பிரதிபலித்-திருப்பது ஓர் விசேஷம்.
- ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் ஸம்ஸ்கிருத மூலப்பாடலின் கருத்துக்கள் தமிழ்ப்பாடல்களாய் மிக அழகாகவும்-ஆழமாகவும், அதே சமயம் மிகவும் எளிய தமிழ் நடையுடன் கூடியதாகவும் அமைந்திருப்பது மிகவும் சிறப்பான அம்சம்.
- ஒருவர் மூல ஶ்லோகத்தை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் படித்திராவிட்டாலும், இத்தமிழ்ப்பாடல்களை மட்டும் படித்தாலே, மூல ஶ்லோகங்களின் கருத்துக்களை நிச்சயம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளவும், புரிந்து கொள்ளவும் இயலும் என்றால் அது மிகையாகாது.
- பொதுவாக [பெரும்பான்மையாக] இத்தமிழ்ப்பாடல்களின் அர்த்தங்கள் மூல ஸம்ஸ்கிருத ஶ்லோகங்களின் அர்த்தங்-களோடு வரிக்குவரி இயல்பாகப் பொருந்தி யிருப்பது ஓர் பேராச்சர்யம். இது நிச்சயம் இறையருள் - குருஅருளால் தான் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு, ஒரு சில பாடல்களை முன் வைக்கிறேன்:

அத்,01-30

காண்டீவம் கையினின்றும் நழுவுகிறதே	गाण्डीवं स्रंसते हस्तात
சர்மமெல்லாம் பற்றி எரிகின்றதே |	त्वक्चैव परिदह्यते ।
நிற்பதற்கும் சக்தி யற்றவனானேனே	न च शक्नोम्यवस्थातुं
என்மனம் குழம்புவது போலுள்ளதே ||	भ्रमतीव च मे मनः ॥

அத்,05-02

செயலைத் துறத்தலும் செயல்யோகமும்
இவ்விரண்டும் மேன்மையை அளிப்பவையே।
ஆனாலவை களில்செயலைத் துறத்தலினும்
செயல்யோகம் என்பது மேலானதே ॥

संन्यासः कर्मयोगश्च
निःश्रेयसकरावुभौ ।
तयोस्तु कर्मसंन्यासात्
कर्मयोगो विशिष्यते॥

அத்,12-12

பயிற்சியோகத் தினுமறிவு மிகவுயர்ந்தது
அறிவினும் தியானம் உயர்ந்ததாகிறது।
தியானத்தைவிட மேலாம்கர்ம பலத்தியாகம்
தியாகத்தினின் றுவிரைவில மைதிதோன்றுமே ॥

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात्
ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ।
ध्यानात्कर्मफलत्यागः ॥
त्यागाच्छान्तिरनन्तरम ॥

அத்,18-66

எல்லாதர்மத் தையும்நன்றாய்த் துறந்தும்
என்னொருவனி டத்திலேயேஅடைக்கலமாவாய்।
எல்லாப்பாவங் களிலிருந்தும் உனைநான்
என்றும்விடுவிப் பேன்வருத்தப் படவேண்டாம் ॥

सर्वधर्मान्परित्यज्य
मामेकं शरणं व्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यः
मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥

எஞ்சியுள்ள தழிழ்ப்பாடல்களின் அர்த்தங்களும் மூலஶ்லோகங்களின் அர்த்தங்களோடு பொதுவாக [பெரும்பான்மையாக] இருவரிக்கு இருவரி என பொருந்தியிருப்பபதைக் காணலாம்.

- ஒவ்வொரு பாடலும் ஸம்ஸ்கிருத மூல ஶ்லோகத்தின் நடையின் சுருதியிலேயே அமைந்து விட்டதும் விந்தை.

- தமிழ்ப்பாடலில் ஏதேனும் ஓர் சொல்லிற்கு பல அர்த்தங்கள் கொள்ள சாத்தியமாயிருக்கும் பொழுதோ [அ] எந்த ஸம்ஸ்கிருத மூலச்சொல்லிற்காக அத்தமிழ்வார்த்தை உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவுபடுத்தவோ, பல பாடல்களுக்கு அடிக்குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது மற்றோர் சிறப்பாகும்.

- ஆச்சார்யர் இத்தமிழ்ப்பாடல்களை நாலாயிர திவ்யப்-பிரபந்தத்தின் சுருதியிலும் இசைத்துக் காட்ட, அதுவும் பெரும்பாலோர் உபயோகிக்கும் சுருதியில் அமைந்திருந்-ததும் விந்தை.

இவ்விதம் ஆன்மீகச் சாதனையில் ஆழ்வதற்கும், சிறுபணி-யாற்றுவதற்கும் வாய்ப்பளித்த ஆச்சார்யர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்நூலைத் தட்டெழுத்துச் செய்த பின், ஆச்சார்ய மற்றும் தமிழ்ப்புலவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசர்மா,சேலம் ஆகியோரின் துணையுடன் எழுத்து / கருத்துப் பிழைகள் சரி செய்யப்பட்டன.

இந்நூலை வாசிக்கும் அன்பர்களின் பார்வையில் சொற் பிழைகள் / கருத்துப்பிழைகள் / அச்சுப்பிழைகள் தென்படின், omsivakbc@yahoo.co.in என்ற எனது [இ-மெயிலுக்கு] மின்னஞ்-சலுக்கு அனுப்பி, புத்தகத்தை மேலும் சீரமைக்க உதவுமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓம் நமசிவாய. **முனைவர் கி. பாலசந்திரன்,**

சென்னை துணைப் பொதுமேலாளர் (ஓய்வு),

15-02-2023 **இந்தியன் வங்கி**

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

அமைதியும் ஆனந்தமும்

பாகம்-3 - ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஐக்கியம்

அத். எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்	பாடல்கள்
13	ஜடம் – சைதன்யம், பகுத்தாராய்தல் க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோகம்	1	35
14	முக்குணங்களைப் பகுத்துணர்தல் குணத்ரய விபாக யோகம்	23	27
15	உத்தமபுருஷன் பரமாத்மா புருஷோத்தம யோகம்	41	20
16	தெய்வாசுரகுணப் பகுத்தறிவு தெய்வாஸுரஸம்பத் விபாக யோகம்	57	24
17	மூவிதநம்பிக்கையைப் பகுத்தறிதல் சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்	73	28
18	முக்தித்துறவு மோக்ஷ சந்ந்யாஸ யோகம்	92	78

ஓம் நமோ நாராயணாய   ஜய ஜய சத்குரு

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्‌भगवद्‌गगीता

“பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்”
“ஜடம்-சைத்யன்யம் பகுத்தாராய்தல்”

अथ त्रयोदशोऽध्यायः ।
அத^{2} த்ரயோத^{3}ஶோSத்^{4}யாய: ।

क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगः
க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞவிபா^{4}க^{3}யோக^{3}:

ஹரி: ஓம்!

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”

பிரகிருதியையும்- புருஷனைப் பற்றியும்
உடலையும்-உடலை அறிபவனைப் பற்றியும் ।
அறிவையும்-அறி யவேண்டியதைப் பற்றியும்
இவைகளையெலாம் அறிந்துகொள்ள அவாகேசவரே! ॥

[ப.கீ. 13. 01]

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

“ஜடம்-சைத்யன்யம் பகுத்தாராய்தல்”

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 01

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”

[1]பிரகிருதியையும்- புருஷனைப் பற்றியும்
[2]உடலையும்-உடலை அறிபவனைப் பற்றியும் ।
[3]அறிவையும்-அறி யவேண்டியதைப் பற்றியும்
இவைகளையெலாம் அறிந்துகொள்ள அவாகேசவரே! ॥

[1 பிரகிருதி = உலகம்+உடல்கள் 2 க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞ = உடல்[சரீரம்] - உடலை அறிபவன்; 3 ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் = அறிவு- அறிய வேண்டியது]

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।
प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च ।
ப்ரக்ரு'திம் புருஷம் சைவ க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞமேவ ச ।
एतद्वेदितुमिच्छामि ज्ञानं ज्ञेयं च केशव ॥
ஏதத்[3]வேதி[3]துமிச்சா[2]மி ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் ச கேஶவ ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 02

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”

குந்திமகனே! இவ்வுடல் [1]க்ஷேத்திரமென்று
விளம்பப்படு கிறதுஇதனை யாரறிகிறானோ ।
அவனை[2]க்ஷேத்தி ரத்தையறி பவனாமென்று
அதையறிந்த ஞானிகள்ப கர்கிறார்களே ॥

[1 க்ஷேத்ரம் = உடல்/சரீரம்/தேகம்; 2 க்ஷேத்ரஜ்ஞ = உடலை அறிபவன்]

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப[4]க[3]வாநுவாச ।
इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ।
இத[3]ம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபி[4]தீ[4]யதே ।
एतद्यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः ॥
ஏதத்[3]யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்[3]வித[3]: ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 03

பரதகுலத்தோனே! எல்லாஉடல் களிலும்
உறைகின்றஎனை க்ஷேத்ரக்ஞ னாயறிதி ।
உடலுமுடலிலுறை பவனும்பற் றியஞானம்
எதுவோஅதுவே ஞானமென்பதென் தீர்மானம் ॥

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ।
க்ஷேத்ரஜ்ஞும் சாபி மாம் வித்^{3}தி^{4} ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பா^{4}ரத ।
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ॥
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்தஜ்ஜ்ஞாநம் மதம் மம ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 04

அந்தக்ஷேத்தி ரம்யாதென்றும் எத்தகையதாம்
எவ்விதமான மாறுபாடுடைய தென்றும்எது ।
எதிலிருந்துஎதுஎன்றும் யாரவன்எப் பெருமையது
என்பதைச்சுருக்க மாய்க்கேள் என்னிடம் ॥

तत्क्षेत्रं यच्च यादृक्च यद्विकारि यतश्च यत् ।
தத்க்ஷேத்ரம் யச்ச யாத்^{3}ரு’க்ச யத்^{3}விகாரி யதஶ்ச யத் ।
स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ॥
ஸ ச யோ யத்ப்ரபா^{4}வஶ்ச தத்ஸமாஸேந மே ஶ்ரு’ணு ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 05 & 06

ரிஷிகளால்பல் விதமாய்ப்பாடப் பட்டுள்ளதாம்
[1]வேதங்களில் விதவிதமாயும் தனியாகவும் ।
நிச்சயித்தும் யுக்திகளுடன் சேர்ந்தபிரம்ம-
சூத்திரச் சொற்களால் குறிக்கும் . . . . ॥

[பாடப்பட்டுளதே]

சூட்சுமமஹா பூதங்களும் அகங்காரமும்
புத்தியும் மூலபிரக்ரு தியும்பத்துப் ।
புலன்களோ டொருமனமும் ஐம்புலன்களின்
விஷயங்க ளும்[2]விருப்பும் வெறுப்பும். . . . ॥

[1 சந்தோபி: = வேதங்கள்; வேத வாக்கியங்கள்;
2 விருப்பும் வெறுப்பும் மூலத்தில் 7வது ப்ஶ்லோகத்தில் வருகின்றது –
इच्छा द्वेषः இச்சா^{2}த்^{3}வேஷ]

ऋषिभिर्बहुधा गीतं छन्दोभिर्विविधैः पृथक् ।
ரு'ஷிபி^{4}ர்ப^{3}ஹுூதா^{4} கீ^{3}தம் ச^{2}ந்தோ^{3}பி^{4}ர்விவிதை:^{4} ப்ரு'த^{2}க் ।
ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ॥
ப்^{3}ரஹ்மஸூத்ரபதை^{3}ஶ்சைவ ஹேதுமத்^{3}பி^{4}ர்விநிஶ்சிதை: ॥
महाभूतान्यहङ्कारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ।
மஹாபூ^{4}தாந்யஹங்காரோ பு^{3}த்^{3}தி^{4}ரவ்யக்தமேவ ச ।
इन्द्रियाणि दशैकं च पञ्च चेन्द्रियगोचराः ॥
இந்த்^{3}ரியாணி த^{3}ஶைகம் ச பஞ்ச சேந்த்^{3}ரியகோ^{3}சரா: ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 07

சுகதுக்கமும் பூதங்களின் சேர்க்கையான
உடற்கூட்டும் உணர்வும் உறுதியுமென்ற ।
வேறுபாடுகளு டையதான இச்க்ஷேத்திரம்
சுருக்கமாய் எடுத்துக் கூறப்படுகிறதே ॥

इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं सङ्घातश्चेतना धृतिः ।
இச்சா^{2} த்^{3}வேஷ: ஸுக^{2}ம் து:^{3}க^{2}ம் ஸங்கா^{4}தஶ்சேதநா த்^{4}ரு’தி: ।
एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ॥
ஏதத்க்ஷேத்ரம் ஸமாஸேந ஸவிகாரமுதா^{3}ஹ்ரு’தம் ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 08

தற்பெருமை யின்மையும் தருக்கின்மையும்
அகிம்சையும் பொறுமையும் நேர்மையும் ।
குருவிற்குப் பணிவிடையும் தூய்மையும்
தொடர்முயற் சியும்தன் னடக்கமும் . . . . ॥

अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिरार्जवम् ।
அமாநித்வமத^{3}ம்பி^{4}த்வமஹிம்ஸா க்ஷாந்திரார்ஜவம் ।
आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ॥
ஆசார்யோபாஸநம் ஶௌசம் ஸ்தை^{2}ர்யமாத்மவிநிக்^{3}ரஹ: ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 09

புலப்பொருட் களிடம்விருப் பமின்மையும்
அகங்கார மின்மையும் பிறப்பிறப்பும் ।
மூப்பும்பிணி யும்துக்கமி வைகளில்
தோஷங்களைக் கண்டறிந்து சிந்தித்தலும் . . . . ॥

इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहङ्कार एव च ।
இந்த்3ரியார்தே2ஷு வைராக்3யமநஹங்கார ஏவ ச ।
जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनम् ॥
ஜந்மம்ரு'த்யுஜராவ்யாதி4து:3க2தோ3ஷாநுத3ர்ஶநம் ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 10

பற்றின்மை யும்,மனைவி இல்லம்மகன்
இவைகளி டம்அபிமான மின்மையும் ।
வேண்டுவன வேண்டாதவைவி ளையுமிடத்தும்
நடுநிலையாய் யாண்டும்மன மிருத்தல். . . . ॥

असक्तिरनभिष्वङ्गः पुत्रदारगृहादिषु ।
அஸக்திரநபி4ஷ்வங்க:3 புத்ரதா3ரக்3ரு'ஹாதி3ஷு ।
नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥
நித்யம் ச ஸமசித்தத்வமிஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 11

வேறெதையும் சிந்திக்காத யோகத்தால்
என்னிடம் மாறுதலில்லா பக்தியையும் ।
தனிமையான இடத்தினை நாடுதலையும்,
ஜனக்கூட் டத்தில்விருப் பமின்மையையும்.... ||

मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ।
மயி சாநந்யயோகே^{3}ந ப^{4}க்திரவ்யபி^{4}சாரிணீ ।
विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ॥
விவிக்ததே^{3}ஶஸேவித்வமரதிர்ஜநஸம்ஸதி^{3} ||

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 12

[1]ஆத்மஅறி விலேயெப்பொழுதும் நிலைநிற்றலும்
[2]உண்மையறி வின்பயன்முக்தி யைநோக்கலும் ।
இதுவேஆத்மஅறி வென்றுகூறப் பட்டுள்ளதாம்
இதற்குவேறா னதெதுவோஅது [3]அறியாமையாம் ||

[1 அத்யாத்ம ஜ்ஞான = ஆத்ம அறிவு; 2 தத்வ ஞானார்த்த தர்சனம் = உண்மையறிவின் பயன் முக்தியை நோக்குதல்
3 அஜ்ஞானம் = அறியாமை]

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ।
அத்^{4}யாத்மஜ்ஞாநநித்யத்வம் தத்த்வஜ்ஞாநார்த^{2}த^{3}ர்ஶநம் ।
एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा ॥
ஏதஜ்ஜ்ஞாநமிதி ப்ரோக்தமஜ்ஞாநம் யத^{3}தோऽந்யதா^{2} ||

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 13

அறியத்தக் கதெதுவோஎத னையறிந்தால்
அழியாத்தன் மையடைவனோவதை யுரைக்கிறேன் ।
ஆதியும்எல் லையுமற்றதாம் பிரம்மம்
அஃதுளதில தென்றும்சொல்லப் படவில்லை ॥

ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वामृतमश्नुते ।
ஜ்ஞேயம் யத்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஜ்ஞாத்வாம்ரு'தமஶ்நுதே ।
अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते ॥
அநாதி^{3}மத்பரம் ப்^{3}ரஹ்ம ந ஸத்தந்நாஸது^{3}ச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 14

எங்குமது கைகளையும்கால் களையுமுடையது
எங்குமே கண்களையும்தலை களையுமுடையது ।
எங்கும்மு கம்செவிகளையு டையதுபுவியில்
எல்லாவற் றையும்வியாபித் துநிற்கின்றதே ॥

सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।
ஸர்வத: பாணிபாத^{3}ம் தத்ஸர்வதோऽக்ஷிஶிரோமுக^{2}ம் ।
सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥
ஸர்வத: ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ரு'த்ய திஷ்ட^{2}தி ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 15

எல்லாப்புலன் களின்குணமாய் ஒளிர்கிறது
எல்லாப்புலன் களுமில்லாதது பற்றற்றது ।
எல்லாவற்றை யும்தாங்கியே நிற்கின்றது
குணங்களையநு பவிக்கினும்கு ணமற்றதே ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
ஸர்வேந்த்^{3}ரியகு^{3}ணாபா^{4}ஸம் ஸர்வேந்த்^{3}ரியவிவர்ஜிதம் ।
असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥
அஸக்தம் ஸர்வப்^{4}ரு’ச்சைவ நிர்கு^{3}ணம் கு^{3}ணபோ^{4}க்த்ரு’ ச ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 16

உயிர்களுக்கு வெளியிலுமுள் ளிலுமுள்ளது
நகராததாயும் நகர்வதாயும் உள்ளதது ।
நுண்ணியதன் மையாதலால் அறிதற்கரியது
தூரத்திலும் அருகிலுமி ருப்பதாயுள்ளது ॥

बहिरन्तश्च भूतानामचरं चरमेव च ।
ப^{3}ஹிரந்தஶ்ச பூ^{4}தாநாமசரம் சரமேவ ச ।
सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत् ॥
ஸூக்ஷ்மத்வாத்தத^{3}விஜ்ஞேயம் தூ^{3}ரஸ்த^{2}ம் சாந்திகே ச தத் ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 17

அறியத்தக்க அந்தப் பரம்பொருள்
பிளவுகளில்லா ததாயும் உயிர்களில் ।
பிளவுபட்டது போலும்உள் ளது,மேலும்
உயிர்களைத் தாங்கிவிழுங் கிப்படைப்பதாயறி ॥

अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् ।
அவிப^{4}க்தம் ச பூ^{4}தேஷு விப^{4}க்தமிவ ச ஸ்தி^{2}தம் ।
भूतभर्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णु प्रभविष्णु च ॥
பூ^{4}தப^{4}ர்த்ரு' ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்^{3}ரஸிஷ்ணு ப்ரப^{4}விஷ்ணு ச ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 18

ஒளிகளுக்கெ லாமொளியாயிரு ளுக்கப்பாலும்
உளதாயறிவா யுமறியத்தக்க தாயுமறிவால் ।
அடையப்படு வதாயுமெல்லோ ருள்ளத்திலும்
சிறந்துவிளங் குவதாய்க்கூ றப்படுகிறதே ॥

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜ்யோதிஸ்தமஸ: பரமுச்யதே ।
ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य विष्ठितम् ॥
ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞானக^{3}ம்யம் ஹ்ரு'தி^{3} ஸர்வஸ்ய விஷ்டி^{2}தம் ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 19

இவ்விதமாய் க்ஷேத்ரமும்,அறிவும் அறியப்பட
வேண்டியதும் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது ।
என்னுடைய பக்தனிதைநன் கறிந்துகொண்டு
என்நிலையை அடையத்தக் கவனாகிறான் ॥

इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं समासतः ।
இதி க்ஷேத்ரம் ததா^{2} ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: ।
मद्भक्त एतद्विज्ञाय मद्भावायोपपद्यते ॥
மத்^{3}ப^{4}க்த ஏதத்^{3}விஜ்ஞாய மத்^{3}பா^{4}வாயோபபத்^{3}யதே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 20

பிரகிருதி புருஷனிவை இரண்டையும்
ஆதியில்லா ததாயறிந் துகொள்,மேலும் ।
விகாரங்கள் குணங்கள் இவைகளை
பிரகிருதி யிலிருந்துதித் தனவாயறிவாயே ॥

प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि ।
ப்ரக்ரு'திம் புருஷம் சைவ வித்^{3}த்^{4}யநாதீ^{3} உபா^{4}வபி ।
विकारांश्च गुणांश्चैव विद्धि प्रकृतिसम्भवान् ॥
விகாராம்ஶ்ச கு^{3}ணாம்ஶ்சைவ வித்^{3}தி^{4} ப்ரக்ரு'திஸம்ப^{4}வாந் ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 21

உடலையும் கருவிகளையும் தோற்றுவிக்கும்
விஷயத்தில் பிரகிருதிகாரண மாகச்சொலப்- ।
படுகிறது, [1]புருஷனின்ப துன்பங்களைஅனு-
பவிப்பதில் காரணமாய்ச் சொலப்படுகிறதே ॥

[1 புருஷ: = ஜீவன்]

कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ।
கார்யகாரணகர்த்ரு'த்வே ஹேது: ப்ரக்ரு'திருச்யதே ।
पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते ॥
புருஷ: ஸுக2து:3கா2நாம் போ4க்த்ரு'த்வே ஹேதுருச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 22

ஏனெனில், பிரகிருதியிலி ருந்துகொண்டே
பிரகிருதி யினின்றுதித் தகுணங்களை ।
அனுபவிக் கிறான்,இவனின் குணப்பற்று
நலன்கேடு டையபிறவிக் குக்காரணமாகிறதே ॥

पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुङ्क्ते प्रकृतिजान्गुणान् ।
புருஷ: ப்ரக்ரு'திஸ்தோ2 ஹி பு4ங்க்தே ப்ரக்ரு'திஜாந்கு3ணாந் ।
कारणं गुणसङ्गोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु ॥
காரணம் கு3ணஸங்கோ3ऽஸ்ய ஸத3ஸத்3யோநிஜந்மஸு ॥

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

“ஜடம்-சைதன்யம் பகுத்தாராய்தல்”

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 23

இவ்வுடலிலுள் ளமேலானபுரு ஷனருகில்-
இருந்துகாண் பவன்,அனும திப்பவன், ।
அநுபவிப்பவன், [1]தாங்குபவனு யரீஸ்வரன்
பரமாத்மாஎன் றுசொல்லப் படுகின்றானே ॥

[1 பர்தா = தாங்குபவன் = உடலைத் தாங்குபவன்]

उपद्रष्टानुमन्ता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः ।
உபத்^{3}ரஷ்டாநுமந்தா ச ப^{4}ர்தா போ^{4}க்தா மஹேஶ்வர: ।
परमात्मेति चाप्युक्तो देहेऽस्मिन्पुरुषः परः ॥
பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தே^{3}ஹேऽஸ்மிந்புருஷ: பர: ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 24

எவன் புருஷனையும், பிரகிருதியினை
குணங்க ளோடு இவ்வி தம் சேர்த்து ।
அறிகின் றானோ,அவன் எவ்விதத்திலே
இருந் தாலும்மீண் டும்பிறப்பதில்லையே ॥

य एवं वेत्ति पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह ।
ய ஏவம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ரு’திம் ச கு^{3}ணை: ஸஹ ।
सर्वथा वर्तमानोऽपि न स भूयोऽभिजायते ॥
ஸர்வதா^{2} வர்தமாநோऽபி ந ஸ பூ^{4}யோऽபி^{4}ஜாயதே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 25

சிலர்தியானத் தினால்புத்தி யிலாத்மாவை
உடலின் உள்ளேகாண் கின்றார்கள் ।
வேறுசிலர் [1]ஆத்மாவைசாட்சியாய் யோகத்தாலும்
வேறுசிலரோ செயல்யோகத்தால் காண்கின்றனர் ॥

[1 ஸாங்க்யேந யோகேந = சாட்சியாய் யோகத்தாலும் = சத்வ ரஜஸ் தமோ குண செயல்களுக்கு சாட்சியாய்]

ध्यानेनात्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मना ।
த்⁴யாநேநாத்மநி பஶ்யந்தி கேசிதா³த்மாநமாத்மநா ।
अन्ये साङ्ख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरे ॥
அந்யே ஸாங்க்²யேந யோகே³ந கர்மயோகே³ந சாபரே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 26

ஆனால் வேறுசிலரிவ்வித மறியாதவராய்
பிறரிட மிருந்துகேட்டுமு பாஸிக்கிறார்கள் ।
அவரும் கேட்டதிலீடுபாடு டையோராய்
இறப்பை நிச்சயம்கடக் கின்றார்களே ॥

अन्ये त्वेवमजानन्तः श्रुत्वान्येभ्य उपासते ।
அந்யே த்வேவமஜாநந்த: ஶ்ருத்வாந்யேப்⁴ய உபாஸதே ।
तेऽपि चातितरन्त्येव मृत्युं श्रुतिपरायणाः ॥
தேऽபி சாதிதரந்த்யேவ ம்ரு'த்யும் ஶ்ருதிபராயணா: ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 27

பரதகுலத்தில் சிறந்தோனே! நகர்வதும்
நகராததுமாய் யாதொருபொருள் நன்றாகத் ।
தோன்றியுள்ளதோ அதுக்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞன்
இவர்களின் சேர்க்கையால் என்றறிவாயாக ॥

यावत्सञ्जायते किञ्चित्सत्त्वं स्थावरजङ्गमम् ।
யாவத்ஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித்ஸத்த்வம் ஸ்தா^{2}வரஜங்க^{3}மம் ।
क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धि भरतर्षभ ॥
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோகா^{3}த்தத்^{3}வித்^{3}தி^{4} ப^{4}ரதர்ஷப^{4} ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 28

அனைத்துயிர் களிலும் சமமாயிருந்து
கொண்டிருப் பவனும் அழிவனவற்றுளே ।
அழியாதவனாய் உள்ள பரமேஸ்வரனை
[1]அறிபவனெவ னோஅவன் அறிகின்றானே ॥

[1 ய: பச்யதி ஸ பச்யதி = அறிபவன் எவனோ அவனே அறிகின்றவன்]

समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमेश्वरम् ।
ஸமம் ஸர்வேஷு பூ^{4}தேஷு திஷ்ட^{2}ந்தம் பரமேஶ்வரம் ।
विनश्यत्स्वविनश्यन्तं यः पश्यति स पश्यति ॥
விநஶ்யத்ஸ்வவிநஶ்யந்தம் ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 29

எங்கும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈஶ்வரனை
சமமாய் அறிகின்றகா ரணத்தால் ।
தன்னைத் தன்னாலழித்துக் கொள்வதில்லை
அதனால் மேலானமுக்தியை அடைகின்றான் ॥

समं पश्यन्हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम् ।
ஸமம் பஶ்யந்ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்தி^{2}தமீஶ்வரம் ।
न हिनस्त्यात्मनात्मानं ततो याति परां गतिम् ॥
ந ஹிநஸ்த்யாத்மநாத்மாநம் ததோ யாதி பராம் க^{3}திம் ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 30

எவன்புலன் செயல்கள்எல் லாவற்றையும்
பிரகிருதியி னாலேயேசெய் யப்படுவதாய்க்- ।
காண்கின்றானோ, அவ்விதமாத் மாவைச்செயல்கள்
அற்றதாயறி பவன்அவனே அறிகின்றவன் ॥

प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ।
ப்ரக்ரு’த்யைவ ச கர்மாணி க்ரியமாணாநி ஸர்வஶ: ।
यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥
ய: பஶ்யதி ததா^{2}த்மாநமகர்தாரம் ஸ பஶ்யதி ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 31

எப்பொழுது உயிர்களின் வேறுபட்ட-
தன்மையை பிரகிருதியிலொன்றா யிருப்பதாயும் ।
விரிவதாயு [1]முபாயத்தால் காண்கின்றானோ
அப்பொழுது பிரம்மசொரூபத்தை அடைகிறான் ॥

[1 அநுபஶ்யதி = அநு = உபாயத்தால் = சாஸ்திர குரு உபாயத்தால் அறிகின்றான்]

यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ।
யதா^{3} பூ^{4}தப்ருʼத^{2}க்^{3}பா^{4}வமேகஸ்த^{2}மநுபஶ்யதி ।
तत एव च विस्तारं ब्रह्म सम्पद्यते तदा ॥
தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்^{3}ரஹ்ம ஸம்பத்^{3}யதே ததா^{3} ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 32

குந்திமகனே! அநாதியாயி ருப்பதாலும்
நிர்குணமாயி ருப்பதாலும் இப்பரமாத்மா ।
அழிவில்லாதது உடலிலேஉறை வதாயினும்
அதெதையும் செய்வதும்பற்று வதுமில்லையே ॥

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः ।
அநாதி^{3}த்வாந்நிர்கு^{3}ணத்வாத்பரமாத்மாயமவ்யய: ।
शरीरस्थोऽपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते ॥
ஶரீரஸ்தோ^{2}ऽபி கௌந்தேய ந கரோதி ந லிப்யதே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 33

எவ்விதமெங் கும்வியாபித் துள்ளதான
ஆத்மாநுண் ணியதாதலால் களங்கம் ।
அடைவதில் லையோ,உடல் எங்குமுள்ள
ஆத்மாஅவ் விதமேகளங் கமடைவதில்லையே ॥

यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते ।

யதா[2] ஸர்வக[3]தம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதா[3]காஶம் நோபலிப்யதே ।

सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मा नोपलिप्यते ॥

ஸர்வத்ராவஸ்தி[2]தோ தே[3]ஹே ததா[2]த்மா நோபலிப்யதே ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 34

[1]பரதனே! எவ்வாறுஒரு சூரியனேஇந்தப்-
பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் பிரகாசிக்கின்றதோ ।
அவ்வாறே [2]உடலிலுறையும் ஆத்மாவானது
அனைத்து [3]உடல்களிலும் பிரகாசிக்கின்றதே ॥

[1 பாரத = பரதனே = அர்ஜுனா; 2 க்ஷேத்ரி = உடலில் உறைபவன்;
3 க்ஷேத்ரம் = உடல்]

यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः ।

யதா[2] ப்ரகாஶயத்யேக: க்ரு'த்ஸ்நம் லோகமிமம் ரவி: ।

क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ॥

க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா[2] க்ரு'த்ஸ்நம் ப்ரகாஶயதி பா[4]ரத ॥

அத்தியாயம்: 13 பாடல்: 35

இவ்விதம் க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரக்ஞ வேறுபாட்டை,
உயிர்கள்பிரகிரு தியினின்றுவிடு படுதலை, ।
எவர்கள்[1]ஞானக் கண்ணாலறி கின்றார்களோ
அவர்கள் [2]பரமாத்மாவையடை கின்றார்களே ॥

[1 ஜ்ஞானசக்ஷுஷா = ஞானக்கண்ணால் = அறிவுக்கண்ணால்;
2 பரம் = பரமாத்மா]

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमन्तरं ज्ञानचक्षुषा ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரேவமந்தரம் ஜ்ஞாநசக்ஷுஷா ।
भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्यान्ति ते परम् ॥
பூ[4]தப்ரக்ரு'திமோக்ஷம் ச யே விது[3]ர்யாந்தி தே பரம் ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“ஜடம்-சைத்யன்யம் பகுத்தாராய்தல்”

எனும் இப்பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்
ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் சீடன்
கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगो नाम

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபா^{4}க^{3}யோகோ^{3} நாம

त्रयोदशोऽध्यायः ॥

த்ரயோத^{3}ஶோSத்^{4}யாய: ॥

ஓம் நமோ நாராயணாய　　　　　　　　　　ஜய ஜய சத்குரு

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्‌भगवद्‌गगीता

“பதினான்காம் அத்தியாயம்”
“முக்குணங்களைப் பகுத்துணர்தல்”

अथ चतुर्दशोऽध्यायः ।
சதுர்த[3]ஶோऽத்[4]யாய: ।

गुणत्रयविभागयोगः
கு[3]ணத்ரயவிபா[4]க[3]யோக[3]:

ஹரி: ஓம்!

மற்றுமெவன் பிறழாதபக் தியோகத்தால்
என்னைத்தொழு கின்றானோஅவ னிக்குணங்களைச் ।
செவ்வையாய்க் கடந்துப்பிரம் மமயமாய்
ஆவதற்குத் தகுதியுடைய வனாகின்றானே ॥ [ப.கீ. 14. 26]

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 01

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
முனிவர் களனைவருமெ தையறிந்தபின்
இத்தேக பந்தத்தினின்று மேலானமுக்தியை ।
அடைந்த னரோ,ஞானங்களுள் உத்தமமான
ஆத்ம ஞானத்தைமீண் டுமுரைக்கின்றேன் ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।
परं भूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ।
பரம் பூ⁴ய: ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞாநமுத்தமம் ।
यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परां सिद्धिमितो गताः ॥
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முநய: ஸர்வே பராம் ஸித்³தி⁴மிதோ க³தா: ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 02

இந்தஞானத் தையனுஷ்டித் தென்னுடைய
ஸ்வரூபத்தை அடைந்துள்ள அவர்கள் ।
உற்பத்திச் சமயத்தில் பிறப்பதில்லை
பிரளயத் திலும்கலங்கு வதில்லையே ॥

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः ।
இத³ம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாத⁴ர்ம்யமாக³தா: ।
सर्गेऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च ॥
ஸர்கே³ऽபி நோபஜாயந்தே ப்ரலயே ந வ்யத²ந்தி ச ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 03

மஹத்ப்பிரம் மமென்னுடைய [1]கருப்பையாயுள்ளது
அப்பிரகிருதி யில்நான்கருவை [2]யளிக்கிறேன் ।
[3]அதனின்றும் உயிர்களின் தோற்றமும்,
அனைத்தும் உண்டாகின்றதே அர்ஜுனா! ॥

[1 யோனி = கருப்பை = மாயையெனும் முக்குண வடிவப் பிரகிருதி;
2 ததாமி = அளிக்கின்றேன்; 3 அதனின்றும்= அப்பிரகிருதினின்று–
ஹிரண்யகர்ப்பர், அனைத்தும்]

मम योनिर्महद् ब्रह्म तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम् ।
மம யோநிர்மஹத்3 ப்3ரஹ்ம தஸ்மிந்க3ர்ப4ம் த3தா4ம்யஹம் ।
सम्भवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ॥
ஸம்ப4வ: ஸர்வபூ4தாநாம் ததோ ப4வதி பா4ரத ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 04

குந்திமகனே! அனைத்துக் கருப்பைகளிலும்
எவ்வெவ்வடி வங்கள் பிறக்கின்றனவோ ।
அவைகளுக்கு [1]மஹாபிரகி ருதியேகருப்பையாம்
நான்விதையை அளிக்கும் தந்தையாவேனாம் ॥

[1 மஹத்யோநி = மஹாபிரகிருதி]

सर्वयोनिषु कौन्तेय मूर्तयः सम्भवन्ति याः ।
ஸர்வயோநிஷு கௌந்தேய மூர்தய: ஸம்ப4வந்தி யா: ।
तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ॥
தாஸாம் ப்3ரஹ்ம மஹத்3யோநிரஹம் பீ3ஜப்ரத:3 பிதா ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 05

பாகுபலசாலியே! சத்துவம் ரஜஸ்தமஸ்
என்னும்குணங் கள்பிரகிருதி யிலிருந்து ।
தோன்றியவை களாம்அழிவில் லாத்[1]தேகியை
[2]தேகத்தில் பந்தப்படுத்து கின்றனவே ॥

[1 தேஹீ = உடலை உடையவன்; 2 தேஹம் = தேகம் = உடல்]

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः ।
ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி கு3ணா: ப்ரக்ரு'திஸம்ப4வா: ।
निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥
நிப3த்4நந்தி மஹாபா3ஹோ தே3ஹே தே3ஹிநமவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 06

பாவமற்றவனே! அவைகளுள் சத்துவம்
அழுக்கின்மை யினாலொளி பொருந்தியுளது ।
இடரில்லாதது இன்பப்பற் றினாலும்
அறிவுப்பற்றி னாலும்பந்தப் படுத்துமே ॥

तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम् ।
தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத்ப்ரகாஶகமநாமயம் ।
सुखसङ्गेन बध्नाति ज्ञानसङ्गेन चानघ ॥
ஸுக2ஸங்கே3ந ப3த்4நாதி ஜ்ஞாநஸங்கே3ந சாநக4 ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 07

ரஜோகுணத்தை ஆசைவடிவு டையதாகவும்
வேட்கையும்பற் றுதலும்தோன் றுமிடமாயறி ।
வினைப்பற்று தலாலுடல் எடுத்தவனை
பந்தப்படுத் துகின்றது கௌந்தேயா! ॥

रजो रागात्मकं विद्धि तृष्णासङ्गसमुद्भवम् ।
ரஜோ ராகா^{3}த்மகம் வித்^{3}தி^{4} த்ரு'ஷ்ணாஸங்க^{3}ஸமுத்^{3}ப^{4}வம் ।
तन्निबध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिनम् ॥
தந்நிப^{3}த்^{4}நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கே^{3}ந தே^{3}ஹிநம் ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 08

அர்ஜுனா! தமோகுணத்தை அறியாமையில்
தோன்றிய தாயுமனைத்து தேகிகளையும் ।
மோகிப்ப தாயுமறிவாய், கவனமின்மை
சோம்பலு றக்கமிவையால் கட்டுகின்றதே ॥

तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् ।
தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்^{3}தி^{4} மோஹநம் ஸர்வதே^{3}ஹிநாம் ।
प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ॥
ப்ரமாதா^{3}லஸ்யநித்^{3}ராபி^{4}ஸ்தந்நிப^{3}த்^{4}நாதி பா^{4}ரத ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 09

அர்ஜுனா! சத்துவகுணம் சுகத்தினாலும்
ரஜஸ்செ யலினாலும்பற் றச்செய்கிறது ।
ஆனால்த மஸோஅறிவை மூடிமறைத்து
[1]அஜாக்ர தையால்பற்று தலைச்செய்கிறதே ॥

[1 ப்ரமாதே = கவனமின்மை = அஜாக்ரதை]

सत्त्वं सुखे सञ्जयति रजः कर्मणि भारत ।
ஸத்த்வம் ஸுகே[2] ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பா[4]ரத ।
ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे सञ्जयत्युत ॥
ஜ்ஞாநமாவ்ரு’த்ய து தம: ப்ரமாதே[3] ஸஞ்ஜயத்யுத ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 10

அர்ஜுனா! ரஜஸை யும்தமஸையும் அடக்கி
சத்துவம் மேலெழுகிறது; அவ்வாறேரஜஸ் ।
சத்துவ-தமஸையடக்கி மேலெழுகிறது;
சத்துவ-ரஜஸை அவ்வாறே தமஸடக்குகிறது ॥

रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ।
ரஜஸ்தமஶ்சாபி[4]பூ[4]ய ஸத்த்வம் ப[4]வதி பா[4]ரத ।
रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा ॥
ரஜ: ஸத்த்வம் தமஶ்சைவ தம: ஸத்த்வம் ரஜஸ்ததா[2] ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 11

எப்பொழுது இச்சரீரத்திலுள் ளவெல்லா
வாயில்கள் மூலமாகவுமறி வொளியானது ।
பிரகாசமாய்த் தோன்றுகிறதோ அப்பொழுது
சத்துவம்மே லோங்கியுளதாய றியவேண்டும் ॥

सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन्प्रकाश उपजायते ।
ஸர்வத்[3]வாரேஷு தே[3]ஹேSஸ்மிந்ப்ரகாஶ உபஜாயதே ।
ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्युत ॥
ஜ்ஞாநம் யதா[3] ததா[3] வித்[3]யாத்[3]விவ்ரு'த்[3]த[4]ம் ஸத்த்வமித்யுத ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 12

பரதகுலத்தோனே! பிறர்பொருளிலே ஆசையும்
புலன்விஷயத் தில்நாட்டமும் செயலில் ।
முயற்சியும் அமைதியின்மை ஆசையும்
ரஜோகுணமோங் கியவிடத்துத் தோன்றுகிறதே ॥

लोभः प्रवृत्तिरारम्भः कर्मणामशमः स्पृहा ।
லோப:[4] ப்ரவ்ரு'த்திராரம்ப:[4] கர்மணாமஶம: ஸ்ப்ரு'ஹா ।
रजस्येतानि जायन्ते विवृद्धे भरतर्षभ ॥
ரஜஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ரு'த்[3]தே[4] ப[4]ரதர்ஷப[4] ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 13

குருவம்சத் தோனே!பகுத் தறிவின்மையும்
முயற்சிக ளின்மையும்க வனமின்மையும் ।
அவ்விதமேம திமயக்க முமிவையாவும்
தமோகுணம்மே லெழும்பொழு துண்டாகிறதே ॥

अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ।
அப்ரகாஶோSப்ரவ்ரு’த்திஶ்ச ப்ரமாதோ^{3} மோஹ ஏவ ச ।
तमस्येतानि जायन्ते विवृद्धे कुरुनन्दन ॥
தமஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ரு’த்^{3}தே^{4} குருநந்த^{3}ந ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 14

எப்பொழுது உடலைஎடுத் தவன்சத்துவம்
மேலோங்குமி டத்துமரணத் தையடைவானோ ।
அப்பொழுது உயர்ந்தவற்றை அறிபவர்களின்
மாசில்லாத உலகங்களை அடைகின்றான் ॥ ....

यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ।
யதா^{3} ஸத்த்வே ப்ரவ்ரு’த்^{3}தே^{4} து ப்ரலயம் யாதி தே^{3}ஹப்^{4}ரு’த் ।
तदोत्तमविदां लोकानमलान्प्रतिपद्यते ॥
ததோ^{3}த்தமவிதா^{3}ம் லோகாநமலாந்ப்ரதிபத்^{3}யதே ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 15

ரஜஸ்மேலோங் குமிடத்துமர ணமடைந்தோன்
செயல்பற்று டையோரிடையே பிறக்கின்றான் ।
அவ்விதமே தமஸ்மேலோங்கி யவிடத்தில்
அறிவில்லாக் கீழ்ப்பிறவிகளில் பிறக்கின்றான் ॥

रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसङ्गिषु जायते ।
ரஜஸி ப்ரலயம் க^{3}த்வா கர்மஸங்கி^{3}ஷு ஜாயதே ।
तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते ॥
ததா^{2} ப்ரலீநஸ்தமஸி மூட^{4}யோநிஷு ஜாயதே ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 16

நற்செயலுக்கு சாத்விகமான மாசில்லாத
பலனையும்ரஜோ குணத்துதித்த செயலுக்கு ।
துக்கப்பலனை யும்தமோகுணச் செயலுக்கு
அறியாமையையும் பலனாய்ச்சொல் கிறார்களே ॥

कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ।
கர்மண: ஸுக்ரு’தஸ்யாஹு: ஸாத்த்விகம் நிர்மலம் ப^{2}லம் ।
रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् ॥
ரஜஸஸ்து ப^{2}லம் து:^{3}க^{2}மஜ்ஞாநம் தமஸ: ப^{2}லம் ॥

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

"முக்குணங்களைப் பகுத்துணர்தல்"

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 17

சத்துவத்தி னின்றறிவுதோன் றுகின்றதே
ரஜஸினின்று [1]திருப்தியின்மை யுண்டாகிறதே ।
தமஸினின்று அஜாக்கிரதைம யக்கமுடன்
அறியாமையும் சேர்ந்துதோன் றுகின்றதே ॥

[1 லோப: = திருப்தியின்மை = பேராசை = இன்னும் வேண்டும்
எனும் அவா]

सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ।
ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப^4 ஏவ ச ।
प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च ॥
ப்ரமாத^{3}மோஹௌ தமஸோ ப^{4}வதோSஜ்ஞாநமேவ ச ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 18

சத்துவகுணத் தோர்மேலுலகம் செல்கிறார்கள்
ரஜோகுணத் தவர்[1]நடுவிலே நிற்கிறார்கள் ।
கீழ்க்குணச் செயல்களிலே ஈடுபடுமத்-
தமோகுணத் தோர்[2]கீழ்நிலை அடைகிறார்களே ॥

[1 நடுவிலே = புவியிலே = மனிதனாய்; 2 கீழ்நிலை = கீழ்பிறவி = பசு
முதலிய]

ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः ।
ஊர்த்^{4}வம் க^{3}ச்ச^{2}ந்தி ஸத்த்வஸ்தா^{2} மத்^{4}யே திஷ்ட^{2}ந்தி ராஜஸா: ।
जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥
ஜக^{4}ந்யகு^{3}ணவ்ரு'த்திஸ்தா^{2} அதோ^{4} க^{3}ச்ச^{2}ந்தி தாமஸா: ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 19

எச்சமயம் காண்பவன்குணங் களினும்
வேறொருவனைச் செய்பவனாகஅறி வதில்லையோ ।
மேலும்குணங் களினு[1]மன்னிய மாயறிபவன்
எவனோஅவன் என்ஸ்வரூபத்தை அடைகிறானே ॥

[1 பரம்வேத்தி = வேறாக (அன்னியாய்) ஆத்மாவை அறிபவன்]

नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टानुपश्यति ।
நாந்யம் கு^{3}ணேப்^{4}ய: கர்தாரம் யதா^{3} த்^{3}ரஷ்டாநுபஶ்யதி ।
गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति ॥
கு^{3}ணேப்^{4}யஶ்ச பரம் வேத்தி மத்^{3}பா^{4}வம் ஸோ**S**தி^{4}க^{3}ச்ச^{2}தி ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 20

[1]உடம்பிற்குக் காரணமான இம்மூன்று
குணங்களைக் கடந்து[2]உட லெடுத்தோன் ।
பிறப்பிறப்பு மூப்புதுக்கங் களினின்று
விடுபட்டவனா கப்பிறவாமையை யடைகிறானே ॥

[1 தேஹசமுத்பவ: = உடம்பு தோன்றக் காரணமான;
2 தேஹீ = உடலெடுத்தவன்]

गुणानेतानतीत्य त्रीन्देही देहसमुद्भवान् ।
கு^{3}ணாநேதாநதீத்ய த்ரீந்தே^{3}ஹீ தே^{3}ஹஸமுத்^{3}ப^{4}வாந் ।
जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥
ஜந்மம்ரு'த்யுஜராது:^{3}கை^{2}ர்விமுக்தோ**S**ம்ரு'தமஶ்நுதே ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 21

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”
[1]பகவானே! இம்முக்குணங் களைக்கடந்த
அவன்எவ் வடையாளங்க ளுடனிருப்பான்? ।
எவ்வகை நடத்தையுள்ள வனாயிருப்பான்?
எவ்வாறு இம்மூன்றுகுணத் தைக்கடக்கிறான்? ॥

[1 ப்ரபு = பகவான்]

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।
कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति प्रभो ।
கைர்லிங்கை^{3}ஸ்த்ரீங்கு^{3}ணாநேதாநதீதோ ப^{4}வதி ப்ரபோ^{4} ।
किमाचारः कथं चैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते ॥
கிமாசார: கத^{2}ம் சைதாம்ஸ்த்ரீங்கு^{3}ணாநதிவர்ததே ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 22

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”
சத்வகுணச் செயல்பிரகாசம் ரஜோகுணம்
செயலிலீடுப டுதல்தமோகுணம் மயக்கமாம் ।
இவைவருமி டத்துவெறுப்புக் கொள்வதில்லை
அவைவிலகு வதால்விருப்பு மடைவதில்லையே ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப^{4}க^{3}வாநுவாச ।
प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ।
ப்ரகாஶம் ச ப்ரவ்ரு’த்திம் ச மோஹமேவ ச பாண்ட^{3}வ ।
न द्वेष्टि सम्प्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति ॥
ந த்^{3}வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ரு’த்தாநி ந நிவ்ரு’த்தாநி காங்க்ஷதி ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 23

எவனுதா சீனனைப்போலி ருந்துகொண்டும்,
எவன்குணத்தா லசைக்கப்படுவ தில்லையோ, ।
எவன்குணங்கள் செயல்படுகிற தென்றுளானோ,
அவன்சொரூ பத்திலிருந்த சைவதில்லையே ॥

उदासीनवदासीनो गुणैर्यो न विचाल्यते ।
உதா^{3}ஸீநவதா^{3}ஸீநோ கு^{3}ணைர்யோ ந விசால்யதே ।
गुणा वर्तन्त इत्येवं योऽवतिष्ठति नेङ्गते ॥
கு^{3}ணா வர்தந்த இத்யேவம் யோ**S**வதிஷ்ட^{2}தி நேங்க^{3}தே ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 24

இன்பதுன்பத் திலேசமமாயும் தன்னில்
நிலைத்தவனாயும், மண்கல்பொன் இவற்றிலும் ।
வேண்டுவனவேண் டாதனவற்றில் சமமாயும்
ஞானவானும்,புகழ் இகழ்ச்சிகளைச் சமமாய்க்.... ॥

समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकाञ्चनः ।
ஸமது:^{3}க^{2}ஸுக:^{2} ஸ்வஸ்த:^{2} ஸமலோஷ்டாஸ்மகாஞ்சந: ।
तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ॥
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீ^{4}ரஸ்துல்யநிந்தா^{3}த்மஸம்ஸ்துதி: ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 25

கருதுபவனும்,மா னாபமானத்தில் சமமாயும்
நண்பன்பகைவ னிடமொப்பநிற் பவனும் ।
சகலமுயற்சி களைத்துறந்தவ னானவன்
[1]குணங்களைக் கடந்தவனெனப் படுகிறான் ॥

[1 குணாதீத: = குணங்களைக் கடந்தவன் = ஜீவன் முக்தன்]

मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः ।
மாநாபமாநயோஸ்துல்யஸ்துல்யோ மித்ராரிபக்ஷயோ: ।
सर्वारम्भपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते ॥
ஸர்வாரம்ப^{4}பரித்யாகீ^{3} கு^{3}ணாதீத: ஸ உச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 14 பாடல்: 26

மற்றுமெவன் பிறழாதபக் தியோகத்தால்
என்னைத்தொழு கின்றானோஅவ னிக்குணங்களைச் ।
செவ்வையாய்க் கடந்துப்பிரம் மமயமாய்
ஆவதற்குத் தகுதியுடைய வனாகின்றானே ॥

मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ।
மாம் ச யோSவ்யபி^{4}சாரேண ப^{4}க்தியோகே^{3}ந ஸேவதே ।
स गुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
ஸ கு^{3}ணாந்ஸமதீத்யைதாந்ப்^{3}ரஹ்மபூ^{4}யாய கல்பதே ॥

ஏனெனில் [1]யானிறப்பில் லாததாயும்
மாறுதல் களற்றதாயும் சாச்வதமாயும் ।
தர்மமுமா யும்,முடிவில் லாஆனந்தரூப
[2]பிரம்மத் திற்கு[3]நிலையான இருப்பிடமாம் ॥

[1. யான் = ஜீவாத்மா; 2. பிரம்மம் = சகுண பிரம்மம்;
3. ஶாஶ்வதஸ்ய ச = ஆத்மாவான நான் பிரம்மத்திற்கு நிலையான இருப்பிடம்]

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ।

ப்^{3}ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்டா^{2}ஹமம்ரு'தஸ்யாவ்யயஸ்ய ச ।

शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च ॥

ஶாஶ்வதஸ்ய ச த^{4}ர்மஸ்ய ஸுக^{2}ஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“முக்குணங்களைப் பகுத்துணர்தல்”

எனும் இப்பதினான்காம் அத்தியாயம்
ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் சீடன்
கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி3தி ஸ்ரீமத்3ப4க3வத்3கீ3தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்3ரஹ்மவித்3யாயாம் யோக3ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே3

गुणत्रयविभागयोगो नाम

கு3ணத்ரயவிபா4க3யோகோ3 நாம

चतुर्दशोऽध्यायः ॥

சதுர்த3ஶோऽத்4யாய: ॥

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

"பதினைந்தாம் அத்தியாயம்"
"உத்தமபுருஷன் பரமாத்மா"

अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

அத² பஞ்சத³ஶோऽத்⁴யாய: ।

पुरुषोत्तमयोगः

புருஷோத்தமயோக³:

ஹரி: ஓம்!

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
பிரம்மனைவேராயும் கிளைகளோ கீழ்நோக்கியும்
அழிவற்றதாயும், அரசமரமென சொலும்வேதம் |
இம்மரம்போல் சம்சாரம் அழிவற்றதாம்.
இவ்வுண்மையறிந்தோன் வேதாந்தமு ணர்ந்தோன் [ப.கீ. 15. 01]

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 01

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"

[1]பிரம்மனைவேராயும் [2]கிளைகளோ கீழ்நோக்கியும்
அழிவற்றதாயும், [3]அரசமரமென சொலும்வேதம் |
[4]இம்மரம்போல் சம்சாரம் அழிவற்றதாம்.
இவ்வுண்மையறிந்தோன் வேதாந்தமு ணர்ந்தோன் ||

[1 ஊர்த்வமூலம் = பிரம்மனை வேராயும்; 2 அத: சாகம் = கிளைககளோ கீழ்நோக்கி = கீழான மஹத், அகங்கார, தன்மாத்திரைகள் 3 அஶ்வத்தம் = அரசமரமென = நிலையற்ற சம்சாரவடிவ; 4 யஸ்ய = இம்மரம்போல் = எந்த சம்சார மரத்தினுடைய]

श्रीभगवानुवाच ।

ஸ்ரீப4க3வாநுவாச ।

ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ।
ஊர்த்4வமூலமத:4ஶாக2மஶ்வத்த2ம் ப்ராஹுரவ்யயம் ।
छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥
ச2ந்தா3ம்ஸி யஸ்ய பர்ணாநி யஸ்தம் வேத3 ஸ வேத3வித் ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 02

குணங்களாலே செழிப்படைந்தும், புலன்விஷ யங்களைத்-
தளிர்களாயு மதன்கிளைகள் மேலும்கீழும் படர்ந்துள்ளதே ।
மனிதவுலகிலே செயல்களுடன் சம்பந்தத் தையுண்டு-
பண்ணுவதால் வேர்கள்கீழெங் கும்படர்ந் துள்ளதே ॥

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा
அத4ஶ்சோர்த்4வம் ப்ரஸ்ருʼதாஸ்தஸ்ய ஶாகா2
गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ।
கு3ணப்ரவ்ருʼத்3தா4 விஷயப்ரவாலா: ।
अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि
அத4ஶ்ச மூலாந்யநுஸந்ததாநி
कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके ॥
கர்மாநுப3ந்தீ4நி மநுஷ்யலோகே ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 03

இம்மரத்தினிவ் விதமானவடி வமிங்குபுல னாவதில்லை
இதனில் துவக்க-முடிவும் நிலையானஇருப்பும் காணவில்லை ।
நன்றாய்வேரூன் றியுள்ளஇவ் வஶ்வத்தத்தினை உறுதியான
பற்றின்மையாகி யவாளினால் வெட்டிவீழ்த் தியபின்.... ॥

न रूपमस्येह तथोपलभ्यते
ந ரூபமஸ்யேஹ ததோ2பலப்4யதே
नान्तो न चादिर्न च सम्प्रतिष्ठा ।
நாந்தோ ந சாதி3ர்ந ச ஸம்ப்ரதிஷ்டா2 ।
अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलं
அஶ்வத்த2மேநம் ஸுவிரூட4மூலம்
असङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ॥
அஸங்க3ஶஸ்த்ரேண த்3ருʼடே4ந சி2த்த்வா ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 04

அதன்பிறகு யாரிடமிருந்து சம்சாரத்தொ டர்ச்சியானது
விரிந்திருக் கின்றதோ;எங் குசென்ற வர்கள்மீண்டும் ।
திரும்புவதில் லையோஅவ்வாதி புருஷனையே சரணடைகிறேன்
[1]அவ்வுயர்ந்த நிலையானது தேடிஅடையப்பட வேண்டும் . . . . ||

[1 தத்பதம் = அவ்வுயர்ந்த நிலையானது]

ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं
தத: பத^{3}ம் தத்பரிமார்கி^{3}தவ்யம்
यस्मिन्गता न निवर्तन्ति भूयः ।
யஸ்மிந்க^{3}தா ந நிவர்தந்தி பூ^{4}ய: ।
तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये
தமேவ சாத்^{3}யம் புருஷம் ப்ரபத்^{3}யே
यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ॥
யத: ப்ரவ்ரு’த்தி: ப்ரஸ்ரு’தா புராணீ ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 05

அகங்காரமயக்க மிலாதோரும் பற்றெனும் தோஷத்தை
வென்றோரும் சதாஆத்ம நிஷ்டையிலிருப்போரும் ஆசைகளை- ।
மாய்த்தோரும் இன்பதுன்பமெ னுமிருமைகளைக் கடந்தோரும்,
அறியாமையற் றவர்களு[1]மவ் வழியாநிலையை அடைகிறார்களே ||

[1 தத் அவ்யயம் பதம் = அவ்வழியா நிலை = அந்த அழியா நிலை]

निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा
நிர்மாநமோஹா ஜிதஸங்க^{3}தோ^{3}ஷா
अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।
அத்^{4}யாத்மநித்யா விநிவ்ரு’த்தகாமா: ।
द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्
த்^{3}வந்த்^{3}வைர்விமுக்தா: ஸுக^{2}து:^{3}க^{2}ஸம்ஜ்ஞைர்
गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥
க^{3}ச்ச^{2}ந்த்யமூடா:^{4} பத^{3}மவ்யயம் தத் ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 06

எந்நிலை அடைந்தபின் திரும்புவதில்லையோ
அந்நிலை யை[1]ஞாயிறும் விளக்குகின்றதில்லை ।
[2]திங்களும் தீயுமதை விளக்குகிறதில்லையோ
அதுவே என்னுடைய [3]உயர்வானஇருப்பிடம் ॥

[1 ஞாயிறு = சூரியன்; 2 திங்கள் = சந்திரன்;
3 பரமம் தாம = பரமம்பதம் = உயர்வான இருப்பிடம்]

न तद्भासयते सूर्यो न शशाङ्को न पावकः ।
ந தத்[3]பா[4]ஸயதே ஸூர்யோ ந ஶஶாங்கோ ந பாவக: ।
यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥
யத்[3]க[3]த்வா ந நிவர்தந்தே தத்[3]தா[4]ம பரமம் மம ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 07

என்னுடைய அம்சமே மனிதஉலகிலே
எப்பொழுது முள்ளஜீ வனாகவுள்ளதே ।
மாயையிலே தங்கியுள் ளமனதைஆறாவதா-
யுடையஐம் புலன்களை உள்ளிழுக்கிறதே. . . . ॥

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ।
மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே ஜீவபூ[4]த: ஸநாதந: ।
मनःषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥
மந:ஷஷ்டா[2]நீந்த்[3]ரியாணி ப்ரக்ரு'திஸ்தா[2]நி கர்ஷதி ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 08

காற்றுமணத் தைக்கவர்ந் துசெல்வதுபோல்
இவ்வுடலை ஆளுபவன் எப்பொழுததைவிட்டு ।
சென்றபின் எவ்வுடலை யடைகின்றானோ
அவ்வுடலில் [1]இவற்றுடன் நுழைகின்றானே.... ॥

[1 ஏதாநி = இவற்றுடன் = மனதுடன் சேர்த்து ஐம்புலன்களுடன்]

शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ।
ஶரீரம் யத^{3}வாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர: ।
गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ॥
க்^{3}ரு'ஹீத்வைதாநி ஸம்யாதி வாயுர்க^{3}ந்தா^{4}நிவாஶயாத் ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 09

இஜ்ஜீவாத்மா கண்காதுப் புலன்களையும்
உணர்வையும் சுவைக்கும் புலன்களையும் ।
நுகரும்புலனி வற்றுடன் மனதைஆதாரமாய்
அடைந்து,புலன் விஷயங்களை அனுபவிக்கிறான் ॥

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ।
ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶநம் ச ரஸநம் க்^{4}ராணமேவ ச ।
अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥
அதி^{4}ஷ்டா^{2}ய மநஶ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 10

உடலினின்று செல்பவனுமுட லிலுறைபவனும்
குணங்களு டன்கூடியேஅ னுபவிப்பவனுமான- ।
இவனை,மயக் கமுடையோர் அறிவதில்லையே
ஞானக்கண் ணுடையோர் [1]அறிகின்றார்களே ॥

[1 பஶ்யந்தி = அறிகின்றார்கள் = பார்க்கிறார்கள் =
காண்கிறார்கள்]

उत्क्रामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितम् ।
உத்க்ராமந்தம் ஸ்தி²தம் வாபி பு⁴ஞ்ஜாநம் வா கு³ணாந்விதம் ।
विमूढा नानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥
விமூடா⁴ நாநுபஶ்யந்தி பஶ்யந்தி ஜ்ஞாநசக்ஷுஷ: ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 11

முயற்சியுடைய யோகிகள் தம்மிடத்திலே
உறைகின்றஇவ னைக்காண் கின்றார்கள் ।
பண்படாதமன முடையோரான அறிவிலிகள்
முயற்சிசெய்யி னுமிவனை [1]அறிவதில்லையே ॥

[1 ந பஶ்யந்தி = அறிவதில்லையே = காண்பதில்லையே]

यतन्तो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् ।
யதந்தோ யோகி³நஶ்சைநம் பஶ்யந்த்யாத்மந்யவஸ்தி²தம் ।
यतन्तोऽप्यकृतात्मानो नैनं पश्यन्त्यचेतसः ॥
யதந்தோऽப்யக்ரு’தாத்மாநோ நைநம் பஶ்யந்த்யசேதஸ: ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 12

எந்தஒளி சூரியனிடத்திருக் கின்றதோ,
உலகனைத் தையும்பிரகாசிப்பிக் கின்றதோ ।
எந்தஒளி சந்திரனிடமும் தீயிலுமுளதோ
அவ்வொளியை என்னுடையதாய் அறிவாயாக ॥

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ।
யதா3தி3த்யக3தம் தேஜோ ஜக3த்3பா4ஸயதேSகி2லம் ।
यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥
யச்சந்த்3ரமஸி யச்சாக்3நௌ தத்தேஜோ வித்3தி4 மாமகம் ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 13

மற்றும்நான் பூமியில் பிரவேசித்தென்-
சக்தியினால் உலகைத் தாங்குகின்றேன் ।
ரஸவடிவாய்ச் சந்திரனாய் இருந்துகொண்டு
எல்லாப் பயிர்களையும் போஷிக்கின்றேன் ॥

गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ।
கா3மாவிஶ்ய ச பூ4தாநி தா4ரயாம்யஹமோஜஸா ।
पुष्णामि चौषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥
புஷ்ணாமி சௌஷதீ:4 ஸர்வா: ஸோமோ பூ4த்வா ரஸாத்மக: ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 14

நானேவைஸ் வானரஅக்னியாய்ப் பிராணிகளின்
உடலினு ளிருந்தும் பிராணஅபான ।
வாயுவுடன் கூடியவனாய் நான்குவிதமான
அன்னத்தைப் பக்குவப்படுத் துகின்றேனே ॥

अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ।
அஹம் வைஶ்வாநரோ பூ⁴த்வா ப்ராணிநாம் தே³ஹமாஶ்ரித: ।
प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥
ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்வித⁴ம் ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 15

எல்லாவுயிர் களினுள்ளத் திலும்நான் வீற்றிருக்கிறேன்
என்னிலிருந் தேநினைவுமறி வும்மறதியு முண்டாகின்றன ।
எல்லாவேதங் களாலுமறிய வேண்டியவனும் வேதாந்தத்தைச்-
செய்தவனும் நானேவேதப் பொருளைஅறிந் தவனும்நானே ॥

सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टो
ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ரு'தி³ ஸந்நிவிஷ்டோ
मत्तः स्मृतिर्ज्ञानम पोहनञ्च ।
மத்த ஸ்ம்ரு'திர்ஜ்ஞாநம போஹநஞ்ச ।
वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो
வேதை³ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்³யோ
वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥
வேதா³ந்தக்ரு'த்³வேத³விதே³வ சாஹம் ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 16

உலகத்திலே அழிவதும் அழியாததுமான
இரண்டுவித மானபுரு ஷர்களுள்ளனர் ।
உடல்முதலா னதனைத்தும் [1]க்ஷரமென்றும்
[2]கூடஸ்தனை [3]அக்ஷரமென்றும் கூறுகின்றதே ॥

[1 க்ஷரம் = அழியும்; 2 கூடஸ்தன் = சைதன்யம்; 3 அக்ஷரம் = அழியாதது = சைதன்யம்]

द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।
த்³வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச ।
क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥
க்ஷர: ஸர்வாணி பூ⁴தாநி கூடஸ்தோ²ऽக்ஷர உச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 17

ஆனாலெவன் மாறுதலில்லா ஈஶ்வரனோ
மூவுலகிலும் பிரவேசித்துத் தாங்குகிறானோ ।
அந்தவேறான உத்தமமான புருஷனே
பரமாத்மா என்றழைக் கப்படுகிறானே ॥

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ।
உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதா³ஹ்ரு'த: ।
यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वरः ॥
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி³ப⁴ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 18

யாதுகாரணத் தால்நான்க்ஷ ரத்தைக்கடந்து
அக்ஷரத்திற் கும்மேலான வனாயுள்ளேனோ ।
ஆகவேஇவ்வுலகம் மற்றும்வே தங்களிலும்
புருஷோத்தமன் என்றுபிர சித்தனாயுளேனே ॥

यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ।
யஸ்மாத்க்ஷரமதீதோ**S**ஹமக்ஷராத^{3}பி சோத்தம**:** ।
अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥
அதோ**S**ஸ்மி லோகே வேதே^{3} ச ப்ரதி^{2}த**:** புருஷோத்தம**:** ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 19

எவனிவ் விதம்மயக்கமற்றவனாய் பாரதா!
என்னைப் புருஷோத்தமனா யறிகின்றானோ ।
எல்லாம் அறிந்தவனாயவ னிருக்கின்றான்
என்னை அனைத்துமாயெண் ணித்தொழுகின்றானே ॥

यो मामेवमसम्मूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ।
யோ மாமேவமஸம்மூடோ^{4} ஜாநாதி புருஷோத்தமம் ।
स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥
ஸ ஸர்வவித்^{3}ப^{4}ஜதி மாம் ஸர்வபா^{4}வேந பா^{4}ரத ॥

அத்தியாயம்: 15 பாடல்: 20

[1]பாவமற்றவனே! இவ்விதம் அதிரகஸ்யமான
இந்தசாஸ்த் திரமென்னால் பகரப்பட்டது ।
இதைய றிந்தபின் [2]அறிவுள்ளோனாயும் [3]பாரதா!
[4]செயவேண்டிய தைச்செய் தவனாயுமாகின்றாய் ॥

[1 அனக = பாவமற்றவனே; 2 புத்திமான் = அறிவுள்ளோனாய்;
3 பாரதா = அர்ஜுனா; 4 க்ருதக்ருத்ய = செய்ய வேண்டியதைச் செய்தவனாய்]

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ ।

இதி கு[3]ஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமித[3]முக்தம் மயாநக[4] ।

एतदबुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥

ஏதத்[3]பு[3]த்[3]த்[4]வா பு[3]த்[3]தி[4]மாந்ஸ்யாத்க்ரு'தக்ரு'த்யஶ்ச பா[4]ரத ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“உத்தமபுருஷன் பரமாத்மா”

எனும் இப்பதினைந்தாம் அத்தியாயம்
ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் சீடன்
கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ||

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு’ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

पुरुषोत्तमयोगो नाम

புருஷோத்தமயோகோ^{3} நாம

पञ्चदशोऽध्यायः ||

பஞ்சத^{3}ஶோऽத்^{4}யாய: ||

ஓம் ஶ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गगीता

“பதினாறாம் அத்தியாயம்”
“தெய்வாசுரகுணப் பகுத்தறிவு”

अथ षोडशोऽध्यायः ।

அத^{2} ஷோட^{3}ஶோSத்^{4}யாய: ।

दैवासुरसम्पद्विभागयोगः

தை^{3}வாஸுரஸம்பத்^{3}விபா^{4}க^{3}யோக^{3}:

ஹரி: ஓம்!

இவ்வுலகில் மனிதப்பிறவி களிருவிதமாம்
தெய்வமசுர மென்று;தெய்வத் தன்மையானது ।
விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டது, பாரதா!அசுர-
வியல்பினைப்பற்றி என்னிடமிருந்து கேள் ॥ [ப.கீ. 16. 06]

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 01

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”

பயமின்மையும் உள்ளத்தின் தூய்மையும்
[1]ஞானயோகத்தில் நிலைபெற்றி ருத்தலும் ।
தானமும்புலன டக்கமும் வேள்வியும்
வேதமோதுதலும் தவமும்நேர்மை யும்மேலும்.... ॥

[1 ஞானயோகம் = சிரவண மனன நிதித்தியாசன யோகம்]

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப[4]க[3]வாநுவாச ।
अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ।
அப[4]யம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்[3]தி[4]ர்ஜ்ஞாநயோக[3]வ்யவஸ்தி[2]தி: ।
दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् ॥
தா[3]நம் த[3]மஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்[4]யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 02

இம்சையின் மையுமுண்மை யும்தியாகமும்
சினமின்மை யுமமைதியும் புறங்கூறாமையும் ।
உயிர்களி டம்கருணையும் அவாவின்மையும்
மென்மையும் நாணமும் சேஷ்டையின்மையும்.... ॥

अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ।
அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோத[4]ஸ்த்யாக:[3] ஶாந்திரபைஶுநம் ।
दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥
த[3]யா பூ[4]தேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்த[3]வம் ஹ்ரீரசாபலம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 03

பிரகாசமும் பொறுமையும் தூய்மையும்
மனந்தளரா மையும்வஞ்ச கமின்மையும் ।
செருக்கின் மையும்உண்டாகி ன்றனவே
தெய்வசம் பத்துடன்பிறந் தவனுக்கே ॥

तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ।
தேஜ: க்ஷமா த்^{4}ரு’தி: ஶௌசமத்^{3}ரோஹோ நாதிமாநிதா ।
भवन्ति सम्पदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥
ப^{4}வந்தி ஸம்பத^{3}ம் தை^{3}வீமபி^{4}ஜாதஸ்ய பா^{4}ரத ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 04

பார்த்தனே! பகட்டுமிறு மாப்பும்சினமும்
தற்பெருமை யும்முரட்டுத் தன்மையும் ।
அறியாமையும் அசுரசம் பத்துடன்
பிறந்தவனுக்கு இருக்கின் றனவே ॥

दम्भो दर्पोऽभिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव च ।
த^{3}ம்போ^{4} த^{3}ர்போSபி^{4}மாநஶ்ச க்ரோத:^{4} பாருஷ்யமேவ ச ।
अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ सम्पदमासुरीम् ॥
அஜ்ஞாநம் சாபி^{4}ஜாதஸ்ய பார்த^{2} ஸம்பத^{3}மாஸுரீம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 05

தெய்வசம்பத் முக்தியின் பொருட்டும்
அசுரசம்பத் பந்தத்திற் காகவென்றும் ।
எண்ணப்படுகின் றதுவருந் தாதேஅர்ஜுனா!
நீதெய்வசம்பத் துடன்பிறந் துள்ளாயே ॥

दैवी सम्पद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता ।
தை³வீ ஸம்பத்³விமோக்ஷாய நிப³ந்தா⁴யாஸுரீ மதா ।
मा शुचः सम्पदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव ॥
மா ஶுச: ஸம்பத³ம் தை³வீமபி⁴ஜாதோ஽ஸி பாண்ட³வ ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 06

இவ்வுலகில் மனிதப்பிறவி களிருவிதமாம்
தெய்வமசுர மென்று;தெய்வத் தன்மையானது ।
விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டது, பாரதா!அசுர-
வியல்பினைப்பற்றி என்னிடமிருந்து கேள் ॥

द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन्दैव आसुर एव च ।
த்³வௌ பூ⁴தஸர்கௌ³ லோகே஽ஸ்மிந்தை³வ ஆஸுர ஏவ ச ।
दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ॥
தை³வோ விஸ்தரஶ: ப்ரோக்த ஆஸுரம் பார்த² மே ஶ்ரு’ணு ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 07

அசுரவியல் புடையமக் களானவர்கள்
செய்யவேண் டியயதையும் தவிர்க்கப்பட ।
வேண்டியதையு மறிவதில்லை அவர்களிடம்
தூய்மையும் [1]ஒழுக்கமும் சத்தியமுமில்லையே ॥

[1 ஆசாரம் = ஒழுக்கம்]

प्रवृत्तिम् च निवृत्तिं च जना न विदुरासुराः ।
ப்ரவ்ரு’த்திம் ச நிவ்ரு’த்திம் ச ஜநா ந விது³ராஸுரா: ।
न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥
ந ஶௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்³யதே॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 08

அவர்கள், உலகமானது பொய்யானதென்றும்,
ஆதாரமற் றதும்,ஈஶ்வர னற்றதென்றும், ।
ஆண்பெண் சேர்க்கையா லுண்டானதென்றும்,
[1]ஆசையால் வந்ததுவேறென் ன,என்கின்றனரே ॥

[1 காமஹைதுகம் = ஆசையால் வந்தது; ஆசையென்ற காரணத்தால் வந்தது]

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ।
அஸத்யமப்ரதிஷ்ட²ம் தே ஜக³தா³ஹுரநீஶ்வரம் ।
अपरस्परसम्भूतं किमन्यत्कामहैतुकम् ॥
அபரஸ்பரஸம்பூ⁴தம் கிமந்யத்காமஹைதுகம்॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 09

இவ்வறிவைப் பற்றிக்கொண்டு சீரழிந்த
இயல்புடைய அற்பபுத்தியு டையோரும் ।
மிகக்கொடுஞ் செயல்புரிவோ ராய்த்தீமையைச்-
செய்வோராய ழிவின்பொருட் டுதிக்கின்றனரே ॥

एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ।
ஏதாம் த்3ரு’ஷ்டிமவஷ்டப்4ய நஷ்டாத்மாநோSல்பபு3த்3த4ய: ।
प्रभवन्त्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥
ப்ரப4வந்த்யுக்3ரகர்மாண: க்ஷயாய ஜக3தோSஹிதா: ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 10

பூர்த்திசெய்ய வியலாவாசைகளைத் தழுவியோர்
பகட்டு-தற் பெருமை-கர்வமிவை கூடியோராய் ।
தீயகொள்கை களைத்தழுவியோர் தூய்மையற்ற
விரதமுடையோ ராய்ச்செயல்படு கின்றனரே ॥

काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ।
காமமாஶ்ரித்ய து3ஷ்பூரம் த3ம்ப4மாநமதா3ந்விதா: ।
मोहाद्गृहीत्वासद्ग्राहान्प्रवर्तन्तेऽशुचिव्रताः ॥
மோஹாத்3க்3ரு’ஹீத்வாஸத்3க்3ராஹாந்ப்ரவர்தந்தேSஶுசிவ்ரதா: ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 11

அளவிடவியலாது அந்திமக் காலம்வரையில்
கவலையடைந்த வர்களாய் புலனநுபவ- ।
நுகர்ச்சியையே உயர்வாய்க் கருதுவோரும்,
இவ்வளவுதா னென்றுநிர் ணயித்தவரும்.... ॥

चिन्तामपरिमेयां च प्रलयान्तामुपाश्रिताः ।
சிந்தாமபரிமேயாம் ச ப்ரலயாந்தாமுபாஶ்ரிதா: ।
कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥
காமோபபோ^{4}க^{3}பரமா ஏதாவதி^{3}தி நிஶ்சிதா: ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 12

அனந்தஆசைக் கயிறுகளால் தளைப்பட்டும்
ஆசைக்கோபங் களின்வசப் பட்டோராய் ।
ஆசைநுகர்ச் சியின்பொருட் டாகப்பொருட்களை
அநியாயமாய்க் குவிக்கமுயல் கிறார்களே.... ॥

आशापाशशतैर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः ।
ஆஶாபாஶஶதைர்ப^{3}த்^{3}தா:^{4} காமக்ரோத^{4}பராயணா: ।
ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान् ॥
ஈஹந்தே காமபோ^{4}கா^{3}ர்த^{2}மந்யாயேநார்த^{2}ஸஞ்சயாந் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 13

இன்றென்னால் இதுஅடையப் பட்டது
இம்மனதின் விருப்பத்தைப் பெறுவேன் ।
இந்தச்செல் வமென்னிடத் திலுள்ளது
இனியிதுவும் எனக்குவரப் போகின்றதே . . . . ॥

इदमद्य मया लब्धमिमं प्राप्स्ये मनोरथम् ।
இத3மத்3ய மயா லப்3த4மிமம் ப்ராப்ஸ்யே மநோரத2ம் ।
इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् ॥
இத3மஸ்தீத3மபி மே ப4விஷ்யதி புநர்த4நம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 14

இப்பகைவன் என்னால் அழிக்கப்பட்டான்
இனிமற்றவர் எல்லோரையு மழிப்பேன் ।
நானேயாள்பவ னுமனுபவிப் பவனும்-
நான்[1]காரியசித்தன் நானேபலவானும் [2]சுகியும் . . . . ॥

[1 அஹம்சித்த: = காரியசித்தன் நான் / வெல்பவன் நான்;
2 ஸுகீ = சுகி = இன்பமாயிருப்பவன்]

असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ।
அஸௌ மயா ஹத: ஶத்ருர்ஹநிஷ்யே சாபராநபி ।
ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी ॥
ஈஶ்வரோऽஹமஹம் போ4கீ3 ஸித்3தோ4ऽஹம் ப3லவாந்ஸுகீ2 ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 15

தனவானாயுமு யர்குலத்தவ னாயுமுள்ளேன்
எனக்குச்சம மாய்வேறெவ னிருக்கின்றான் ।
யாகஞ்செய்வேன், தானமளிப்பேன், மகிழ்வேன்-
எனஇவ்விதமறி யாமையால் மயங்கியோர்கள்.... ॥

आढ्योऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ।
ஆட்⁴யோSபி⁴ஜநவாநஸ்மி கோSந்யோSஸ்தி ஸத்³ரு’ஶோ மயா ।
यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः ॥
யக்ஷ்யே தா³ஸ்யாமி மோதி³ஷ்ய இத்யஜ்ஞாநவிமோஹிதா: ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 16

அனேகவிதமான எண்ணங்களால் குழம்பியே
அறியாமையென்ற மாயவலையால் மூடப்பட்டே ।
அவர்கள்புல நுகர்ச்சியில் [1]அழுந்தியே
அசுத்தமான பாழ்நரகில் வீழ்கிறார்களே .... ॥

[1 ப்ரஸக்தா: = பற்றினால் அழுந்தியே = அழுந்தியே]

अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः ।
அநேகசித்தவிப்⁴ராந்தா மோஹஜாலஸமாவ்ரு’தா: ।
प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥
ப்ரஸக்தா: காமபோ⁴கே³ஷு பதந்தி நரகேSஶுசௌ ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 17

தற்புகழ்ச்சி கொள்பவரும் பணிவற்றோரும்
செல்வப்பெரு மையும்செருக் குமுடையவராய் ।
பெயரளவில் மட்டுமவர்கள்ப கட்டுடன்
வேள்விகளாலே விதிவழுவியே தொழுகிறார்கள் ॥

आत्मसम्भाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ।
ஆத்மஸம்பா^{4}விதா: ஸ்தப்^{3}தா^{4} த^{4}நமாநமதா^{3}ந்விதா: ।
यजन्ते नामयज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्वकम् ॥
யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே த^{3}ம்பே^{4}நாவிதி^{4}பூர்வகம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 18

அகங்கார மும்பலமும் தற்பெருமையும்
ஆசைக்கோபத் தைநன்றாய்ப் பற்றியவர்கள் ।
தன்னுடலிலும் பிறருடலிலும் உள்ளஎன்னை
வெறுப்பவர் களாயுமிகழ் பவர்களாயுமுளரே ॥

अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ।
அஹங்காரம் ப^{3}லம் த^{3}ர்பம் காமம் க்ரோத^{4}ம் ச ஸம்ஶ்ரிதா: ।
मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोऽभ्यसूयकाः ॥
மாமாத்மபரதே^{3}ஹேஷு ப்ரத்^{3}விஷந்தோSப்^{4}யஸூயகா: ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 19

வெறுப்பவரையும் கொடியவரை யும்தீயதைச்-
செய்பவரையும் மனிதர்களிலே கீழோரையும் ।
சம்சாரஉல கிலிருந்துநான் அசுரர்களின்
பிறவிகளிலே தொடர்ந்து தள்ளுகின்றேனே ॥

तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् ।
தாநஹம் த்^{3}விஷத: க்ரூராந்ஸம்ஸாரேஷு நராத^{4}மாந் ।
क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु ॥
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபா^{4}நாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 20

கௌந்தேயா! அசுரப்பிறவி யையடைந்தோர்
பகுத்தறி விலராய்ப்பிறவி கள்தோறும் ।
என்னைவந்து அடையாமலேயே அதனினும்
கீழானபி றவிகளையே அடைகிறார்கள் ॥

आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि ।
ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா^{4} ஜந்மநி ஜந்மநி ।
मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम् ॥
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத^{4}மாம் க^{3}திம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 21

ஆசையும்கோ பமுமவ்விதமே [1]பேராசையும்
மூன்றுவிதமா யிந்தநரகத் தின்வாயிலாயும் ।
தனக்கழிவை உண்டு பண்ணுகின்றது
ஆதலாலிம் மூன்றையும்விட் டுவிடவேண்டுமே ॥

[1 லோப: = பேராசை = பிறர்பொருள் அவா]

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।
த்ரிவித^{4}ம் நரகஸ்யேத^{3}ம் த்^{3}வாரம் நாஶநமாத்மந: ।
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ॥
காம: க்ரோத^{4}ஸ்ததா^{2} லோப^{4}ஸ்தஸ்மாதே^{3}தத்த்ரயம் த்யஜேத் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 22

குந்திமகனே! நரகத்தின் வாயில்களான
இம்மூன்றிலிருந்து விடுபட்ட மனிதன் ।
தனக்குநன் மையைச்செய் துகொள்கின்றான்
அதன்பிறகு உயர்முக்தி யையடைகின்றானே ॥

एतैर्विमुक्तः कौन्तेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ।
ஏதைர்விமுக்த: கௌந்தேய தமோத்^{3}வாரைஸ்த்ரிபி^{4}ர்நர: ।
आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परां गतिम् ॥
ஆசரத்யாத்மந: ஶ்ரேயஸ்ததோ யாதி பராம் க^{3}திம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 23

யார்வேததர் மத்தைவிட்டுவிட் டாசையினால்
தூண்டப்பட் டுச்செயல்படு கின்றானோ ।
[1]வெற்றிபெறும் தகுதியைஅவன டைவதில்லை
சுகத்தையும் முக்தியையும் அடைவதில்லையே ॥

[1 ஸித்திம் = வெற்றி]

यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ।
ய: ஶாஸ்த்ரவிதி[4]முத்ஸ்ரு’ஜ்ய வர்ததே காமகாரத: ।
न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम् ॥
ந ஸ ஸித்[3]தி[4]மவாப்நோதி ந ஸுக[2]ம் ந பராம் க[3]திம் ॥

அத்தியாயம்: 16 பாடல்: 24

ஆதலால்செய் யத்தக்கது தகாததேதென்று
நிர்ணயிப்ப திலுனக்குவே தமேபிரமாணம்; ।
வேதம்வகுத் துரைத்துள்ள தர்மத்தை
அறிந்திங்கு கர்மத்தைச் செயக்கடவாயே ॥

तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ।
தஸ்மாச்சா[2]ஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்தி[2]தௌ ।
ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥
ஜ்ஞாத்வா ஶாஸ்த்ரவிதா[4]நோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“தெய்வாசுரகுணப் பகுத்தறிவு”

எனும் இப்பதினாறாம் அத்தியாயம்
ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் சீடன்
கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

दैवासुरसम्पद्विभागयोगो नाम

தை^{3}வாஸுரஸம்பத்^{3}விபா^{4}க^{3}யோகோ^{3} நாம

षोडशोऽध्यायः ॥

ஷோட^{3}ஶோऽத்^{4}யாய: ॥

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गगीता

"பதினேழாம் அத்தியாயம்"
"மூவிதநம்பிக்கையைப் பகுத்தறிதல் "

अथ सप्तदशोऽध्यायः ।
அத² ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாய: ।

श्रद्धात्रयविभागयोगः
ஶ்ரத்³தா⁴த்ரயவிபா⁴க³யோக³:

ஹரி: ஓம்!

"ஓம் தத் ஸத்" என்பதுபிரம் மத்தினுடைய
மூன்றுவிதப் பெயராய் எண்ணப்படுகிறது ।
அதனால் துவக்கத்திலேயே மறை-வேள்விகளும்
அந்தணர்களும் படைக்கப் பட்டார்கள் ॥ [ப.கீ. 17. 23]

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 01

"அர்ஜுனன் புகன்றான்"

எவர்கள்வேத தர்மத்தை விட்டுவிட்டு

ஆனால்[1]சிரத்தை யோடுகூடிய வர்களாய்- ।

ஆராதிக்கின்ற அவர்களுடைய நிலையென்ன?

சத்வமாரஜஸா அல்லது தாமஸமானதா? ॥

[1 ஶ்ரத்தயா = சிரத்தையோடு = சாஸ்திரம் மற்றும் குரு வாக்கியத்தில் முழு நம்பிக்கையும் விஶ்வாசமும் - சந்தேகமற்ற முழு நம்பிக்கை]

अर्जुन उवाच ।

அர்ஜுந உவாச ।

ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते श्रद्धयान्विताः ।

யே ஶாஸ்த்ரவிதி⁴முத்ஸ்ரு'ஜ்ய யஜந்தே ஶ்ரத்³த⁴யாந்விதா: ।

तेषां निष्ठा तु का कृष्ण सत्त्वमाहो रजस्तमः ॥

தேஷாம் நிஷ்டா² து கா க்ரு'ஷ்ண ஸத்த்வமாஹோ ரஜஸ்தம: ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 02

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
உடலெடுத்த வர்களுக்கு இயல்பாய்
உதிக்கும் அந்தசிரத் தையானது ।
சாத்வீகம் ராஜஸம்தா மஸமென்றும்
மூவிதமாய் உள்ளததைக் கேட்பாயாக ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப^{4}க^{3}வாநுவாச ।
त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ।
த்ரிவிதா^{4} ப^{4}வதி ஶ்ரத்^{3}தா^{4} தே^{3}ஹிநாம் ஸா ஸ்வபா^{4}வஜா ।
सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥
ஸாத்த்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ரு'ணு ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 03

அர்ஜுனா! எல்லாவுயிர்க ளின்சிரத்தையானது
அகக்கரு வியைச்சார்ந்து ளது;இஜ்ஜீவன் ।
சிரத்தை மயமானவன், யார்எந்த
சிரத்தை யுடையோனோஅவ னப்படியே ॥

सत्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ।
ஸத்த்வாநுரூபா ஸர்வஸ்ய ஶ்ரத்^{3}தா^{4} ப^{4}வதி பா^{4}ரத ।
श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ॥
ஶ்ரத்^{3}தா^{4}மயோSயம் புருஷோ யோ யச்ச்^{2}ரத்^{3}த:^{4} ஸ ஏவ ஸ: ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 04

[1]சாத்வீகர்கள் தேவர்களைத் தொழுகிறார்கள்
[2]ராஜஸர்கள் யக்ஷராக்ஷஸர் களையும்மற்ற- ।
[3]தாமஸர்கள் பிரேதங்களையும் மற்றும்
பூத கணங்களையும் தொழுகிறார்களே ॥

[1 சாத்வீகர் = சாத்வீககுணமுடையவர்; 2 ராஜஸர் = ராஜஸ குணமுடையவர்; 3 தாமஸர் = தமோ குணம் உடையவர்]

यजन्ते सात्त्विका देवान्यक्षरक्षांसि राजसाः ।
யஜந்தே ஸாத்த்விகா தே³வாந்யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா: ।
प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः ॥
ப்ரேதாந்பூ⁴தக³ணாம்ஶ்சாந்யே யஜந்தே தாமஸா ஜநா: ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 05

எந்தமனி தர்கள்சாஸ்த் திரவிதிகளில்
விதிக்கப் படாதகொடுந் தவத்தைப்- ।
புரிகிறார் களோபகட்டும் அகங்காரமும்
ஆசைப்பற் றெனும்பலம் மிகுந்தோராய் . . . . ॥

अशास्त्रविहितं घोरं तप्यन्ते ये तपो जनाः ।
அஶாஸ்த்ரவிஹிதம் கோ⁴ரம் தப்யந்தே யே தபோ ஜநா: ।
दम्भाहङ्कारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥
த³ம்பா⁴ஹங்காரஸம்யுக்தா: காமராக³ப³லாந்விதா: ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 06

தேகத்தில் இருக்கும் புலன்களையும்
தேகத்தில் வீற்றிருக் குமென்னையும் ।
துன்புறுத்தும், அறிவில்லா அவர்களை
அசுரஸ்வ பாவமுள்ளவர் களென்றுஅறிக ॥

कर्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ।
கர்ஷயந்த: ஶரீரஸ்த^{2}ம் பூ^{4}தக்^{3}ராமமசேதஸ: ।
मां चैवान्तःशरीरस्थं तान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ॥
மாம் சைவாந்த:ஶரீரஸ்த^{2}ம் தாந்வித்^{3}த்^{4}யாஸுரநிஶ்சயாந்॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 07

இனிஎல்லா வர்க்கும்பிரி யமானஉணவும்
மூன்றுவித மாகவுள்ளது அங்ஙனமே ।
வேள்வியும் தவமும்தான மும்மூவிதமாம்
அவைகளினிந் தவேற்றுமையைக் கேட்பாயாக ॥

आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ।
ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ^{4} ப^{4}வதி ப்ரிய: ।
यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं शृणु ॥
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததா^{2} தா^{3}நம் தேஷாம் பே^{4}த^{3}மிமம் ஶ்ரு’ணு ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 08

ஆயுளறிவு சுகமன்பு பலமாரோக்யம்
ஆகியவைகளை வளர்ப்பதும், சுவையானதும் ।
பசையுள்ள துமுறுதியாய் மனதிற்கின்பமும்
தருமுணவு கள்சாத்வீகனுக் குப்பிரியமாம் ॥

आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ।
ஆயு:ஸத்த்வப3லாரோக்3யஸுக2ப்ரீதிவிவர்த4நா: ।
रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विकप्रियाः ॥
ரஸ்யா: ஸ்நிக்3தா4:ஸ்தி2ரா ஹ்ரு'த்3யா ஆஹாரா: ஸாத்த்விகப்ரியா:॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 09

கசப்பும் புளிப்புமுப்பும் சூடாயும்
காரமும் வறட்சியுமாய் எரிச்சலாயும் ।
துன்பமும் சோகரோகமும் அளிப்பவையான
உணவுகள் இராஜஸனுக் கிஷ்டமானவையாம் ॥

कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ।
கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதா3ஹிந: ।
आहारा राजसस्येष्टा दुःखशोकामयप्रदाः ॥
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா து:3க2ஶோகாமயப்ரதா3: ॥

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

"மூவிதநம்பிக்கையைப் பகுத்தறிதல் "

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 10

எவ்வுணவு பாதிவெந்ததும் சுவையற்றதும்
துர்நாற்ற முடையதும்பழை யதும்,மேலும் ।
எச்சிலானதும் அசுத்தமாயு மிருக்கின்றதோ
அவ்வுணவுகள் தாமஸர்களுக் கிஷ்டமானதே ॥

यातयामं गतरसं पूति पर्युषितं च यत् ।
யாதயாமம் க^{3}தரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத் ।
उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥
உச்சி^{2}ஷ்டமபி சாமேத்^{4}யம் போ^{4}ஜநம் தாமஸப்ரியம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 11

பலனைவிரும்பா தவரால்வேள்வி செய்யப்பட
வேண்டுமென்று மனதைஒருநிலை படுத்தியே ।
வேதவிதிப்படி அறியப்பட்ட தானஎந்த
வேள்விசெய்யப் படுகின்றதோவது ஸாத்வீகமே ॥

अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो य इज्यते ।
அப^{2}லாகாங்க்ஷிபி^{4}ர்யஜ்ஞோ விதி^{4}த்^{3}ரு'ஷ்டோ ய இஜ்யதே ।
यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्त्विकः ॥
யஷ்டவ்யமேவேதி மந: ஸமாதா^{4}ய ஸ ஸாத்த்விக: ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 12

பலனைவிரும் பியோஆடம்பரத் திற்காகவோ
எவ்வேள்வி யானதுசெய்யப் படுகின்றதோ ।
அவ்வேள்வியை பரதகுலத்தில் சிறந்தோனே!
அர்ஜுனா! ராஜஸமானதென் றறிகவே ॥

अभिसन्धाय तु फलं दम्भार्थमपि चैव यत् ।
அபி^{4}ஸந்தா^{4}ய து ப^{2}லம் த^{3}ம்பா^{4}ர்த^{2}மபி சைவ யத் ।
इज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम् ॥
இஜ்யதே ப^{4}ரதஶ்ரேஷ்ட^{2} தம் யஜ்ஞம் வித்^{3}தி^{4} ராஜஸம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 13

வேதநெறி வழுவியதும் அன்னமிடாததும்
மந்திர மற்றதும் தக்ஷிணையற்றதும் ।
சிரத்தை யின்றியும் செய்யப்படும்
வேள்வியை [1]தாமஸீகம் என்கிறார்களே ॥

[1 தாமஸீகம் = தாமஸ குணம் சார்ந்தது]

विधिहीनमसृष्टान्नं मन्त्रहीनमदक्षिणम् ।
விதி^{4}ஹீநமஸ்ரு'ஷ்டாந்நம் மந்த்ரஹீநமத^{3}க்ஷிணம் ।
श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते ॥
ஶ்ரத்^{3}தா^{4}விரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 14

தேவரந்தணர் கள்குருமார்கள் ஞானிகள்
இவர்களைத்தொ ழுதலும்நேர்மை- தூய்மையும் ।
பிரம்மச்சர் யமும்,துன்ப மிழையாமையும்
உடலினுடைய தவம்எனப் படுகின்றதே ॥

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ।
தே^{3}வத்^{3}விஜகு^{3}ருப்ராஜ்ஞபூஜநம் ஶௌசமார்ஜவம் ।
ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते ॥
ப்^{3}ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸா ச ஶாரீரம் தப உச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 15

பிறர்மனதைப் புண்படுத்தாதது முண்மையும்
[1]இன்பமுமிதத் தையுமளிக்கும் சொற்களும் ।
வேதசாஸ்த்திரம் ஓதுதலெதுவோ அதுவும்
வாக்கால்செயும் தவம்எனப் படுகின்றதே ॥

[1 ப்ரியஹிதம் = இன்பமும் ஹிதத்தையும்]

अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत् ।
அநுத்^{3}வேக^{3}கரம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதம் ச யத் ।
स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते ॥
ஸ்வாத்^{4}யாயாப்^{4}யஸநம் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 16

மனத்தெளி வுடன்கூடிய அமைதியும்
மனதின்இ யல்பானஅன் பும்மௌனமும் ।
மனதினடக் கமும்உள்ளத் தூய்மையும்
மனதினுடைய தவமாகும் இவையாவுமே ॥

मनः प्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ।
மந: ப்ரஸாத:^{3} ஸௌம்யத்வம் மௌநமாத்மவிநிக்^{3}ரஹ: ।
भावसंशुद्धिरित्येतत्तपो मानसमुच्यते ॥
பா^{4}வஸம்ஶுத்^{3}தி^{4}ரித்யேதத்தபோ மாநஸமுச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 17

பலனைவிரும் பாதவர்களாலும் யோகத்தில்
ஒருநிலைப்பட் டவர்களுமானம னிதர்களால் ।
உயர்ந்தநம் பிக்கையோடு செய்யப்படும்
இம்மூவிதத் தவம்சாத்வீகம் எனப்படுமே ॥

श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्त्रिविधं नरैः ।
ஶ்ரத்^{3}த^{4}யா பரயா தப்தம் தபஸ்தத்த்ரிவித^{4}ம் நரை: ।
अफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥
அப^{2}லாகாங்க்ஷிபி^{4}ர்யுக்தை: ஸாத்த்விகம் பரிசக்ஷதே ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 18

எத்தவமானது உபசாரமாகவும் மரியாதை-
பகட்டிற்காக வும்நிலையற் றதாயும் ।
உறுதியற்றது மாயுளதோஅத் தவமானது
இராஜஸமானது என்றிங்குகூறப் படுகிறதே ॥

सत्कारमानपूजार्थं तपो दम्भेन चैव यत् ।
ஸத்காரமாநபூஜார்த^{2}ம் தபோ த^{3}ம்பே^{4}ந சைவ யத் ।
क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमध्रुवम् ॥
க்ரியதேததி^{3}ஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்^{4}ருவம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 19

மூடக்கொள் கையின்பற்று தலால்தன்னைத்
துன்புறுத் தியோபிறரை அழித்தல்பொருட்டோ ।
எத்தவமா னதுசெய்யப் படுகின்றதோ
அத்தவம் தாமஸமென்று கூறப்படுகிறதே ॥

मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ।
மூட^{4}க்^{3}ராஹேணாத்மநோ யத்பீட^{3}யா க்ரியதே தப: ।
परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम् ॥
பரஸ்யோத்ஸாத^{3}நார்த^{2}ம் வா தத்தாமஸமுதா^{3}ஹ்ருதம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 20

அளிப்பது கடமையாமென எத்தானமுரிய
இடம், காலம், பாத்திரத்தி லும்திரும்ப- ।
உதவஇயலா தவருக்களிக் குமத்தானம்
ஸாத்வீகமான தென்றுகருதப் படுகின்றதே ॥

दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ।
தா³தவ்யமிதி யத்³தா³நம் தீ³யதேSநுபகாரிணே ।
देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥
தே³ஶே காலே ச பாத்ரே ச தத்³தா³நம் ஸாத்த்விகம் ஸ்ம்ரு’தம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 21

மற்றும்பிரதியு பகாரத்தைக் கருதியும்
பலனைஆலோசித் தும்மனவருத் தத்தோடும் ।
எத்தானம் அளிக்கப் படுகின்றதோ
அத்தானம் ராஜஸமெனப் படுகின்றதே ॥

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ।
யத்து ப்ரத்யுபகாரார்த²ம் ப²லமுத்³தி³ஶ்ய வா புந: ।
दीयते च परिक्लिष्टं तद्दानं राजसं स्मृतम् ॥
தீ³யதே ச பரிக்லிஷ்டம் தத்³தா³நம் ராஜஸம் ஸ்ம்ரு’தம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 22

தகுதியில்லா இடத்திலும் காலத்திலும்
தகுதியிலாம னிதர்களுக் குப்பூஜையின்றி ।
எத்தானமி கழ்ச்சியுடன் தரப்படுகிறதோ
அத்தானம் தாமஸமெனப் படுகின்றதே ॥

अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ।
அதே^{3}ஶகாலே யத்^{3}தா^{3}நமபாத்ரேப்^{4}யஶ்ச தீ^{3}யதே ।
असत्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतम् ॥
அஸத்க்ரு’தமவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸமுதா^{3}ஹ்ரு’தம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 23

“ஓம் தத் ஸத்” என்பதுபிரம் மத்தினுடைய
மூன்றுவிதப் பெயராய் எண்ணப்படுகிறது ।
[1]அதனால் துவக்கத்திலேயே மறை-வேள்விகளும்
அந்தணர்களும் படைக்கப் பட்டார்கள் ॥

[1 அந்த பெயர்களினால்]

ॐतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ।
ஓம்தத்ஸதி^{3}தி நிர்தே^{3}ஶோ ப்^{3}ரஹ்மணஸ்த்ரிவித:^{4} ஸ்ம்ரு’த: ।
ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥
ப்^{3}ராஹ்மணாஸ்தேந வேதா^{3}ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச விஹிதா: புரா ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 24

ஆதலால்மறை யோதுபவர்க ளால்மறையில்
விதித்துள்ள வேள்விகளும் தானங்களும் ।
தவங்களெனும் செயல்களும் எப்பொழுதும்
“ஓம்”என்று உச்சரித்தே துவங்குகின்றனவே ॥

तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः ।
தஸ்மாதோ³மித்யுதா³ஹ்ரு’த்ய யஜ்ஞதா³நதப:க்ரியா: ।
प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् ॥
ப்ரவர்தந்தே விதா⁴நோக்தா: ஸததம் ப்³ரஹ்மவாதி³நாம் ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 25

முக்தியைவிரும் புபவர்களால் வேள்விகள்
தவங்களெனும் செயல்களும் பலவிதமான ।
தானங்களும் பலனைச்சிந் திக்காமலேயே
[1]“தத்”என்று கூறியேசெய்யப் படுகின்றதே ॥

[1 தத் = “ஓம் தத் ஸத்” என்பதிலுள்ள தத்]

तदित्यनभिसन्धाय फलं यज्ञतपःक्रियाः ।
ததி³த்யநபி⁴ஸந்தா⁴ய ப²லம் யஜ்ஞதப:க்ரியா: ।
दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकाङ्क्षिभिः ॥
தா³நக்ரியாஶ்ச விவிதா:⁴ க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி⁴: ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 26

“ஸத்”என்றஇச் சொல்உண்மை யெனும்பொருளிலும்
நன்மையெனும் பொருளிலும் பயன்படுகிறது ।
அர்ஜுனா!அவ் விதமேமங் களச்செயலிலும்
“ஸத்”எனும்இச் சொல்உபயோ கப்படுகிறதே ॥

सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ।
ஸத்^{3}பா^{4}வே ஸாது^{4}பா^{4}வே ச ஸதி^{3}த்யேதத்ப்ரயுஜ்யதே ।
प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ युज्यते ॥
ப்ரஶஸ்தே கர்மணி ததா^{2} ஸச்ச^{2}ப்^{3}த:^{3} பார்த^2 யுஜ்யதே ॥

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 27

வேள்வியிலும் தவத்திலும் தானத்திலும்
நிலைநிற்றல் “ஸத்”தென்று சொலப்படுகிறது ।
மேலும்அதன் பொருட்டாய்ச் செய்யப்படும்
செயல்களும் “ஸத்”தென்றே சொலப்படுகிறது ॥

यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ।
யஜ்ஞே தபஸி தா^{3}நே ச ஸ்தி^{2}தி: ஸதி^{3}தி சோச்யதே ।
कर्म चैव तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते ॥
கர்ம சைவ தத^{3}ர்தீ^{2}யம் ஸதி^{3}த்யேவாபி^{4}தீ^{4}யதே ॥

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை

“மூவிதநம்பிக்கையைப் பகுத்தறிதல் ”

அத்தியாயம்: 17 பாடல்: 28

சிரத்தையின்றிச் செய்தவேள்வி யும்தானமும்-
இயற்றியதவ மும்பிறசெ யல்களும் ।
எவையோஅவை “அஸத்”தென்றுகூறப் படுகிறதே,
இம்மைக்கும் மறுமைக்குமவை பயனில்லையே ॥

अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् ।
அஶ்ரத்^{3}த^{4}யா ஹுதம் த^{3}த்தம் தபஸ்தப்தம் க்ரு’தம் ச யத் ।
असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह ॥
அஸதி^{3}த்யுச்யதே பார்த^{2} ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஶ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஶ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“மூவிதநம்பிக்கையைப் பகுத்தறிதல்”

எனும் இப்பதினேழாம் அத்தியாயம்
ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் சீடன்
கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ||

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஶ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

श्रद्धात्रयविभागयोगो नाम

ஶ்ரத்^{3}தா^{4}த்ரயவிபா^{4}க^{3}யோகோ^{3} நாம

सप्तदशोऽध्यायः ॥

ஸப்தத^{3}ஶோऽத்^{4}யாய: ||

ஓம் நமோ நாராயணாய ஜய ஜய சத்குரு

ஓம் ஶ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गगीता

“பதினெட்டாம் அத்தியாயம்”
“முக்தித்துறவு”

अथाष्टादशोऽध्यायः ।

அதா^{2}ஷ்டாத^{3}ஶோऽத்^{4}யாய: ।

मोक्षसंन्यासयोगः

மோக்ஷஸம்ந்யாஸயோக^{3}:

ஹரி: ஓம்!

“நந்ததி நந்ததி நந்தத் யேவ” – பஜகோவிந்தம்

எல்லாதர்மத் தையும்நன்றாய்த் துறந்தும்
என்னொருவனி டத்திலேயேஅடைக் கலமாவாய் ।
எல்லாப்பாவங் களிலிருந்தும் உனைநான்
விடுவிப்பேன் நீவருத்தப்பட வேண்டாம் ॥ [ப.கீ. 18. 66]

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 01

"அர்ஜுனன் புகன்றான்"
புலன்களையாள் பவரே!கேசியை அழித்தவரே!
பெருந்தோளாய்! சந்நியாசத்தின் பொருளையும் ।
தியாகத்தின் பொருளையும் உள்ளபடியே
தனித்தனியாய் அறியவிரும் புகின்றேன் ॥

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।
संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ।
ஸம்ந்யாஸஸ்ய மஹாபா³ஹோ தத்த்வமிச்சா²மி வேதி³தும் ।
त्यागस्य च हृषीकेश पृथक्केशिनिषूदन ॥
த்யாக³ஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேஶ ப்ருத²க்கேஶிநிஷூத³ந ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 02

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
ஆசையால்தோன் றும்செயல்களைத் துறத்தலே
சன்னியாசம்என் றறிகிறார்கள் ஞானிகள் ।
எல்லாச்செயல் பலன்களையும் துறத்தலை
அறிவுடையோர் தியாகமெனப் பகர்கின்றனரே ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।
काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः ।
காம்யாநாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸம்ந்யாஸம் கவயோ விது³: ।
सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः ॥
ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் ப்ராஹுஸ்த்யாக³ம் விசக்ஷணா: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 03

விவேகிகள்சிலர் செயல்கள் தோஷமுள்ளவை
விடத்தகுந்தவை அவைஎன்றும், வேறுசிலரோ ।
வேள்விதானதவச் செயல்களை வேதமறிந்தோர்
விடத்தக்கவை யல்லயெனப் பகர்கின்றனரே ॥

त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः ।
த்யாஜ்யம் தோ^{3}ஷவதி^{3}த்யேகே கர்ம ப்ராஹுர்மநீஷிண: ।
यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥
யஜ்ஞதா^{3}நதப:கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபரே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 04

பரதகுலஉத் தமனே!அந்தத் தியாகத்தின்
விஷயத்திலே யென்நிச்சயத் தினைக்கேள் ।
மனிதரிலே [1]மாணிக்கமே! தியாகமானது
மூவிதமாக நன்றாய்க்கூறப் பட்டுள்ளதே ॥

[1 புருஷவ்யாக்ர: = மனிதரில் மாணிக்கமே / சிறந்தோனே]

निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ।
நிஶ்சயம் ஶ்ரு'ணு மே தத்ர த்யாகே^{3} ப^{4}ரதஸத்தம ।
त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविधः सम्प्रकीर्तितः ॥
த்யாகோ^{3} ஹி புருஷவ்யாக்^{4}ர த்ரிவித:^{4} ஸம்ப்ரகீர்தித: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 05

வேள்விதானம் தவமாகிய இச்செயல்கள்
விடத்தகுந் தவையல்ல,அவை இயற்றப்பட ।
வேண்டியவையே! வேள்வியும் தானதவமும்
விவேகிகளுக் குமனத்தூய் மையளிப்பவையாம் ॥

यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ।
யஜ்ஞதா^{3}நதப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் ।
यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ॥
யஜ்ஞோ தா^{3}நம் தபஶ்சைவ பாவநாநி மநீஷிணாம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 06

பார்த்தனே! ஆனாலிச்செயல் களெல்லாம்
பற்றற்றும் பலனைத்துறந் துவிட்டும் ।
இயற்றப் படவேண்டியவை களென்பது
எனதுதீர் மானமானஉயர்ந் தகருத்தாம் ॥

एतान्यपि तु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च ।
ஏதாந்யபி து கர்மாணி ஸங்க^{3}ம் த்யக்த்வா ப^{2}லாநி ச ।
कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम् ॥
கர்தவ்யாநீதி மே பார்த^{2} நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 07

நித்தியமாய்ச் செய்யப்பட வேண்டியதான
செயல்களைத் துறத்தலென் பதுதகாது ।
தெளிவின்மையா லதனுடைய துறவானது
தாமசமான தெனப்பகரப் படுகின்றதே ॥

नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ।
நியதஸ்ய து ஸம்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்³யதே ।
मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ॥
மோஹாத்தஸ்ய பரித்யாக³ஸ்தாமஸ: பரிகீர்தித: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 08

துக்கமெனக் கருதியுடல் வருத்தத்தின்-
பயத்தாலெச் செயலைத்தியா கம்செய்கிறானோ ।
இராஜஸமான தியாகத்தைச் செய்துவிட்டு
தியாகத்தின் பலனைஅவன் அடைவதில்லேயே ॥

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् ।
து:³க²மித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேஶப⁴யாத்த்யஜேத் ।
स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ॥
ஸ க்ரு'த்வா ராஜஸம் த்யாக³ம் நைவ த்யாக³ப²லம் லபே⁴த் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 09

அர்ஜுனா! செய்யத்தக்கதே என்றுபற்றையும்
பலனையும் விட்டுவிட்டு எந்நித்தியச்- ।
செயல்கள் செய்யப்படு கின்றனவோ,
அத்தியாகம்ஸாத் வீகமெனப் படுகின்றதே ॥

कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ।
கார்யமித்யேவ யத்கர்ம நியதம் க்ரியதேSர்ஜுந ।
सङ्गं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ॥
ஸங்க³ம் த்யக்த்வா ப²லம் சைவ ஸ த்யாக:³ ஸாத்த்விகோ மத: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 10

சத்துவம் மேலோங்கியும்பேர றிவாளனாயும்
சந்தேகம் அற்றவனுமான தியாகியானவன் ।
துன்பச் செயல்களைவெறுக் கின்றதில்லை
இன்பச் செயல்களைவிரும் புவதுமில்லையே ॥

न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशले नानुषज्जते ।
ந த்³வேஷ்ட்யகுஶலம் கர்ம குஶலே நாநுஷஜ்ஜதே ।
त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः ॥
த்யாகீ³ ஸத்த்வஸமாவிஷ்டோ மேதா⁴வீ சி²ந்நஸம்ஶய:॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 11

உடலபிமான முள்ளஜீவனால் செயல்கள்
அனைத்தையும் முழுமையாய் விடவியலாதே ।
ஆனாலெவன் கர்மபலனைத் துறந்தவனோ
அவன்தியாகி என்றழைக் கப்படுகிறானே ॥

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ।
ந ஹி தே3ஹப்4ரு'தா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத: ।
यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ॥
யஸ்து கர்மப2லத்யாகீ3 ஸ த்யாகீ3த்யபி4தீ4யதே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 12

தீயதெனநல் லதென[1]கலந்த தெனமூவிதமாய்
செயல்பலன் தியாகம்செய் யாதவனுக்கு ।
இறப்பிற்குப் [2]பினுண்டாகிற தானால்துறந்த
துறவிக்கெப் பொழுதுமுண்டா வதிலையே ॥

[1 மிஶ்ரம் = கலந்ததென = நல்லதும் தீயதும் இரண்டும் கலந்ததென
2 பின் + உண்டாகிறது + ஆனால்]

अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ।
அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரம் ச த்ரிவித4ம் கர்மண: ப2லம் ।
भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु संन्यासिनां क्वचित् ॥
ப4வத்யத்யாகி3நாம் ப்ரேத்ய ந து ஸம்ந்யாஸிநாம் க்வசித் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 13

பெருந்தோளா! செயல்களின்முடி வையும்எல்லாச்
செயல்களும் [1]நிறைவேறுவதன் பொருட்டும் ।
சாங்கியதத் துவத்திலேசொல்லப் பட்டுள்ள
இவ்வைந்து காரணங்களை என்னிடம்அறிவாய் ॥

[1 சித்தயே = நிறைவின் பொருட்டு = பூர்த்தியின் பொருட்டு]

पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ।
பஞ்சைதாநி மஹாபா³ஹோ காரணாநி நிபோ³த⁴ மே ।
साङ्ख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् ॥
ஸாங்க்²யே க்ரு’தாந்தே ப்ரோக்தாநி ஸித்³த⁴யே ஸர்வகர்மணாம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 14

[1]இருப்பிடம் அவ்விதமே [2]செய்பவனும்
[3]பலவிதப் புலன்கருவி களும்வெவ்வேறான ।
[4]பலப்பலச் செயல்களும் இவற்றினுள்
[5]தெய்வமும் ஐந்தாவது காரணமாகும் ॥

[1 அதிஷ்டானம், 2 கர்த்தா, 3 கரணம், 4 ப்ருதக்சேஷ்டா, 5 தைவம்]

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ।
அதி⁴ஷ்டா²நம் ததா² கர்தா கரணம் ச ப்ரு’த²க்³வித⁴ம் ।
विविधाश्च पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥
விவிதா⁴ஶ்ச ப்ரு’த²க்சேஷ்டா தை³வம் சைவாத்ர பஞ்சமம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 15

மனிதனுடலா லும்மொழியாலும் மனதினாலும்
நேர்மையானதா யல்லது,மாறா னதாயுள்ள ।
எந்தச்செயல்களை நன்றாயாரம் பிக்கின்றானோ
அதற்கிவை ஐந்தும்காரண மாகின்றனவே ॥

शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ।
ஶரீரவாங்மநோபி⁴ர்யத்கர்ம ப்ராரப⁴தே நர: ।
न्याय्यं वा विपरीतं वा पञ्चैते तस्य हेतवः ॥
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ:॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 16

அந்தஇவ் ஐந்துமிவ்வித மிருக்க,ஆனால்
[1]அதுமட்டு மானஆத்மாவை, எவன்செய்பவனாய் ।
அறிகிறானோ; [2]சீர்திருத்தப் பெறாஅறிவுடையோன்
அறியாமையினா லதைஅறி கிறதில்லையே ॥

[1 கேவலம் = அதுமட்டுமான = ஏகம் = ஒன்றான 2 அக்ருதபுத்தி = சீர்திருத்தப் பெறா அறிவு]

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ।
தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மாநம் கேவலம் து ய: ।
पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः ॥
பஶ்யத்யக்ரு'தபு³த்³தி⁴த்வாந்ந ஸ பஶ்யதி து³ர்மதி: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 17

யாருக்குநான் செய்கிறேனெனு மெண்ணமில்லையோ
யாருக்கு புத்தியில்பற் றுதலில்லையோஅவன் ।
இவ்வுயிர்களைக் கொன்றாலும் கொல்கிறவன்-
அல்லன்பந் தப்படுபவனு மல்லவனாமவன் ॥

यस्य नाहङ्कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
யஸ்ய நாஹங்க்ரு'தோ பா^{4}வோ பு^{3}த்^{3}தி^{4}ர்யஸ்ய ந லிப்யதே ।
हत्वाऽपि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते ॥
ஹத்வாSபி ஸ இமாம்ல்லோகாந்ந ஹந்தி ந நிப^{3}த்^{4}யதே॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 18

செயலிற்குத் தூண்டுதல் மூவகைத்தாம்
அறிவுமறி படும்பொருளு மறிபவனுமென; ।
செயலிற்கு இருப்பிடம் மூவகையாம்
செயல்கருவி, பொருட்கள், செய்பவனென ॥

ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ।
ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா^{4} கர்மசோத^{3}நா ।
करणं कर्म कर्तेति त्रिविधः कर्मसङ्ग्रहः ॥
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித:^{4} கர்மஸங்க்^{3}ரஹ: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 19

அறிவும்செய லும்செய்பவனும் மூவிதமாம்
குணபேதத் தால்,ஸாங்கியதத் துவத்தில் ।
குணங்களைப் பற்றிக்கூறப்பட் டுள்ளது;
அவைகளையும் முறையாயுள்ளபடி கேட்பாயாக ॥

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः ।
ஜ்ஞாநம் கர்ம ச கர்தா ச த்ரிதை^{4}வ கு^{3}ணபே^{4}த^{3}த: ।
प्रोच्यते गुणसङ्ख्याने यथावच्छृणु तान्यपि ॥
ப்ரோச்யதே கு^{3}ணஸங்க்^{2}யாநே யதா^{2}வச்ச்^{2}ரு'ணு தாந்யபி ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 20

வெவ்வேறாயுள்ள எல்லாவஸ்துக் களிலும்
மாறாததாயிருக் கும்அழியாத தாயும் ।
ஒன்றாயுமுள்ள சொரூபத்தை யெதனால்
அறிகிறானோ, அவ்வறிவைசாத் வீகமெனஅறி ॥

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ।
ஸர்வபூ^{4}தேஷு யேநைகம் பா^{4}வமவ்யயமீக்ஷதே ।
अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् ॥
அவிப^{4}க்தம் விப^{4}க்தேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்^{3}தி^{4} ஸாத்த்விகம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 21

எந்தஅறிவு எல்லாவுடல் களிலுமுள்ள
உயிர்களை பலப்பலவெவ் வேறுவிதமான ।
ஜீவர்களாய்த் தனித்தனியாய் அறிகின்றதோ
அந்தஅறிவை ராஜஸமென்று அறிவாயாக ॥

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान्पृथग्विधान् ।
ப்ரு’த^{2}க்த்வேந து யஜ்ஜ்ஞாநம் நாநாபா^{4}வாந்ப்ரு’த^{2}க்^{3}விதா^{4}ந் ।
वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥
வேத்தி ஸர்வேஷு பூ^{4}தேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்^{3}தி^{4} ராஜஸம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 22

எந்தஅறிவு எவ்வுடலை எல்லாமாயெண்ணிப்-
பற்றிக்கொண் டும்யுக்தி இல்லாதும் ।
உண்மைப்பொ ருளைஅறியாது மற்பமாயுள்ள
அந்தஅறிவு தாமஸமெனச் சொல்லப்படுகிறதே ॥

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम् ।
யத்து க்ரு’த்ஸ்நவதே^{3}கஸ்மிந்கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் ।
अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् ॥
அதத்த்வார்த^{2}வத^{3}ல்பம் ச தத்தாமஸமுதா^{3}ஹ்ரு’தம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 23

பயனில்விருப் பமற்றவனாய் பற்றின்றி
விருப்புவெறுப் பின்றியேஎந்த நித்தியச்- ।
செயல்களானது செய்யப்படு கின்றதோ
அதுஸாத்வீகம் என்றுபகரப் படுகின்றதே ॥

नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम् ।
நியதம் ஸங்க³ரஹிதமராக³த்³வேஷத: க்ரு'தம் ।
अफलप्रेप्सुना कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥
அப²லப்ரேப்ஸுநா கர்ம யத்தத்ஸாத்த்விகமுச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 24

ஆனாலெந்தச் செயலாசைவயப் பட்டவனாலோ
அல்லதுஅகங் காரத்துடன்கூடி யவனாலோ ।
அதிகமுயற்சி யோடுசெய்யப் படுகின்றதோ
அதுராஜஸம் என்றுசொல்லப் படுகின்றதே ॥

यत्तु कामेप्सुना कर्म साहङ्कारेण वा पुनः ।
யத்து காமேப்ஸுநா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புந: ।
क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ॥
க்ரியதே ப³ஹுலாயாஸம் தத்³ராஜஸமுதா³ஹ்ரு'தம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 25

எச்செயல் பலனையும் நஷ்டத்தையும்
பிறர்துன்பத் தையும்திறமையையும் யோசியாமல் ।
மயக்கத்தால் துவங்கப்படு கின்றதோ
அச்செயல் தாமஸமெனபகரப் பட்டுளதே ॥

अनुबन्धं क्षयं हिंसामनपेक्ष्य च पौरुषम् ।
அநுப^{3}ந்த^{4}ம் க்ஷயம் ஹிம்ஸாமநபேக்ஷ்ய ச பௌருஷம் ।
मोहादारभ्यते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते ॥
மோஹாதா^{3}ரப்^{4}யதே கர்ம யத்தத்தாமஸமுச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 26

பற்றைவிட் டவனும்நானென் பதைவிட்டவனும்
உறுதியும் உற்சாகமும் உடையவனும் ।
வெற்றிதோல் வியில்மாறுதல் அற்றவனாய்-
[1]உள்ளவன் சாத்வீகனென பகரப்படுகிறான் ॥

[1 உள்ளவன் = உள்ள கர்த்தாவானவன்]

मुक्तसङ्गोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ।
முக்தஸங்கோ^{3}ऽநஹம்வாதீ^{3} த்^{4}ரு'த்யுத்ஸாஹஸமந்வித: ।
सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥
ஸித்^{3}த்^{4}யஸித்^{3}த்^{4}யோர்நிர்விகார: கர்தா ஸாத்த்விக உச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 27

ஆசையுடையோன் செயல்பலனை வேண்டுவோன்
பேராசையுடையோன் துன்புறுத்தும் தன்மையோன் ।
தூய்மையற்றோன் மகிழ்வுசோக மும்கூடியோன்
[1]செயல்செய்வோன் ராஜஸனெனப் படுகின்றானே ॥

[1 கர்த்தா = செயல்செய்வோன் = ‘செய்பவன் நான்’ என்ற எண்ணமுடையவன்]

रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ।
ராகீ^{3} கர்மப^{2}லப்ரேப்ஸுர்லுப்^{3}தோ^{4} ஹிம்ஸாத்மகோSஶுசி: ।
हर्षशोकान्वितः कर्ता राजसः परिकीर्तितः ॥
ஹர்ஷஶோகாந்வித: கர்தா ராஜஸ: பரிகீர்தித: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 28

நிலையற்றமன முடையோன்பண் படாஅறிவுளோன்
வணக்கமற்றோன் வஞ்சகன் பொல்லாதவன் ।
சோம்பல்சோக முடன்காலத்தை வீணாக்கும்
அக்கர்த்தாதா மஸனெனப் படுகின்றானே ॥

अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैष्कृतिकोऽलसः ।
அயுக்த: ப்ராக்ரு'த: ஸ்தப்^{3}த:^{4} ஶடோ^{2} நைஷ்க்ரு'திகோSலஸ: ।
विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥
விஷாதீ^{3} தீ^{3}ர்க^{4}ஸூத்ரீ ச கர்தா தாமஸ உச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 29

தனஞ்ஜயனே! குணங்களுக் கேற்றவாறு
[1]புத்தியினுடைய மற்று[2]முறுதி யினுடைய ।
மூவிதமானவேறு பாட்டைமீத மின்றியே
தனித்தனியாய்க் கூறப்போவதைக் கேளுதி ॥

[1 புத்தி = அறிவு; 2 த்ருதி = உறுதி]

बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ।
பு3த்3தே4ர்பே4த3ம் த்4ரு'தேஶ்சைவ கு3ணதஸ்த்ரிவித4ம் ஶ்ரு'ணு ।
प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनञ्जय ॥
ப்ரோச்யமாநமஶேஷேண ப்ரு'த2க்த்வேந த4நஞ்ஜய॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 30

அர்ஜுனா!கர்ம வழியையும்முக்தி வழியையும்
[1]காரிய[2]அகாரி யத்தையும்பயா பயத்தையும் ।
பந்தமோட்சத்தை யும்எந்தபுத் தியானது
அறிகின்றதோ அப்புத்திஸாத் வீகமானது ॥

[1 காரியம் = செய்யத்தக்கது; 2 அகாரியம் = செய்யதகாதது]

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयाभये ।
ப்ரவ்ரு'த்திம் ச நிவ்ரு'த்திம் ச கார்யாகார்யே ப4யாப4யே ।
बन्धं मोक्षं च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥
ப3ந்த4ம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி பு3த்3தி:4 ஸா பார்த2 ஸாத்த்விகீ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 31

அர்ஜுனா!எப் புத்தியினாலே தர்மத்தையும்
அதர்மத்தை யும்செய்யத் தகுந்ததையும் ।
[1]அகற்றவேண் டியதையும் [2]உள்ளபடியல்லாது
அறிகின்றானோ அப்புத்தி ராஜஸமானதே ॥

[1 அகாரியம் = அகற்ற / விலக்க வேண்டியதை; 2 அயதாவத் = உள்ளபடியல்லாது = மாறாக]

यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ।

யயா த^{4}ர்மமத^{4}ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச ।

अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥

அயதா^{2}வத்ப்ரஜாநாதி பு^{3}த்^{3}தி:^{4} ஸா பார்த^2 ராஜஸீ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 32

அறியாமையிரு ளால்மறைக் கப்பட்டே
அதர்மத்தை தர்மமெனக் கருதியே ।
அனைத்துப்பொரு ளையும்வேறாய் அறிகின்றதோ
அந்தப்புத் தியானதுதாமஸ மானதாகுமே ॥

अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता ।

அத^{4}ர்மம் த^{4}ர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ரு’தா ।

सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥

ஸர்வார்தா^{2}ந்விபரீதாம்ஶ்ச பு^{3}த்^{3}தி:^{4} ஸா பார்த^2 தாமஸீ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 33

பார்த்தனே! ஒருநிலையான மனதால்நிலை-
பிறழாஉறு தியினால்மனப் பிராணன்புலன் ।
இவைகளின் செயல்களைத் தாங்குகிறானோ
அத்தைரியமான உறுதிசாத் வீகமானதாகுமே ॥

धृत्या यया धारयते मनःप्राणेन्द्रियक्रियाः ।
த்⁴ரு’த்யா யயா தா⁴ரயதே மந:ப்ராணேந்த்³ரியக்ரியா: ।
योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥
யோகே³நாவ்யபி⁴சாரிண்யா த்⁴ரு’தி: ஸா பார்த² ஸாத்த்விகீ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 34

பார்த்தனே! பற்றினால்பலனை வேண்டுவோன்
தர்மம்[1]கா மம்பொருளிவைகளை யெல்லாம் ।
அர்ஜுனா! எந்தஉறுதியால் தாங்குகிறானோ
அந்தஉறுதி யானதுராஜஸமென் பதாகுமே ॥

[1 காமம் = ஆசை]

यया तु धर्मकामार्थान्धृत्या धारयतेऽर्जुन ।
யயா து த⁴ர்மகாமார்தா²ந்த்⁴ருத்யா தா⁴ரயதேSர்ஜுந ।
प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी धृतिः सा पार्थ राजसी ॥
ப்ரஸங்கே³ந ப²லாகாங்க்ஷீ த்⁴ரு’தி: ஸா பார்த² ராஜஸீ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 35

பார்த்தனே! துர்புத்தியுடை யோனெதனால்
பயத்தையும் தூக்கத்தையும் துயரத்தையும் ।
கவலையையும் கர்வத்தையும் விடுவதில்லையோ
அந்தஉறுதி யானதுதாமஸ மாகின்றதே ॥

यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ।
யயா ஸ்வப்நம் ப^{4}யம் ஶோகம் விஷாத^{3}ம் மத^{3}மேவ ச ।
न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥
ந விமுஞ்சதி து^{3}ர்மேதா^{4} த்^{4}ரு'தி: ஸா பார்த^{2} தாமஸீ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 36

பரதகுலத்தில் சிறந்தோனே! மூவிதமான
சுகத்தைப்பற் றியிப்போதென் னிடம்கேளுதி ।
எதில்பயிற் சியால்சந்தோஷ மடைகின்றானோ
எதில்துக் கத்தின்முடிவையு மடைகின்றானோ.... ॥

सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ।
ஸுக^{2}ம் த்விதா^{3}நீம் த்ரிவித^{4}ம் ஶ்ரு'ணு மே ப^{4}ரதர்ஷப^{4} ।
अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥
அப்^{4}யாஸாத்^{3}ரமதே யத்ர து:^{3}கா^{2}ந்தம் ச நிக^{3}ச்ச^{2}தி ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 37

எந்தஒன்று துவக்கத்தில் விஷம்போன்றும்
எதன்முடிவி லமிர்தத்திற் கொப்பாயும் ।
நிலையானஆத்ம புத்தித்தெளி வில்தோன்றும்
அந்தசுகம் சாத்வீகமெனப் படுகின்றதே ॥

यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ।
யத்தத3க்3ரே விஷமிவ பரிணாமேऽம்ரு’தோபமம் ।
तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ॥
தத்ஸுக2ம் ஸாத்த்விகம் ப்ரோக்தமாத்மபு3த்3தி4ப்ரஸாத3ஜம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 38

புலன்பொறி களினுடைய இணக்கத்தால்
எந்தஒன்று முதலிலம்ரு தத்திற்கொப்பாய் ।
எந்தஒன்று முடிவிலேவிஷ மென்றாகிறதோ
அந்தசுகம் ராஜஸமெனப் படுகின்றதே ॥

विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् ।
விஷயேந்த்3ரிய ஸம்யோகா3த்3 யத்தத3க்3ரேऽ ம்ரு’தோபமம் ।
परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसं स्मृतम् ॥
பரிணாமே விஷமிவ தத்ஸுக2ம் ராஜஸம் ஸ்ம்ரு’தம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 39

எச்சுகம் தனக்குமுதலி லும்முடிவிலும்
மயக்கத்தையும் தூக்கத்தையும் சோம்பலையும் ।
கவனமின்மை யையும்தோற்று விக்குமோ
அச்சுகம்தாமஸ மென்றுபகரப் படுகிறதே ॥

यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ।
யத³க்³ரே சாநுப³ந்தே⁴ ச ஸுக²ம் மோஹநமாத்மந: ।
निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ॥
நித்³ராலஸ்யப்ரமாதோ³த்த²ம் தத்தாமஸமுதா³ஹ்ருʼதம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 40

மாயையிலுதித்த இம்முக்குணங் களினின்றும்
முக்தியடைந்த தெதுவோஅவ் வுயிர்கள் ।
மனிதஉலகிலோ சுவர்க்கத் திலோஅல்லது
பிறதேவர்களுக் கிடையிலு மில்லையே ॥

न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ।
ந தத³ஸ்தி ப்ருʼதி²வ்யாம் வா தி³வி தே³வேஷு வா புந: ।
सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ॥
ஸத்த்வம் ப்ரக்ருʼதிஜைர்முக்தம் யதே³பி:⁴ ஸ்யாத்த்ரிபி⁴ர்கு³ணை: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 41

எதிரிகளை வாட்டுபவனே! அந்தணக்ஷத்ரிய
வைசிய நான்காம்வர்ணத் தவர்க்குமே ।
ஸ்வபாவத் தினின்றுதித் தகுணங்களாலே
செயல்கள் வகுக்கப்பட் டிருக்கின்றனவே ॥

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परन्तप ।
ப்[3]ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம் ஶூத்[3]ராணாம் ச பரந்தப ।
कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥
கர்மாணி ப்ரவிப[4]க்தாநி ஸ்வபா[4]வப்ரப[4]வைர்கு[3]ணை: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 42

மனஅமைதி புலனடக்கமும் தவமும்
தூய்மையும் பொறுமைநேர்மையும் [1]அறிவும் ।
[2]அநுபவமும் வேதத்திலேநம் பிக்கையும்
ஸ்வபாவத் திலுதித்தஅந்தணர் செயல்களாம் ॥

[1 ஞானம் = அறிவும்;   2 விஞ்ஞானம் = அநுபவமும்]

शमो दमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च ।
ஶமோ த[3]மஸ்தப: ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவ ச ।
ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ॥
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமாஸ்திக்யம் ப்[3]ரஹ்மகர்ம ஸ்வபா[4]வஜம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 43

பராக்ரமமும் துணிபும்தைர் ய,சாதுர்யமும்
போரில்புறங் காட்டிஓடாமை யும்கொடையும் ।
ஆட்சிமைத் தன்மையும்ஸ்வ பாவத்தில்-
உதித்தக்ஷத் திரியர்களின் செயல்களாம் ॥

शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम् ।
ஶௌர்யம் தேஜோ த்^{4}ரு’திர்தா^{3}க்ஷ்யம் யுத்^{3}தே^{4} சாப்யபலாயநம் ।
दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम् ॥
தா^{3}நமீஶ்வரபா^{4}வஶ்ச க்ஷாத்ரம் கர்ம ஸ்வபா^{4}வஜம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 44

உழவும்பசுக் களைக்காத் தலும்வணிகமும்
ஸ்வபாவத் தில்தோன்றியவைஶ் யசெயல்களாம் ।
மற்றையோருக் குஊழியஞ் செய்தலானது
நான்காம்வர்ணத் திலுதித்த செயல்களாம் ॥

कृषिगौरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम् ।
க்ரு’ஷிகௌ^{3}ரக்ஷ்யவாணிஜ்யம் வைஶ்யகர்ம ஸ்வபா^{4}வஜம் ।
परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ॥
பரிசர்யாத்மகம் கர்ம ஶூத்^{3}ரஸ்யாபி ஸ்வபா^{4}வஜம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 45

தத்தமக்கு உரியசெயலில் முழுமையான
ஈடுபாடுடைய மனிதன்நிறை நிலையடைகிறான் ।
தன்செயலில் நிலைபெற்றவன் எவ்விதமாய்
நிறைநிலைய டைகிறானென்ப தைக்கேட்பாயாக ॥

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।
ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபி4ரத: ஸம்ஸித்3தி4ம் லப4தே நர: ।
स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥
ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்3தி4ம் யதா2 விந்த3தி தச்ச்2ரு'ணு ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 46

எவரிடமிருந்து உயிர்களி னுற்பத்தியும்
எவராலி தெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுளதோ ।
அவரைத்தன் தர்மத்திற் குரியசெயலாலே
[1]ஆராதித்து[2]நிறை நிலைத்தகு தியையடைகிறானே ॥

[1 அப்யர்ச்ய = ஆராதித்து; 2 ஸித்திம் = நிறைநிலை அடைவதற்கான
தகுதியை / ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான தகுதியை]

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।
யத: ப்ரவ்ரு'த்திர்பூ4தாநாம் யேந ஸர்வமித3ம் ததம் ।
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥
ஸ்வகர்மணா தமப்4யர்ச்ய ஸித்3தி4ம் விந்த3தி மாநவ: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 47

நலமில்லாத தாயினும்தன் தர்மமானது
நன்கியற்றப் படும்பிறதர் மத்தினும் ।
நலமானதுவே; இயல்பாயமைந் தசெயல்களை
நிகழ்த்துப வன்பாவத்தை அடையமாட்டானே ॥

श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।
ஶ்ரேயாந்ஸ்வத⁴ர்மோ விகு³ண: பரத⁴ர்மாத்ஸ்வநுஷ்டி²தாத் ।
स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ॥
ஸ்வபா⁴வநியதம் கர்ம குர்வந்நாப்நோதி கில்பி³ஷம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 48

கௌந்தேயா! [1]முக்குணத்தோஷத் தோடுகூடியதாய்-
செயல்களி ருப்பினும்விட்டு விடக்கூடாது ।
ஏனெனில்புகை மூடியதீயைப் போல்செயல்கள்
எல்லாம்தோ ஷத்தால்மறைக் கப்பட்டுளதே ॥

[1 ஸதோஷமபி கர்ம = முக்குணத்தோஷத் தோடுகூடியதாய் செயல்கள்]

सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपि न त्यजेत् ।
ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோ³ஷமபி ந த்யஜேத் ।
सर्वारम्भा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ॥
ஸர்வாரம்பா⁴ ஹி தோ³ஷேண தூ⁴மேநாக்³நிரிவாவ்ருʼதா:॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 49

எல்லாவிடத் தும்பற்றுகளை விலக்கிய
புத்தியுடையோனு மாசைகளைத் தணித்தோனும் ।
மனதைவென் றவனும்சன் யாசத்தால்[1]மேலான,
[2]செயல்களெலாம் நீங்கியநிலை யடைகின்றான் ॥

[1 பரமாம் = மேலான; 2 நைஷ்கர்ம்ய ஸித்திம் = செயல்களெலாம் நீங்கிய நிலை]

असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः ।
அஸக்தபு^{3}த்^{3}தி:^{4} ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விக^{3}தஸ்ப்ரு’ஹ: ।
नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ॥
நைஷ்கர்ம்யஸித்^{3}தி^{4}ம் பரமாம் ஸம்ந்யாஸேநாதி^{4}க^{3}ச்ச^{2}தி ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 50

[1]அறிவின்முடி வானநிலையெதுவோ கௌந்தேயா!
அச்சித்திபெற்ற வன்பிரம்மத்தை யெவ்விதம் ।
அறிகின்றானோ, என்னிடத்திருந்து சுருக்கமாய்
அவ்விதத்தை நீயறிந்து கொள்வாய் ॥

[1 ஜ்ஞாநஸ்ய = அறிவின் = பிரம்ம ஞானத்தின்]

सिद्धिं प्राप्तो यथा ब्रह्म तथाप्नोति निबोध मे ।
ஸித்^{3}தி^{4}ம் ப்ராப்தோ யதா^{2} ப்^{3}ரஹ்ம ததா^{2}ப்நோதி நிபோ^{3}த^{4} மே ।
समासेनैव कौन्तेय निष्ठा ज्ञानस्य या परा ॥
ஸமாஸேநைவ கௌந்தேய நிஷ்டா^{2} ஜ்ஞாநஸ்ய யா பரா ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 51

மிகத்தெளிந்த புத்தியுடன் கூடியவனும்
தன்னுடலுள்ள மதைஅடக் கியவனும் ।
ஓசைமுதலான புலப்பொருட் களைவிட்டும்
விருப்புவெறுப் புகளைமுற் றிலுமழித்தும்.... ॥

बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च ।
பு³த்³த்⁴யா விஶுத்³த⁴யா யுக்தோ த்⁴ரு’த்யாத்மாநம் நியம்ய ச ।
शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ॥
ஶப்³தா³தீ³ந்விஷயாம்ஸ்த்யக்த்வா ராக³த்³வேஷௌ வ்யுத³ஸ்ய ச ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 52

தனிமையைநாடு பவனாய்க்குறைவா யுண்பவனாய்
மொழி,மெய்,மன மிவைகளையடக் கியவனாய் ।
தியானயோகத் திலெப்பொழுதும் கருத்தூன்றி
வைராக்கியத் தையடைந்தவனா யுள்ளவனும்.... ॥

विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्कायमानसः ।
விவிக்தஸேவீ லக்⁴வாஶீ யதவாக்காயமாநஸ: ।
ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥
த்⁴யாநயோக³பரோ நித்யம் வைராக்³யம் ஸமுபாஶ்ரித: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 53

அகங்காரத் தையுமவாவின் வலிமையையும்
செருக்கையும் இச்சையையும் கோபத்தையும் ।
உடைமையையும்விட் டு,எனதற்றும் அமைதியாயும்
பிரம்மமாவ தற்குஉரிய வனாகின்றானே ॥

अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ।
அஹங்காரம் ப³லம் த³ர்பம் காமம் க்ரோத⁴ம் பரிக்³ரஹம் ।
विमुच्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
விமுச்ய நிர்மம: ஶாந்தோ ப்³ரஹ்மபூ⁴யாய கல்பதே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 54

தான்பிரம்ம மென்றுதெளிந்த மனமுடையவன்
வருந்துவது மில்லைவிரும்பு வதுமில்லையே ।
எல்லாப்பொரு ளிடத்தும்சம மானவனாயும்
என்னிடத்து மேலாம்பக்தி யையடைகிறானே ॥

ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ।
ப்³ரஹ்மபூ⁴த: ப்ரஸந்நாத்மா ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ।
समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ॥
ஸம: ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு மத்³ப⁴க்திம் லப⁴தே பராம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 55

எப்பக்தியினாலெனை யுள்ளபடியே “நான்யாவன்-
எத்தன்மையன்”என அறிகின்றானோ பின்பு ।
என்னையுள்ளபடி அறிந்தவ்வி தமறிவதால்
என்னிடத்திலே யுடனடியாய்ப் புகுகின்றானே ॥

भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ।
ப⁴க்த்யா மாமபி⁴ஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத: ।
ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥
ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத³நந்தரம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 56

என்னிடத்தி லடைக்கலம் அடைந்தோனாய்
எல்லாவிதச் செயல்களையும் செய்பவனாய் ।
எப்பொழுதும் எனதருளால் [1]நிலையான
என்றுமுள்ளப் பதத்தினைய டைகின்றானே ॥

[1 ஶாஶ்வதம் = நிலையான]

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्व्यपाश्रयः ।
ஸர்வகர்மாண்யபி ஸதா³ குர்வாணோ மத்³வ்யபாஶ்ரய: ।
मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥
மத்ப்ரஸாதா³த³வாப்நோதி ஶாஶ்வதம் பத³மவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 57

எல்லாச்செயல் களையும்விவே கத்தினால்
என்னிடமர்ப் பணித்தெனையேமே லாய்க்கருதி ।
எப்பொழுதும் புத்தியோகத் துடன்கூடியே
என்பால்சித் தத்தைவைத் தவனாயிரு ॥

चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ।
சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயி ஸம்ந்யஸ்ய மத்பர: ।
बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥
பு^{3}த்^{3}தி^{4}யோக^{3}முபாஶ்ரித்ய மச்சித்த: ஸததம் ப^{4}வ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 58

என்பால்சித் தம்பொருந்திய நீதடைகளை
எல்லாமென் அருளினாலேக டந்திடுவாய் ।
அவ்விதமின் றிஅகங்காரத் தினாலேநீ
கவனமாய்க் கேளாவிடி[1]லழி வையடைவாய் ॥

[1 முக்தியை அடையாது அழிவாய்]

मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ।
மச்சித்த: ஸர்வது^{3}ர்கா^{3}ணி மத்ப்ரஸாதா^{3}த்தரிஷ்யஸி ।
अथ चेत्त्वमहङ्कारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि ॥
அத^2 சேத்த்வமஹங்காராந்ந ஶ்ரோஷ்யஸி விநங்க்ஷ்யஸி ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 59

அகங்காரத் தைச்சார்ந்துப் போர்புரியேன்
அல்லேனென எண்ணுவாயாகில் உன்னுடைய ।
இந்நிச்ச யபுத்தியானது பொய்யானதாம்
[1]இயல்பானது உன்னைஈடுபடச் செய்யுமே ॥

[1 ப்ரக்ருதி: = இயல்பானது]

यदहङ्कारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे ।
யத³ஹங்காரமாஶ்ரித்ய ந யோத்ஸ்ய இதி மந்யஸே ।
मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥
மித்²யைஷ வ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ரு'திஸ்த்வாம் நியோக்ஷ்யதி॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 60

குந்திமகனே! இயல்பால்தோன் றியஎதனைச்
செய்யவிரும்ப வில்லையோ மோகத்தாலேயுன் ।
செயலால்பந் தப்பட்டவன் ஆவாயுன்வயம்
இன்றியே அதனைச்செய்யப் போகிறாய் ॥

स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा ।
ஸ்வபா⁴வஜேந கௌந்தேய நிப³த்³த:⁴ ஸ்வேந கர்மணா ।
कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत् ॥
கர்தும் நேச்ச²ஸி யந்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவஶோSபி தத் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 61

ஈஸ்வரனானவர் சகலஉயிர் களையும்
எந்திரத்திலேற் றியவஸ்துக் களைப்போல் ।
மாயையினாலுழலச் செய்துகொண் டனைத்து
உயிர்களினுள் ளத்திலும் உறைகின்றார் ॥

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ।
ஈஸ்வர**:** ஸர்வபூ4தாநாம் ஹ்ரு’த்3தே3ஶேSர்ஜுந திஷ்ட2தி ।
भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥
ப்4ராமயந்ஸர்வபூ4தாநி யந்த்ராரூடா4நி மாயயா ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 62

பரதகுலத் தவனே!அவ் வீஸ்வரனையே
எல்லாவிதத் திலும்சர ணமடைவாயே ।
அவருடைய அருளால் உயரமைதியையும்
[1]நிலையான [2]மேலாம்பதத்தை யடைவாயே ॥

[1 சாச்வதம் = நிலையான;   2 பராம் = மேலாம்]

तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ।
தமேவ ஶரணம் க3ச்ச2 ஸர்வபா4வேந பா4ரத ।
तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥
தத்ப்ரஸாதா3த்பராம் ஶாந்திம் ஸ்தா2நம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 63

இவ்விதமாய் ரகஸ்யத்தினும் ரகஸ்யமான
ஞானமுனக் கென்னாலருளப் பட்டதுவே ।
[1]இதனைமுழு மையாய்நன்றாய் ஆராய்ந்தபின்
எவ்விதமிஷ் டப்படுகிறாயோ அவ்விதமேசெய் ॥

[1 ஏதத் = இதனை = இந்த கீதை சாஸ்திரத்தை]

इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ।
இதி தே ஜ்ஞாநமாக்^{2}யாதம் கு^{3}ஹ்யாத்^{3}கு^{3}ஹ்யதரம் மயா ।
विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥
விம்ரு'ஶ்யைதத^{3}ஶேஷேண யதே^{2}ச்ச^{2}ஸி ததா^{2} குரு ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 64

எல்லாவற் றிலும்ரகஸ்ய மானஉயர்வான
எனது மொழியைமீண்டும் கேட்பாயாக ।
எனக்குமி கப்பிரியமானவ னாயுள்ளாய்
உனக்கத னால்நல்லதையே பகர்வேன் ॥

सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ।
ஸர்வகு^{3}ஹ்யதமம் பூ^{4}ய: ஶ்ரு'ணு மே பரமம் வச: ।
इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥
இஷ்டோSஸி மே த்^{3}ரு'ட^{4}மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 65

என்னிடமே மனமுடையோனாய் பக்தனாய்
எனையேபூஜிப் பவனாயெனையே வணங்குபவனாய் ।
எனையேயடைவா யுறுதிசெய்கிறேன் [1]சத்யம்நீ
எனக்குபிரிய மானவனாயி ருக்கின்றாயே ॥

[1 சத்யம் = உண்மையாய்]

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
மந்மநா ப⁴வ மத்³ப⁴க்தோ மத்³யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ।
मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥
மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோऽஸி மே ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 66

எல்லா[1]தர்மத் தையும்நன்றாய்த் துறந்தும்
என்னொருவனி டத்திலேயேஅடைக் கலமாவாய் ।
எல்லாப்பாவங் களிலிருந்தும் உனைநான்
என்றும்விடுவிப் பேன்வருத்தப் படவேண்டாம் ॥

[1 தர்மாந் = தர்ம - அதர்மத்தையும் நன்றாய் துறந்து]

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
ஸர்வத⁴ர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 67

இவ்வுபதேசம் உன்னாலொரு போதும்தவம்-
இல்லாதவனுக் கும்பக்தனல் லாதோனுக்கும் ।
[1]இறைசேவைசெய் யாதவனுக்குமீ தலாகாதே,எனை
இகழ்கின்றானெ வனோஅவனுக்கு மீதலாகாதே ॥

[1 இறைசேவை = ஈஶ்வர / குரு - பணிவிடையும் பக்தியும் இல்லாத]

इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन ।
இத^{3}ம் தே நாதபஸ்காய நாப^{4}க்தாய கதா^{3}சந ।
न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ॥
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்^{4}யஸூயதி॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 68

உயர்பக் தியையாரென்னிடம் செய்துகொண்டே
உயர்ந்த ரகஸ்யமான இவ்வுபதேசத்தை ।
உள்ளன்புடன் என்பக்தர்களிடத்தில் உபதேசிப்பவன்
உண்மையில் என்னையேயடைவான் சந்தேகமின்றியே ॥

य इदं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ।
ய இத^{3}ம் பரமம் கு^{3}ஹ்யம் மத்^{3}ப^{4}க்தேஷ்வபி^{4}தா^{4}ஸ்யதி ।
भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ॥
ப^{4}க்திம் மயி பராம் க்ரு'த்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 69

அம்மாந்தரில் எனக்குப்பிரியம் செய்தவரில்
அவனைவிட அதிகம் செய்பவரெவருமில்லை ।
அவனைவிட எனக்குமிகப் பிரியமானவன்
அகிலத்தில்வேறெ வரும்தோன்றப் போவதில்லை ॥

न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ।
ந ச தஸ்மாந்மநுஷ்யேஷு கஶ்சிந்மே ப்ரியக்ரு'த்தம: ।
भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥
ப4விதா ந ச மே தஸ்மாத3ந்ய: ப்ரியதரோ பு4வி ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 70

நம்மிருவருடைய இத்தர்ம மயமான
நல்உரையாடலை யாவன்கற்ற றிகிறானோ ।
நானவனால்ஞான வேள்வியாலே ஆராதிக்கப்-
பட்டவனாவேன் என்பதென் தீர்மானமாம் ॥

अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ।
அத்4யேஷ்யதே ச ய இமம் த4ர்ம்யம் ஸம்வாத3மாவயோ: ।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந தேநாஹமிஷ்ட: ஸ்யாமிதி மே மதி: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 71

எம்மனிதன் நம்பிக்கை யுள்ளவனாயும்
எக்குறையும் காணாதவனா யும்;கேட்கவாவது- ।
செய்யுமவன் [1]விடுபட்டவனாய் புண்ணியச்-
செயல்செய் தோரின்நல் லுலகையடைவான் ॥

[1 முக்த: = பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாய்]

श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः ।
ஶ்ரத்^{3}தா^{4}வாநநஸூயஶ்ச ஶ்ரு’ணுயாத^{3}பி யோ நர**:** ।
सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥
ஸோ**S**பி முக்த**:** ஶுபா^{4}ம்ல்லோகாந் ப்ராப்நுயாத் புண்யகர்மணாம்॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 72

உன்னால்நன்கு ஒருநிலைப்பட்ட மனதுடனே
உபதேசமானது கேட்கப்பட்டதா? பார்த்தனே! ।
உன்னுடைய அறியாமையால் உண்டாகிய
உன்பெருங்குழப் பமழிந்ததா? தனஞ்ஜயனே! ॥

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ।
கச்சிதே^{3}தச்ச்^{2}ருதம் பார்த^{2} த்வயைகாக்^{3}ரேண சேதஸா ।
कच्चिदज्ञानसम्मोहः प्रनष्टस्ते धनञ्जय ॥
கச்சித^{3}ஜ்ஞாந ஸம்மோஹ**:** ப்ரநஷ்டஸ்தே த^{4}நஞ்ஜய॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 73

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”

அச்சுதனே! அழிந்தது[1]மயக்க முமதருளாலே,
அடையப்பட்டதே நினைவுகூர்தலும் என்னாலே, ।
[2]உறுதியோ டிருக்கின்றேன் சந்தேகங்களோ
விலகியதே, உம்திருவாக் கின்படிச்செய்வேனே ॥

[1 மோஹ: = அஜ்ஞானம் = மயக்கம்;
2 ஸ்திதோஸ்மி = உறுதியோடிருக்கின்றேன்]

अर्जुन उवाच ।

அர்ஜுந உவாச ।

नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत ।
நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ரு’திர்லப்[3]தா[4] த்வத்ப்ரஸாதா[3]ந்மயாச்யுத ।
स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव ॥
ஸ்தி[2]தோऽஸ்மி க[3]தஸந்தே[3]ஹ: கரிஷ்யே வசநம் தவ ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 74

“சஞ்ஜயன் புகன்றான்”

நானிவ்விதமாய் மகாத்மா வாஸுதேவருக்கும்
மாவீரன் பார்த்தனுக்குமிடையிலே நிகழ்ந்த ।
மயிர்க்கூச் செறியும் அத்புதமானஸ்வரூப
நல்கலந் துரையாடலைக் கேட்கப்பெற்றேனே ॥

सञ्जय उवाच ।

ஸஞ்ஜய உவாச ।

इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ।
இத்யஹம் வாஸுதே[3]வஸ்ய பார்த[2]ஸ்ய ச மஹாத்மந: ।
संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥
ஸம்வாத[3]மிமமஶ்ரௌஷமத்[3]பு[4]தம் ரோமஹர்ஷணம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 75

ஸ்ரீவியாஸ ரினருளாலேஉத் தமரகஸ்யமும்
யோகசாஸ்த் திரமுமாகியயிதை நான்,பகவான்- ।
யோகேஶ்வரரும், தாமாகவே சொன்னவருமான
ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் நேராகக் கேட்டவனானேனே ॥

व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् ।
வ்யாஸப்ரஸாதா^{3}ச்ச்^{2}ருதவாநேதத்^{3}கு^{3}ஹ்யமஹம் பரம் ।
योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥
யோக^{3}ம் யோகே^{3}ஶ்வராத்க்ரு’ஷ்ணாத்ஸாக்ஷாத்கத^{2}யத: ஸ்வயம் ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 76

ராஜனே! கேசவருக்குமர் ஜுனருக்குமிடையே
நிகழ்ந்த இப்புண்ணியமும் அத்புதமுமான ।
இக்கலந் துரையாடலை நினைந்துநினைந்து
மீண்டும் மீண்டும்மகிழ்ச் சியடைகின்றேன் ॥

राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममद्भुतम् ।
ராஜந்ஸம்ஸ்ம்ரு’த்ய ஸம்ஸ்ம்ரு’த்ய ஸம்வாத^{3}மிமமத்^{3}பு^{4}தம் ।
केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥
கேஶவார்ஜுநயோ: புண்யம் ஹ்ரு’ஷ்யாமி ச முஹுர்முஹு: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 77

அந்த ஸ்ரீஹரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய
அத்புதமானவடி வினைநினைந்து நினைந்து ।
அதிகவியப் புண்டாகின்றது எனக்கு
அரசே! மகிழ்வுறுகின்றேனே மீண்டும்மீண்டும் ॥

तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ।
தச்ச ஸம்ஸ்ம்ரு’த்ய ஸம்ஸ்ம்ரு’த்ய ரூபமத்யத்3பு4தம் ஹரே: ।
विस्मयो मे महान् राजन्हृष्यामि च पुनः पुनः ॥
விஸ்மயோ மே மஹாந் ராஜந்ஹ்ரு’ஷ்யாமி ச புந: புந: ॥

அத்தியாயம்: 18 பாடல்: 78

எங்கே யோகேஶ்வரக் கிருஷ்ணரிருக்கின்றாரோ
எங்கே வில்லேந்திய விஜயனிருக்கின்றானோ ।
அங்கே திருவும்வெற் றியும்ஐஶ்வர்யமும்
“நிலைத்த நீதியுமுளதென்ப தென்கருத்தாம்” ॥

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
யத்ர யோகே3ஶ்வர: க்ரு’ஷ்ணோ யத்ர பார்தோ2 த4நுர்த4ர: ।
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூ4திர்த்4ருவா நீதிர்மதிர்மம ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

"முக்தித் துறவு"

எனும் இப்பதினெட்டாம் அத்தியாயம்
ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் சீடன்
கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ||

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

मोक्षसंन्यासयोगो नाम

மோக்ஷஸம்ந்யாஸயோகோ^{3} நாம

अष्टादशोऽध्यायः ||

அஷ்டாத^{3}ஶோऽத்^{4}யாய: ||

நூலாசிரியர்

ஆச்சார்யர்

உலக சின்மய மிஷன் ஸ்தாபகர் குருதேவர் ஸ்வாமிசின்மயநந்தரின் தமிழ் சாந்தீபநீ சாதனாலய –வேதாந்த குருகுலத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, சின்மய மிஷன் தமிழில் நிகழ்த்தும் ஆன்மீக குருகுலப் பயிற்சியில் 1991-ல் சேர்ந்து, ஆச்சார்யர், தவத்திரு ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி அவர்களுடனிருந்து மூன்று ஆண்டுகள் வேதாந்த சாஸ்த்திரங்களை முறைப்படிப் பயின்றார்.

இவ்வான்மீகப் பயிற்சியின் நிறைவில், 1993-ல் பிரம்மச்சாரி தீட்சை பெற்று, 2002 வரை சின்மய மிஷன், சிறுவாணி, கோயம்புத்தூர் கிளையில் சேவை செய்து வந்தார். பின்னர் 2020 வரை சேலம், ஹோசூர் ஆகிய சின்மய மையங்களின் ஆச்சார்யராக இருந்தார்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் 18 அத்தியாயங்களையும் விரிவாக **ஸ்ரவண சாதனை** என்ற முறையில் மூன்று முறை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை, உபநிஷத்துகள், கைவல்யநவநீதம், திருவாசகம், வேதாந்த மற்றும் பக்தி நூல்களின் கருத்துக்களை ஆன்மீக சாதகர்களுக்கு விளக்கி இந்தியாவின் பல பகுதிகள், மற்றும் ஸ்ரீலங்கா ஆகிய இடங்களில் இதுகாறும் **150 -க்கும் மேற்பட்ட ஞான வேள்விகள்**, **ஆன்மீக முகாம்கள்,** மற்றும் **சாதனை** வகுப்புகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் C-VEP (Chinmaya **V**aluebased **E**ducation **P**rogramme**)** என்ற மாணவ, மாணவிகளுக்கான குணங்களுடன் கூடிய ஆளுமைப் பண்புகளை விதைக்கும் வகுப்புகளை **I.**ராமாயணம்-Value vs Values; **II.**பாகவதம்-Young Leaders & Perfect Leader**; III.**ஹனுமான் சாலிசா-Personality Development; மற்றும் **IV.**விபீஷண கீதை–Key to Success ஆகிய நூல்களின் துணைகொண்டு **நிகழ்த்தி** வந்தார்.

மேலும் பெருநிறுவனங்களில் [Corporate Companies] workshop, seminar like **P-Cube** [Potential–Performance–Perfect], 4-A [Aim–Analyse–Act-Achieve] போன்ற பண்புகள், நிர்வாக ,ஆளுமைத்திறன் வகுப்புகளை நிகழ்த்திவந்தார் .

இவர் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் மிக எளிமையாகவும், நகைச்சுவை உணர்வுடனும், அன்றாட வாழ்வியல் உதாரணங்களின் மூலம் விளக்கிக் கூறும் திறன் படைத்தவர்.

இப்படிப்பட்ட இவர் உள்ளத்தின் உந்துதலால் உலகிற்கு உதவும் பொருட்டு, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை ஶ்லோகங்களின் நேர் அர்த்தத்தை அளிக்கும் தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றியுள்ளார். இது நூலாய் வெளிவருவது அனைவருக்கும் நற்பயனை நல்கும் என்பது திண்ணம். கீதையின் ஸம்ஸ்கிருத ஶ்லோகங்களை படித்துப் பயில இயலாவிடினும், தமிழ்ப்பாடல்களைப் படித்தும், பயின்றும் முழுப்பலனையும் பெறுவோமாக.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை ஶ்லோகங்களைத் தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றிவர்:

ஆச்சார்ய

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

ஹரி: ஓம்!